ସଉରା ଲୋକ କଥା

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସଉରା ଲୋକକଥା

ସଂକଳକ

ଡ଼ଃ ପରମାନନ୍ଦ ପଟେଲ

ସଂସାଧକ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀନିବାସ ଗମାଙ୍ଗ

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ

ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସଭରା ଲୋକକଥା

ସଂକଳକ
ଡ. ପରମାନନ୍ଦ ପଟେଲ

ସଂସାଧକ
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀନିବାସ ଗମାଙ୍ଗ

© ପ୍ରକାଶକ

ସଦସ୍ୟ-ସଚିବ,
ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ,
ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ
ଆଦିବାସୀ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପଡ଼ିଆ
ୟୁନିଟ୍-୧, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୯

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ-୨୦୧୨

ମୁଦ୍ରଣ :
ଭୋଳାନାଥ ପ୍ରେସ୍
୧୦୨୧/୧୬୦୧, ବମିଖାଲ
ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭୫୧୦୧୦

ମୁଖବନ୍ଧ

ଜନପଦଠାରୁ ନିରାପଦ ଦୂରତାରେ ରହି ସରଳ ଜୀବନ ବିତାଉଥିବା ସେହି ମଣିଷମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରା ନିଆରା । ଜନଜାତି, ଆଦିବାସୀ, ଗିରିଜନ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ; ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ହିସାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ସମ୍ବିଧାନ ସ୍ୱୀକୃତ ୬୨ ଜନଜାତି ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ପରିଚିତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆର୍ନ୍ତଗୋଷ୍ଠୀୟ ସମାଞ୍ଜସ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର ରହିଛି । ଏହି ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଲୋକ ପରମ୍ପରା ।

ପ୍ରଜାତିକ ଜନ ସମୁଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ସଉରା ଜନଜାତି ଅନ୍ୟତମ । ଏମାନଙ୍କ ଲୋକ ସାହିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ସମୃଦ୍ଧ । ଲାଞ୍ଜିଆ, ଶୁଦ୍ଧ, ଆର୍‌ସି, ଜୁରାୟ ଇତ୍ୟାଦି ଭେଦରେ ଏମାନଙ୍କ ଉପଶାଖା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୂଳତଃ ଲୋକ ପରମ୍ପରା ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏମାନଙ୍କ ଲୋକ ସାହିତ୍ୟରେ ଶଂକରଣ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ଏହି ସଉରା ଜନଜାତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲାଞ୍ଜିଆ ସଉରା ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରାଚୀନତମ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଶେଷ । ନୂତନ ପିଢ଼ି ସେଇ ଲୋକ ପରମ୍ପରାକୁ ଆହୁରି ଜଟିଳ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ମୂଳ ଉପାଦାନ ସମୂହ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପରେ ଉଭା ହେଉଛି ।

ସଂଗୃହୀତ କଥାନକଗୁଡ଼ିକ ସେଇ ମୂଳ ସଂସ୍କୃତିର କିଛିଟା ଫେଣ୍ଟାଫେଣ୍ଟି ଭାବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୃତୀୟ ପିଢ଼ିର ଲାଞ୍ଜିଆ ସଉରା ବରିଷ୍ଠ ବର୍ଗରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଚତୁର୍ଥପିଢ଼ି ପାଖରେ ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକ ପରମ୍ପରାର ସନ୍ତକ ଖୋଜିବା ଦୁର୍ଲଭ । ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ମୂଳ କଥାନକଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିରଖିବା ପାଇଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନଜରରେ ରଖି କିଶୋର ସାହିତ୍ୟ ଭଣ୍ଡାରକୁ ସଉରା କଥାନକ ଟୋକି ଦେବାର ଏହା ଏକ ପ୍ରୟାସ । ମୂଳ ସଉରା ସହ ଓଡ଼ିଆ ଭାବରୂପ ପାଠକୀୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ହାସଲ କରାଇବାର ଏକ ଚେଷ୍ଟା ମାତ୍ର । ବହୁଭାଷିକ ଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭୂତ ହେବ ବୋଲି ପୁସ୍ତିକା ପ୍ରକାଶନ ଅବସରରେ ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

(ସ୍ୱାକ୍ଷର)

ସଦସ୍ୟ ସଚିବ

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ପକ୍ଷୀ (ତା ଆର୍ କଡାନ୍)	୧
୨.	ପୁନିୟ୍ ତଡ୍ଆନ୍	୨
୩.	ପାଗ - ଗାନୁରିଙ	୩
୪.	ସୁମ୍ବାରୀନ୍ ଜାଲଲି	୫
୫.	ସାଲୁନ୍ (କାମ୍ବୁଡ୍ଡାନ୍) ଆରିଲି	୬
୬.	ଆଡିବ୍-ଡା	୮
୭.	କୁନ୍ରାନ୍ ସିଜାନ୍ ଲୁଉଲି	୯
୮.	ବାନ୍ଡାତାର୍	୧୦
୯.	ଡାନ୍-ଙ୍କି	୧୧
୧୦.	ଜଅନ୍ଜି ମର୍ଣଲିଜି	୧୩
୧୧.	ଆଲିନିବାନ୍ ଆବାରାରା	୧୪
୧୨.	କିନାନ୍ ଡିମାଡ୍ଡାଲି	୧୫
୧୩.	ସାଲ୍ଲୁନ୍ କୁମ୍ତୁଡ୍ଲି	୧୬
୧୪.	ରାଡ୍ଆ	୧୯
୧୫.	କୁମ୍ବୁଲାନ୍ଜି ଅରରଲିନ୍ଜି	୨୦
୧୬.	ସୁମ୍ବାରିନ୍ ମାଜ୍ତାମ୍ଲି	୨୨
୧୭.	ଗାଗାଡାନ୍	୨୩
୧୮.	ଡିମ୍କାବ୍ ମାରାନ୍	୨୪
୧୯.	ବଡ୍ରାବ୍ ନା କିଡାନ୍	୨୫

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୨୦.	ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଡ କୁପଡ଼ାଇସଲାନ ଆକାତା ବିର୍	୨୯
୨୧.	କାନ୍ତୁଇଜାନଆମାଡ୍ ଇତିନ୍‌ଡ ସୁଡ଼ାଡାମ୍	୩୨
୨୨.	ଇତିନ ଆସାନ୍ ଗାନୁରିଡାନ୍ କାଣ୍ଡୁଡାଞ୍ଜି ଗୁତେଜି	୩୫
୨୩.	ସାଲୁନ୍‌ଇତିନ୍ ଡ କିନ୍ତେ ନିବାନ୍‌ଗପାଡତେ	୩୯
୨୪.	ମାନ୍‌ରାନ୍‌ଗିଜେତିନ୍‌ଡେନ୍ ତୁତୁମାନ୍‌ଇତିନ ଡ ମିମିବାବ୍‌ତିନ୍	୪୩
୨୫.	କ୍ରାଅନାନ୍	୪୭
୨୬.	କିକାବଇଜାନ୍	୫୧
୨୭.	କିନାଡାନ୍‌ଜି ଆୟୁନ୍‌ୟୁନ୍‌ବଇ	୫୪
୨୮.	ଆଣ୍ଡାରାଇଜାନ୍ ଡ ଆୟୃଙ୍‌ଇମାନ୍ ଆକାତାବିର୍	୫୮
୨୯.	ସାକାଇବିରାନ୍ ରାନାବ୍‌ରାବାନ୍ ଡାକୁ	୬୧
୩୦.	ଇର୍‌ସୁଆଡୁଡାନ୍	୬୫
୩୧.	ଇରିବଜାନ୍-ଆକାତାବିର	୬୮
୩୨.	ବାଗୁଆର ଗାଡ଼ି ବଜାନ୍‌ଜି	୭୪
୩୩.	କିନ୍ତଲଡାନ୍	୭୯
୩୪.	କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଡ କାମୁନାନ୍ ଆକାତିବିର୍	୮୩
୩୫.	ଲାଙ୍ଗାଉଲ ଆକାତାବିର୍	୮୫

***

ପକ୍ଷୀ (ତା ଆର୍ କଡାନ୍)

ପୂର୍ବାନ୍ କୁଡ୍ ଡୁବ୍ ଅନ୍ ତିଡାନ୍‌ଜି ତାଆର୍ ଡାକୁଲେଜି।ଆନ୍ ତିନ୍ ଆସାନ୍ ଅନ୍ ତିଡାନ୍‌ଜି ଆରାଜା ମାରାନ୍ ଆବୁ ବୁମ୍ନ୍ ଆନିନ୍‌ଜି ଆଡଙ୍ଗ ଆବ୍‌ମାଡ୍‌ଲେ ଆଡ୍‌ରାବ୍‌ତିଆଡ୍। ଆନ୍‌ତିନ୍‌ଆସାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ ଅନ୍‌ତିଡାନ୍‌ଜି ଆଡଙ୍ଗ ଗୁଡିଙ୍ଗ୍‌ଲେ ତାଙ୍ଗ ବିଗ୍‌ଗାଡ଼ା କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଜଡ୍‌ନାବା ଗାମ୍‌ଲେ ତିୟେତେଡଜି। ଆୟେଜ୍ଞନ୍ ଆଅନ୍‌ତିଡଜି ଆବ୍‌ମାଙ୍ଗ ୟେର୍‌ରାଇଜି ଆନିନ୍‌ଜି ଲାଙ୍ଗା କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଞାଁଙ୍ଗ୍‌ଲେଜି। ରୁପ୍‌ପାଡ଼ିନ୍, ଆର୍‌ରେଡାନ୍ ଏଡୁ କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଞଁଙ୍ଗଲେଜି। ସୁବ୍‌ସୁବ୍‌ତିଡାନ୍-ସାଙ୍ଗସାଙ୍ଗ ଗାଡୁର କାଲ୍‌ଲାଲାନ୍, କାକାନ୍, ଗଗବଡ୍‌ଡାନ୍ ଡ ପଗାତିଡାନ୍ ୟୁଗା କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଞାଁଙ୍ଗ୍‌ଲେଜି।

କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ବାନାନ୍‌ତିନ୍ ଡେଲିନ୍ ଆଡ଼୍‌ନାଙ୍ଗ, କଡାନ୍ ତାମ୍‌ବାନ୍ ସାର୍‌ବାନ୍ ୟେରେତେଡ୍। କଡାନ୍ ଗାମେତେଡ୍ ଞେଁନ୍ ଆବ୍ ବେ-ଏ ପଙ୍ଗଆନ୍ ଜୁମାନ୍‌ଜୁମ୍‌ଲେ ଇୟେତେ, ଇତିନ୍‌ଆସାନ୍ ଡୁଲାଇ ଡୁଲାଇ ଇୟେ ଡାକୁନାଇ। ବିନ୍‌ଡ କୁନ୍ ଆଡିନ୍ ନା ସାରବା ଲଙ୍ଗଡାନ୍ ଆବଇଜା ଆୟୁନ୍ ଆଡୁ ଡୁଙ୍ଗ୍‌ଲିନାଇଜି। ତାରନାନ୍ ଆରୁବ୍‌ଲି। ଅରୁବାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ କଡାନ୍ କାଲ୍‌ଲାର୍‌ବାନ୍ ଇୟେତେଡ୍। କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଆଞିଁଡ୍‌ଲେ। କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଅନ୍‌ତିଡାନ୍ ଜି ତାରଡାମ୍ କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଜଡ୍‌ଲେନ୍‌ଜି-ଲାଙ୍ଗା ଗିଜ୍‌ତାଲେଜି। ବିନ୍‌ଡ କଡାନ୍ ଆତେ କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଆଡ୍‌ଞାଁଲେନ୍ ଆସାନ୍ ତାଆର୍ ଡାମ୍ ଡେଲି।

ପକ୍ଷୀ (ଧଳାବଗ)

ପୂର୍ବ କାଳରେ ପକ୍ଷୀ ଗୁଡ଼ିକର ରଙ୍ଗ ଧଳାଥିଲା। ଏଣୁ ପକ୍ଷୀରାଜା ମୟୁର ହଠାତ୍ ସବୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଜାତିର ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ବୋଲି ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରଙ୍ଗ ବାଣ୍ଟିଲେ। ଯେଉଁ ପକ୍ଷୀ ଗୁଡ଼ିକ ଆଗ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହେଲେ

ସେମାନେ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗ ପାଇଲେ। ଶୁଆ ଓ କିରା ଚଢେଇ ଶାଗୁଆରଙ୍ଗ। ହଳଦୀ ବସନ୍ତ ଚଢ଼େଇ ହଳଦୀରଙ୍ଗ,କାଉ, କୋଇଲି ଓ କଜଳ ପାତି କଳାରଙ୍ଗ ଏପରି ସବୁ ପାଇଲେ।

ରଙ୍ଗ ବଣ୍ଟା ହେବା ବେଳେ ବଗ ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ବିଲକୁ ଯାଇଥିଲା। ବଗ କହିଲା ମୁଁ ପେଟପୂରା ମାଛ ଖାଇ ସେଠାକୁ ଯିବି, କାହିଁ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଭୋକରେ ମରିବି। କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନ ବିଲରେ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ମାଛ ବାହାରିଲେ ନାହିଁ। ଏଣେ ସନ୍ଧ୍ୟାହୋଇ ଆସିଲା। ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ କିନ୍ତୁ ରଙ୍ଗ ବଣ୍ଟା କାମ ସରିଯାଇଥିଲା, ଅନ୍ୟ ଚଢ଼େଇ ମାନେ ପାଇଥିବା ରଙ୍ଗରେ ବୋଳି ହୋଇ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଗଲେ। ବଗ କିନ୍ତୁ ରଙ୍ଗ ନ ପାଇ ଆଗଭଳି ଧଳା ହୋଇ ରହିଲା। ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଗ, ଧଳା ହୋଇ ରହିଛି।

ପୁନିୟ୍ ତଙାନ୍

କାର୍ତିକାନ୍ ଆଡଙ୍ଗାଇ ପୁନ୍ନିଞ୍ଜାଁନ୍ ଆଡିନ୍ନାଲିଡଂ କୁଡ୍ଡୁବ୍ ମାନ୍ରା ତଡଙ୍ସେଡଙ୍ଡାନ୍ ତଡଙ୍ଲେଜି। ବ ଗର୍ଜାଡଙ୍ଲିଡାନ୍ କୁଡ୍ଡୁବ୍ କୁମ୍ବୁଲାନ୍ଜି ଡ ରାମେଡଙ୍ଡାନ୍ଜି ମାଇଲେନ୍ ପୁନ୍ନିଞ୍ଜୁଁଗାଜ୍ ତଡଙ୍ସେଡଙ୍ଡାନ୍ ଆତଡଙ୍ବେନ୍ ଆସାନ୍ ଗାବ୍ରିଲେଜି। ଆନିନ୍ଜି ବୋଲିଲିନ୍ଜି। ବୋଜିଲଡଙ୍ଡାନ୍ କାବାଲାୟ୍ନ୍ଡ ଆନ୍ଡାରାଜାନ ମାଇଲେ ତାନଡଙ୍ଗାଲାନ୍ ଡ଼ିଞ୍ଜୁଁଲେଜି। ଆବଇ ରାମେଡଙ୍ଡାନ୍ ଡିଞ୍ଜୁଁ ଡିଞ୍ଜୁଁନାଲିଡଙ୍ଡାନ୍ ଲାତାର୍ରେ।

କୁନ୍ଆଡ୍ନାଡଂ କୁମ୍ବୁଲାନ୍ଜି ମୁର୍ଡୁଡୁଙାନ୍, ଜାଜାବାନ୍, ତାରେତେନ୍,ରାଗ୍ଗବ୍ଡାଙାନ୍ ଡେବ୍ଲେ ରାଜ୍ଲେ ତଡଙ୍ଲେ୍ଜି। ଇନ୍ସାଲ କୁମାନ୍ଜି ଗା଼ଲ୍ଲେନ୍ ତ୍ଡଙ୍ଲେଜି। ବୁଡ଼ାକୁମାନ୍ ମୁର୍ଡୁଙାନ୍ ଡେବ୍ଲେ ପଡ୍ୟୁର୍ ରେନ୍ତଡଙ୍ଲେ, ତଜାଇଲେ ଗୁଡଙ୍ଲେ। ମୁର୍ଡୁଙାନ୍ ତାବାଡ୍ଲେ ପାଲ୍ଡୁବ୍ଲିନ୍। କୁନ୍ ସାରିଡଂ କୁନ୍ଆଗର୍ଜାଡଂ ପାରାଲ୍ଡୁବ୍ ଆଡ୍ଞ୍ଜିଁମ୍ଲେଜି।

ପର୍ବ (ପୁନେଇଁ)

କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ପୁନେଇ ରାତିରେ ସବୁଲୋକ ନାଚ ନାଚନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ସବୁ ମୂଷା ଓ ବିଲେଇ ମିଶି ଭୋଜି ଭାତ କରି ରାତିରେ ନାଚିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ। ଭୋଜିରେ କାବାଲା, ଶୁଖୁଆ ଓ ବାଇଗଣ ମିଶାଇ ତରକାରୀ ରାନ୍ଧିଲେ । ଗୋଟିଏ ବିଲେଇ ରାନ୍ଧୁରାନ୍ଧୁ ତା ଉପରେ ଗରମ ପେଜ ଢାଳି ହୋଇଗଲା।

ସେହି ସମୟରେ ସବୁ ମୂଷାମିଶି, ମୃଦଙ୍ଗ, ତାଳ, ମହୁରୀ, ଲଡକ ବାଜା ବଜାଇ ନାଚିଲେ। ମାଇ ମୂଷା ମାନେ ଧରାଧରି ହୋଇ ନାଚିଲେ। ବୁଢ଼ା ମୂଷାଟି ମୃଦଙ୍ଗ ବଜାଉ ବଜାଉ ତାର ଗୋଡ଼ ଖସିଗଲା ଆଉ ମୃଦଙ୍ଗ ଚେଛି ପକାଇଲା। ମୃଦଙ୍ଗ ଫଡ଼ା ହୋଇଗଲା ଏଣୁ ସେହି ଗାଁର ନାମ-ପାରାଲଡୁକ୍ (ମୃଦଙ୍ଗ ପଡ଼ା) ବୋଲି ରଖାଗଲା।

ପାଗ - ଗାନୁରିଙ

ସାମ୍‌ପାଡ଼ାନ୍ ଆବାରୁ ମଡ଼ାନ୍‌ପୁଜ୍‌ଜାନ୍ ଆଡ୍‌ଲୁବ୍‌ଲେନ୍‌ଡାକୁଲ। ତୁତୁମିନ୍ ଡାଗାଲ୍‌ଡାନ୍ କାଡ଼ାତ୍‌ତିନ୍ ଡନ୍‌ସିଲେ,ପୁଇଜିଙ୍‌ବାନ୍ ବାରୁନ୍ ୟେରେତେଡ୍ ଆମାମାଙ୍ଙାନ୍ ଗାମେତେଡ୍-ଏଗାଇ ପାସିକ୍ ମଡ଼ାନ୍ ପୁଜ୍‌ଜାନ ଡେଲି ଆମାନ୍ ବାରୁନ୍ ୟେର୍‌ଡଙ, ଲାଙେ ଗାନୁର୍‌ତି, ଜଡ଼ିତେ, ଲୁଙ୍ଗରାନ୍ ସାରିଙ କିନାନ୍, ସାଲୁଲୁଆନ୍‌ଜି ତୁଙ୍‌ଡିନାଇଜି। ବିନ୍‌ଡ ତୁତୁମିନ୍ ଆଡ୍‌ଡିର୍‌ନେଡ୍। ଆନିନ୍ ବାରୁନ୍ ଆଡୁସିଙ୍‌ଲେନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗାଡଙ ଗାନୁର୍‌ରେ ସାନୁରୁନ୍ ଆପ୍‌ପାଡେଡ୍। ଡିଙ୍‌ଡିଂଙ୍ଗରାନ୍ ଆଲୁଙ୍ଗର୍ ଲିଙ ଇୟଲେ ଲାଡ୍‌ନେ। ବଇସିଙେ ଜଡ଼ିଲେ। ଲୁଙ୍ଗରାନ୍ ଆଲଙ୍‌ଡୁଡ୍‌ବାନ୍ ଆନିନ୍ ଗବ୍‌ଲେ ଡାକୁଲିନ୍। ବବାଡ଼ିକ୍‌କା ଡାକୁଲିନ୍ କିନାନ୍ ୟେରାଇତେଡ୍। ଆନିନ୍ ତୁତ୍‌ତୁମିନ୍ ଆଡଙ ଆଗିଜେଡ୍। କିନାନ୍ ପାସିଜାନ୍ ଆଡଙ କାନ୍‌ଡୁଙ୍‌ଲେ ଗବାନ୍‌ଗବାନ୍ କିନ୍‌ଲେ:-

ଇତିଲା ଇତିଲା ଆଲାମ୍ ତିଙ୍-ଲାମ୍ତିଙ୍ତେ

ରିପ୍ପସିଡାନ୍ ରିପ୍ପଗାଙ୍ଡାନ୍ ଆଲାମ୍ତିଙ ଲାମ୍ତିଙ୍ତେ।

ରିପ୍ପ କୁଡାନ୍ ରିପ୍ପ କେଡାନ୍ ଆଲାମ୍ତିଙ ଲାମ୍ତିଙ୍ତେ।

ଉଆନ୍ତିନ୍ ଉଆନ୍ତିନ୍ ଆଲୁଙ୍ଗର ଲାଡ୍ତିନ୍ବେ

ଡିଂଡିଂଙ୍ଗରାନ୍, ତାଙ୍ ତାଙ୍ଙ୍ଗରାନ୍ ଆଲୁଙ୍ଗର ଲାତ୍ତିନ୍ବେ।

କୁନ୍ଆଡ୍ନାଙ ପାସିଜାନ୍ ଡିର୍ଗାଲେ ଆତାନ୍ଲାଲିଙ ତୁମ୍ବାନ୍ ଜିଏତେଡ୍।ଆନ୍ ସାରିଙ ଉଆନାମ୍ ଆରିପ୍ପସିଡ୍ ଆପିପ୍ ପଗାଙ ଜୁଜୁନାମ୍ ଆଡିଂଡିଂଙ୍ଗର୍ ଆଡାଙ୍ ଡାଙ୍ଗର୍ ଗାମଲେ ଗାମେତିଡ୍। କିନାନ୍ ଉଗାଇ। ବୁତିନ୍ କଡ୍ନେ ସଙ୍ଙ୍ଞେଁନ୍ ଗାମଲେ ଇର୍ଜାଙ୍ଲେ ଡୁଙ୍ଲିନ୍ ଯେଂରେତେ ଡ଼ ଆନିନଡାମ୍ ଡାଡ଼ିଙ୍ ଡିଙ୍ ଡାନ୍ ଡାଡୁଙ୍ତୁଙ ତୁମ୍ବାନ୍ ତାବାଡ୍ଲେ ଯେଂରେତେଡ୍। ତୁତ୍ତୁମିନ୍ କିନାତାମ୍ ଲିଙ୍ଗନ୍ ସାରିଙ ଲୁଉଲେ।

ପାଗ

ସାମ୍ପାଡ଼ା ପର୍ବତରେ କୁହୁଡ଼ି ମାଡ଼ି ରହିଲା। ତୁତୁମି, ଦାଆ ଧରି ଭୋର୍ ସକାଳୁ ଘାସ ବାଛିବା ପାଇଁ ବଗଡ଼କୁ ଗଲା। ତାର ମାମୁଁ କହିଲା ଆରେ ଝିଅ-କୁହୁଡ଼ି ବର୍ଷା ଅନ୍ଧାର ଘୋଡ଼ାଇ ରହିଛି। ବଗଡ଼କୁ ଯାଆନା। ଆଜି ଭୀଷଣ ବର୍ଷାହେବ, ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାଘ ଭାଲୁ ବାହାରିବେ, ତୁ ଯାଆନା। କିନ୍ତୁ ତୁତୁମି ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ସେ ବଗଡ଼କୁ ପହଞ୍ଚିଲାପରେ ଭୀଷଣ ବର୍ଷାହେଲା। ସେ ତଲାରୀ ନେଇ ନ ଥିଲା। ସେ ଡିଂଡିଂଙ୍ଗର ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲା। ଦିନସାରା ବର୍ଷା ଛାଡ଼ିଲା ନାହିଁ। ସେ ପଥର ଗୁମ୍ଫାରେ ଅନ୍ଧାରୁଆ ସ୍ଥାନରେ ବସି ରହିଲା। ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ବାଘ, ଗୁମ୍ଫାକୁ ଆସିଲା। ସେ ତୁତୁମିକୁ ଦେଖି ପାରିଲା ନାହିଁ। ବାଘ, ତୁତୁମିକୁ ପଛକରି ବସିଲା ପରେ ଗୀତ ଗାଇଲା।

· କି ପ୍ରକାର ଝଡ଼ି ବର୍ଷା ହେଉଛି
ଗଜା ମାଣ୍ଡିଆ ଗଜାଗଙ୍ଗା-ଝଡ଼ ବର୍ଷା ହେଉଛି।
ବୁଗୁଡ଼ା ମୁଣ୍ଡା ଗୋଜିଆ ଦିଆ-ଝଡ଼ିବର୍ଷା ହେଉଛି।
କେଉଁ କେଉଁ ଗୁମ୍ଫରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବା ।
ଡିଂଡ଼ିଂଡ଼ାର୍ ଗୁମ୍ଫା ଡାଂଡାଂଡାର୍ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବା।

ସେହି ସମୟରେ ତୁତୁମି ଧୀରେ ବାଘର ଲାଞ୍ଜରେ ତାର ଲାଉ ତୁମ୍ବା ବାନ୍ଧିଲା ତା ପରେ ସେ କହିଲା-ତୋର ବୋପାର ଗଜା ମାଣ୍ଡିଆ ଝଡ଼ ଗଜା ଗଙ୍ଗାଝଡ଼ତୋ ଜେଜେ ବୋପାର ଡିଂଡ଼ିଂଡ଼ାର୍ ଗୁମ୍ଫା, ଡାଂଡାଂଡାର୍ ଗୁମ୍ଫ ବୋଲି ଗାଳି ଦେଲା। ବାଘ, ବୋପାଲୋ ମାଲୋ ମୋର ଗୁମ୍ଫାରେ କିଏ ବସିଛି ବୋଲି ଡେଇଁ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରିଲା। ସେ ଲାଞ୍ଜରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଲାଉତୁମ୍ବାଟିକୁ ଢ଼ୋ,ଢ଼ା-ଢ଼ତା ଢ଼ାତା ଶବ୍ଦକରି ଘୋଷାରି ଛେଚି ଧାଇଁଲା । ସେ ଦିନ ତୁତୁମି ବାଘ ପାଟିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା।

ସୁମ୍ବାରୀନ୍ ଜାଲଲି

ସୁମ୍ବ୍ରାନ୍ ଡ଼ ସୁମ୍ବାରୀନ୍ ଆଗରଜାଡଙ୍ଗ ବାରୁସିଙ୍ଗ କାନ୍ ଆଗର୍‌ଜାଙ୍ଗ୍‌ମାର୍‌ଜି, ବାଗୁ ବାରୁନ୍ ପାଡାନ୍ ପାଲେ ଗାଇବା ଆସାଁଇତା ଇଜତେଜି। ତେତେ ବୁଡୁଆରାନ୍ ସାଇଁତାନ୍ ତେତେ। ସୁମ୍ବ୍ରାନ୍ ଡ଼ ସୁମ୍ବାରୀନ୍, ଆରାଗାୟ୍ନ୍, କିନ୍ ଲାୟ୍ନ୍, କାରାଞ୍ଜାତାନାନ୍, ରାଆଡଲାନ୍ ପାଙ୍ଗଲେ ସାଇଁତା, ସୁମ୍ବାରୀନ୍, କିନ୍‌ଲାୟ୍ୟାନ୍ ଡିଞ୍ଜିଁଲେ ବାରୁଲିଙ୍ଗାନ୍ ସାରିଡଙ୍ଗ ଆଲାସଆଇତିନ୍ ଆନାଙ୍ଗ ଜାଲଲେ ଡ଼ ଆବାବ୍ ଲେଙ୍ଗାନ୍ ଲାଉ ବାଗୁ ପାଡାର୍ ଡେଲେ।

ଆନିନ୍‌ଜି ଆତାଲ୍ ନା ଜାନାବାନ୍‌ଜି ପାଙ୍ଗଲେ ତେମ୍‌ଲେଜି ସାଇଁତାନ୍ ଯାରିଙ୍ଗ ମାରିସାନ୍, ଆନାସୁଡାନ୍, କୁକୁଲିୟ୍ନ୍,ଲାବାଡାଙ୍ଗ୍ନ୍, ତାଙ୍ଗଲିୟ୍ନ୍

ଆତାନଲାନ୍ ଞ୍ଚଲେଜି। ଆୟ୍ଯର୍ ନାଡେନ୍‌କି ତାଙରାନ୍, ସାଆ ଡୋକାନି ସିଡ୍ଷନ୍ ପାକୁଡି, ସାଆନ୍, କୁମ୍‌ଲେ ୟେର୍‌ରାଜି।

ସୋମ୍ବାରୀ ଖସିଗଲା

ସୁମ୍ବରା ଓ ସୋମ୍ବାରୀର ଘର ବାରୁସିଂ। ଏହି ଗାଁର ଲୋକମାନେ ଦୁଇଟି ପର୍ବତ ଡେଇଁ ଗାଇବା ହାଟକୁ ଯାଆନ୍ତି। ସେଠାରେ ବୁଧବାର ଦିନ ହାଟ ବସେ। ସେମାନେ କାଠକନ୍ଦା, ବୋଇତାଳୁ, କରଞ୍ଜ ଦାନ୍ତକାଠି, ସିଆଳି ପତ୍ର ନେଇ ହାଟକୁ ଗଲେ। ହାଟକୁ ଗଲାବେଳେ ରାସ୍ତାରେ ସୋମ୍ବାରୀର ଗୋଡ଼ ଖସିଗଲା। ମୁଣ୍ଡରେ ଧରିଥିବା ବୋଇତାଳୁ ପଡ଼ି ଫାଟିଗଲା। ବଳକା ଜିନିଷ ନେଇ ହାଟରେ ବିକିଲେ। ହାଟରୁ ସେମାନେ ମରିଚ,ପିଆଜ, କୁକୁଲି ଶୁଖୁଆ, ଆଳୁ, ମାଟିହାଣ୍ଡି ଓ ପଗା କିଣିଲେ। ଘରକୁ ଫେରିଲା ବେଳେ ଦୋକାନରୁ ଗୁ ଚକୁଳି ଖାଇ ଘରକୁ ଫେରିଲେ।

ସାଲୁନ୍ (କାମ୍ବୁଡ୍‌ତାନ୍) ଆରିଲି

ସିଅକିଡାନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ଆରାଜା। ରାଜାନ୍ ଆସୁଉଁ ତୁର୍‌ତୁର୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଆବଇ ମନ୍‌ତିରିନ୍ ସାନାଇସାଇ ଡେଲି। ମନ୍‌ତିରିନ୍ ଆଡେବିନ୍ ଆସାନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ଆକୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଜନ୍‌ତୁନ୍‌ଜି ଆଡଙ ଗାନୁଡିଜ୍ଞନ ଡେଲି। ଆବଇ ବୋଡାନ୍ ଡ ଆବଇ ସାଲୁଆନ୍ ମନ୍‌ତିରି ଗଡାନ୍ ଆଞ୍ଝାଁଙ୍‌ବିନ୍ ଆସନ୍ ଡ଼ିୟୁଲ୍‌ଲେଜି। ବାଗୁନ୍‌ଜି ସାରିଙ ବୁତେନ୍ ଆଉର୍ ବାନୁଡ୍‌ଡିନ୍ ଡାକୁ ଆଗାଲାମ୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ରାଜାନ୍ ଆବଇ ଆର୍‌ବାଡ୍‌ଡେ ଗାତାସିନ୍ ଗାତା ସିନାବେନ୍ ଆସନ୍ ଅସ୍‌କାୟେତିଡ୍। ଆର୍‌ବାଡ୍‌ଡେ ଗାତାସିନ୍ କାନ୍ ଆମ୍‌ବାରିଜ୍ ଡାକୁଲେ- ମିଜ୍‌ତାଲ୍ ଜଡାନ୍‌ସାରି ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ବୁତିନ୍ତେ ରାଜାସିଙ୍‌ବାନ୍ ଆବ୍‌ମାଙ ଆଡୁସିଙ୍‌ତାଇ, ଆନିନ୍ ଆମାଙ୍‌ଲିଙାନ୍ ସୁଡା ବାନୁଡ୍‌ଡିନ୍ ଡାକୁଗାମ୍‌ଲେ ଗାନାଲାମାନ୍ ଡେତି।

ରାଜାନ୍ ଆନିନ୍‌ଜି ଆଡଡଂ ମିଜ୍‌ତାଲ ଜଡାନ୍‌ସାରିଙ୍ଗ ବାସିଡ୍ ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ପାଙ୍ଗଇବା ଗାମ୍‌ଲେ ବାଞ୍ଛେଁଡ଼ିଡ୍। ସାଲୁନ୍ ବାସିଡ୍ ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ସକନ୍‌ସାନ୍‌ଲେ ଏଡେଡ୍ ଗଡାନ୍ ଆସାନାଇ ତେଡାନ୍ ଆସାନ୍ ଡ଼ିଙ୍ଗଲେ। ବିନ୍‌ଡ ବୋଡାନ୍ ବାସିଡ୍ ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ସକନ୍‌ସାନ୍‌ଲେ ଏଡେଡ୍ ଗଡାନ୍ ଆସାନାଇ ଡେଡାନ୍ ଆସାନ୍ ଡ଼ିଙ୍ଗଲେ। ବିନ୍‌ଡ ବୋଡାନ୍ ଆତେ ବାସିଡ୍ ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ଜଡାଲିଙ୍ଗାନ୍ ଗାନେତେଡ୍ ବାସିଡାନ୍ ଲେଏମ୍‌ଲି ଡ ବସ୍‌ତାନ୍ ଲିଆର୍ ଲେ। ଆନିନ୍ ଉମେଡଂ ରାଜାସିଙ୍ଗବାନ୍ ଆଡୁସିଙ୍ଗଲେ। ବାର୍ ଅକିୟ୍ ବତାଡଂର ଆନିନ୍‌ଜି ଆଡଡଂ ଆଡି ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡଲେ ଆପାଡଙ୍ଗବେନ୍ ଆସାନ୍ ବାଞ୍ଛେଁତେଡ୍। ନାମିଞ୍ଛେଁନ୍ ଆତେ ଜଡାନ୍ ରାଡ୍‌ସାଡ୍‌ଲେ ଆବ୍‌ମାଡ୍ ଆଡୁସିଙ୍ଗତେ ଗାମ୍ ଲେ ସାଲ୍‌ଲୁଆନ୍ ଅଗାନ୍‌ଡି ଏତେଡ୍। ଆନିନ୍ ଆଡି ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ଆଙ୍ଗାନ୍ ତେ ଜଡାନ୍ ଗାନେତେଡ୍, ଆନ୍ତି ବସ୍‌ତାନ୍ ଡାଡାଲେ ଲାଗିନ୍ ଡେଲି, ତିମ୍‌ବେଡ୍ ଲେ ଆଡ୍‌ରାବ୍ ତିଏଡ୍ ଆନ୍‌ତିନ୍ ଆସନ ଡିଙ୍ଗଲେ।

ବିନ୍‌ଡ ବୋଡାନ୍ ଆତି ବସ୍‌ତାନ ଲତାମବେଡ୍‌ଲେ ସକନ୍ ସାନ୍ ସାନ୍‌ଲିନ୍ ଇବିର୍ ରେତିନ୍। ରାଜାସିଙ୍ଗାନ୍ ଉମେଙ୍ଗ୍ ଆଡୁସିଙ୍ଗେତିନ୍। କୁନ୍‌ସାରିଂଙ୍ଗ ବୋଡାନ୍ ନା ରାଜା ସିଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ମନ୍‌ତିରି ଡାନେନ୍ ଞାଁଙ୍ଗେତିତ୍।

ଭାଲୁ ହାରିଲା

ସିଂହ ଜଙ୍ଗଲର ରାଜା । ରାଜା ଉଆସରେ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରୀ ନ ଥିଲେ। ମନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀ ନିମନ୍ତେ ବଣର ପଶୁ ମାନଙ୍କୁ ଡ଼କାଗଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଲୁଆ ଓ ଭାଲୁ ଦୁହେଁ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କଲେ। ତେବେ ଦୁଇଙ୍କ ଭିତରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ କିଏ ବଛାଯିବ। ରାଜା କହିଲେ ନଦୀ ଆର ପାରିରୁ ଲୁଣ ବସ୍ତା ବୋହି କିଏ ଚଞ୍ଚଳ ନେଇ ରାଜ ଉଆସରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ। ଉଆସକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ରାସ୍ତା ଥିଲା। ପ୍ରଥମଟି ପୋଲ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଉଆସକୁ ଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ରାସ୍ତାଟି ନଦୀ ଗର୍ଭଦେଇ ଯିବା।

ବିଲୁଆ ବଡ ଚତୁର। ସେ ଲୁଣ ବସ୍ତାକୁ ବୋହି ଅଧି ଚ଼ଞ୍ଚଳ ନଦୀ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଉଆସକୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା। କିନ୍ତୁ ଭାଲୁ ପୋଲ ରାସ୍ତାରେ ଯିବାରୁ ପହଞ୍ଚିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପୁନଃର୍ବାର ସୂଚୀତ ବିଲୁଆ ଓ ଭାଲୁକୁ କପା ବୋଝ ଆଣିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା। ଭାଲୁ ଭାବିଲା-ବିଲୁଆ ନଦୀ ଗର୍ଭଦେଇ ଯିବାରୁ ଉଆସକୁ ଚଞ୍ଚଳ ପହଞ୍ଚିଲା। ଏଣିକି ମୁଁ ନଦୀ ଦେଇ ଗଲେ ନଦୀ ଆର ପାରିକୁ ଚଞ୍ଚଳ ପହଞ୍ଚିବି। ଭାଲୁ ଏହା ଭାବି କପା ବୋଝ ଧରି ନଦୀକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ କପାଗୁଡ଼ିକ ପାଣିରେ ଭିଜିବାରୁ ଅଧିକ ଓଜନ ହେଲା। ତେଣୁ ସେ ପୁଣି ଥରେ ବିଳମ୍ବରେ ପହଞ୍ଚିଲା।

ୟ୍ଡ଼ିବ-ଡା

ରାବିଡ଼ି ବିରାନ୍ ସାରିଙ ୟ୍ଡିବ୍ ଡାଜଡା ପେତେ, ଗୁପାତାଙ୍ଗାନ୍ଜି, କିମେଡ଼ାନ୍ଜି, କାନି ୟ୍ଡ଼ିବ ଡା ଡାଆନ୍ ଗାତେଜି। ରୁଡିନ୍ ରାମାଡି ପୋଗାନ୍ ଆୟ୍ଲେନ୍ଜି ଆନାଙ୍ ୟ୍ଡିବଡ଼ା ରେଙ୍ଗାନ୍ ଆନ୍ଡିଲେଜି। ଜଡା ଆଡାଆନ୍ ମାଡ଼ ସାୟୁନ୍ ଆସନ୍ ଡାଆଲେଙ୍ଗାନ୍ ସାରିଙ ଉମେଙ ଡୁଙତେନାଇ ଆଗାମାତେନ୍ଆନ୍ଙ ଆରେଙ ଲିଙ୍ଗନ୍ ସାରିଙ ଜାଲଆନ୍ଜାଲଲେ ପଆଲେଙ୍ନ୍ ଗାଲୁଲେ। ଆନିନ୍ ଆତେଙ ଡାଆ ଗାଏତେନ୍ ଆସାନ୍ ଆକାମ୍ ପୁଙ୍ଗନ୍ ପୁଙ୍ପୁଙ୍ଲି। ରାମାଡି କାନ ତେଗିଲେ, ୟେ୍ରାଇବା ୟେ୍ରାଇବା ଗାମ୍ଲେ ଗୁଏତେନ୍। କାନି ଆସାରାଙ୍ଗନ୍ ଆମ୍ଡାଙ ଲେ ତୁୟ୍ା ବାରୁନ୍ ସାରିନ୍ ମାନ୍ରାନ୍ଜି ୟେ୍ର୍ରିନାଜି ଡ ରୁଡିନ୍ ଡାଆଲେଙ୍ଗାନ୍ ସାରିଡ୍ ଡାବ୍ଲେଜି। ଆଙ୍ଗାଜାନାଙ ଅକେଇତାମ୍ବା ଆୟ୍ନ୍ କଡ୍ନେ ଆୟ୍ଡଙ୍ଗାଇ। ଲାବସୁମାନ୍ ତାଜିଙ ଲାଙ୍ତେନ୍ ଗାମ୍ଲେଜି।

ଝରଣାର୍ କାହାଣୀ

ରାବିଡ଼ି ପର୍ବତରୁ ଝରଣା ଝରୁଛି। ଗୋରୁ ଗାଇ ଓ ଛେଳି ଏହି ଝରଣାର ପାଣି ପିଅନ୍ତି। ରୁଡ଼ି ଓ ରମଡ଼ି ଗୋରୁ ଚରାଇବାକୁ ଯାଇଥିଲେ। ବଣରେ ଥିବା ଏହି ୟାଡ଼ି ବ୍ ଡ଼ା ଝରଣାରେ ଗୋରୁ ଗାଇମାନଙ୍କୁ ପାଣି ପିଆଇ ଝରଣା କୂଳରେ ଥିବା ପଥରରେ ସେମାନ ଖେଳିଲେ। ଝରଣାର ପାଣି ବହୁତ ଥଣ୍ଡା ଥିଲା, ରୁଡ଼ି ଝରଣାରୁ ଶିଘ୍ର ବାହାରିବି ବୋଲି ଗଲା ବେଳକୁ ପଥରରେ ତାର ଗୋଡ଼ ଖସିଯାଇ ପାଣିରେ ପଡ଼ିଗଲା। ସେ ପାଣିରେ ପଡ଼ିଯାଇ ପାଣି ପିଇଦେଲା। ପାଣି ବେଶି ପିଇ ଦେବାରୁ ତାର ପେଟ ଫୁଟି ଗଲା। ଏହା ଦେଖି ରାମଡ଼ି କିଏ ଏପାଖରେ ଅଛ ଆସ ଆସ ବୋଲି ଡାକଦେଲା। ରାମଡ଼ିର ଡାକ ଶୁଣି ପାଖ ବଗଡ଼ର ଲୋକ ମାନେ ଧାଇଁ ଆସିଲେ ଓ ରୁଡ଼କୁ ପାଣିରୁ ବାହାର କଲେ ସେମାନେ କହିଲେ ଏଠାକୁ ଆଉ କେବେ ତୁମେ ଦିନ ବେଳେ ଆସ ନାହିଁ। ଏଠି (ଲାବସୁମ୍) ଗଂଗି ଦେବାତା ଅଛି ସେ ଗୋଡ଼ ଧରି ପାଣି ଭିତରେ ମଣିଷକୁ ଟାଣି ନିଏ ବୋଲି କହିଲା ।

କନ୍‌ରାନ୍ ସିଜାନ୍ ଲଉଲି

କୁନରାନ୍ ବଡିନା କିନ୍‌ରେଞ୍ଜନ୍ ଇୟେତେନ୍। କାନ୍‌ରିଙ୍ଗ ବଡାଞ୍ଜି ଆଡଡଂ ଗିଜେତିନ୍ । କିନ୍‌ରେଡଂ ବଡଂଜି ଆମଡଂ ତୁତୁମାନ୍, କାଡିଡଂନ୍, ପିରୁଡୁଇଜନ୍, ତେରେତେ, ୟୁଁଡଂରାଜନ୍, ରାଗୋରାଜନ୍ ଡ ଜମ୍‌ତଡିଡଂରାଜନ୍ ଡକୁଲେ। ବଡଂତେଲନ୍‌ଜି କୁନରାନ୍ ଆଡଡଂ ଆବଇ ପିରୁଡୁଜାନ୍ ତି ଲେଜି। କାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଉନେବ୍ ଡେବନ୍‌ଜି ଡେବ୍‌ଲେ, ରାଇଡ୍‌ଲେ । ବଡିନା ବଡଂତେଲନଜି ଜୁମ୍‌ଜୁମ୍‌ନାବାନ୍ ୟେର୍‌ରେଜି। ଇନ୍ ତେ ଆନାଡଂ ଆବଇ ସୁଡ଼ା ତୁନିଲ୍‌ଜାଡ୍‌ଡନ୍ କୁନରାନ୍ ଆଡଡଂ ଆମବିନ୍ ଆସନ୍ ୟରାଇତିନ୍। କୁନରାନ୍ ବନ୍‌ତଙ୍ଗନ୍ ବାତେ ପିରୁଡୁଇପେଡନ୍ ପେଡେତେନ୍ ବାର କିନ୍‌ରେଡଂ ବଡଡଂଜି ଅମଡାଡଂନ୍ ଅମଡଡଂଲେ ଇର୍‌ଲିନାଜି ଡ ଜାଆଡନ୍ ଆଡଡଂନ୍ ପଲେ

କାବଙ୍ଙ୍‌ଲେଜି। କିନ୍‌ରେଙ ବଡଙନ୍‌ଜି ଆବଇ ତୁତ୍ ଡୁପେଡଡନ୍ କୁନ୍‌ରା ଆଡଙ ତିଲେଜି।

ଅନାଥ ପିଲା ବଞ୍ଚିଲା

ଅନାଥ ପିଲା ଦିନେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲା । ସେ ବଣରେ ଦଶଟି ବଣ ମଇଁଷିକୁ ସାଙ୍ଗକଲା। ବଣମଇଁଷିମାନଙ୍କ ପାଖରେ। ତାମକ, ଢୋଲ, ଡାମ୍ପା, ବଂଶୀ, ମହୁରୀ ଓ ସାରାଙ୍ଗି ଥିଲା। ବଣମଇଁଷି ଯାକ ଅନାଥ ପିଲାକୁ ଗୋଟିଏ ବଂଶୀ ଦେଲେ । ଏ ସବୁ ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର ବଜାଇ ସେମାନେ ନାଚିଲେ। ଥରକ ସେମାନେ ଅନାଥ ପିଲାକୁ ଏକୁଟିଆ ଛାଡ଼ି ଚରିବା ପାଇଁ ଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ବୁଢ଼ା ସାପ ଆସି ଅନାଥ ପିଲାକୁ ଗିଳିଦେବା ପାଇଁ ବସିଲା। ଅନାଥ ପିଲା ଡ଼ରିଗଲା ଓ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ବଂଶୀ ବଜାଇ ବଣ ମଇଁଷିମାନଙ୍କୁ ଡ଼ାକିଲା। ବଂଶୀ ସ୍ୱର ଶୁଣି ବଣ ମଇଁଷିଗୁଡ଼ିକ ଧାଇଁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ବୁଢ଼ା ସାପକୁ ଶିଙ୍ଗରେ ଭୁଷି ମାରିଦେଲେ। ଅନାଥ ପିଲା ରକ୍ଷା ପାଇଗଲା। ସେମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, ଯେବେ ଯେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସେ ତାହା ହେଲେ ଏଭଳି ବଂଶୀ ବଜାଇ ଆମକୁ ଡ଼ାକିବୁ। ଅନାଥ ପିଲା ଖୁସି ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲା।

ବାନ୍‌ଡାତାର୍

ବଡିନ୍‌ନା କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ତାର୍‌ବାନ୍‌ଜି ବ ଡାରାକୁନାଲିଙ ଗବ୍‌ଲେ ସବାଲିନ୍‌ଜି। ଆନିନ୍‌ଜି ଆମାଙ୍ଲିଙାନ୍ ସାରିଙ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ସାରିଙ ବୁତେନ୍ କାର୍‌ରାନ୍ ଲାଙଂଗା, ବୁତେନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବଙ ସାରିଙ ସୁଡ଼ା ବୁତେନ୍ କାର୍‌ରାନ୍ ସାରୁମ୍ କାନ୍‌ଆବ୍‌ମେଲେ ଆନିନ୍‌ଜି ଆର୍‌ବେର୍‌ଡାଲେଜି। ସବାଲିଂଙାନ୍, ଡାଙଯୁଙତାରାନ୍ ସବାପତି, ସିପ୍‌ପାଇତାରାନ୍ ଇଡଲମାର ଡ ସାମ୍‌ପିତାରାନ୍ ଡାକ୍‌କୁଲେବ୍‌ମାର ଡାକୁଲିଜି। ସବାପତି ଡାଙଯୁଙତାରାନ୍, ତାର୍‌ବାନ୍‌ଜି ଆମାଙସାରିଙ ବୁତିନ୍ ଆଉର୍ ଲାଙଂଗା ତାର୍‌ଗାମ୍‌ଲେ ଉଆରଲ୍‌ଲେଜି।

ମାଙଲେନ୍ ସାରିଙ ବାନ୍ଡାତାରାନ୍ କାର୍ରାନ୍ ଲାଙଗା ଗାମ୍ଲେ ଆତେଙ ତାର୍ବାନ୍ ଜି ଗାମ୍ଲେଜି। ସବାପତିନ୍ ଆବାନାଞ୍ଜ ବାତ୍ତେ ବାନ୍ଡାତାରାନ୍ କୁଡ୍ଡୁବ୍ ତାର୍ବାନ୍ଜି ଆତାରାଙଡିଲି ଟାନାଡଙଲେ। କୁନ୍ଆଡ୍ ନାଙ ଡାଜିଙତେ ତାର୍ବାନଜି ଆନିନ୍ ଆଡଙ ଞ୍ଜାମାନ୍ ଞ୍ଜାମ୍ ଲେ ଡ଼ିଙଲେ ପାଙଲେଜି ଡ ବାନ୍ଡାଲିଙାନ୍ ପଙକ ସଲ୍ଲିଙାନ୍ ଆବ୍ତିଲ୍ନା ସିଡ୍ଲେଜି। ବାନ୍ଡାତାରାନ୍ ଅକ୍କିଯ୍ ଡୁଙଲିନ୍ ଆଡ୍ରାବ୍ତିଆଡ୍। କୁନ୍ସାରିଙ ଆନିନ୍ ବାନ୍ଡାଲିଙାନ୍ ନା ବାସୁତେ। ନାମି ଡୁଙଲେନ୍ ଆଡ୍ରାବ୍ତିଆଯ୍ ।

କଇଁ ଫୁଲ

ଦିନେ ସବୁ ଫୁଲ ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସି ସଭା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର, କିଏ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼, କିଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ବାସନା ; ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ସେହି ସଭାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟମୂଖୀଫୁଲ ସଭାପତି, ଶୁଶାନ୍ଫୁଲ୍ ସେକ୍ରେଟେରୀ ଏବଂ ଚମ୍ପାଫୁଲ କୋଷାଧକ୍ଷ କାମ ତୁଲାଇଲେ। ସଭାପତି ବାବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟମୂଖୀ ଫୁଲଙ୍କଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ। ଫୁଲ୍ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ବୋଲି ସମସ୍ତେ କହିଲେ। ସଭାପତିଙ୍କର ଡାକରାରେ ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେଲେ। ଅନ୍ୟ ଫୁଲମାନେ ରାଗିଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଟାଣିଲେ ଓ ବନ୍ଧ ଭିତରେ ଥିବା କାଦୁଅ ପଙ୍କରେ ପିଙ୍ଗି ଦେଲେ। ପଦ୍ମ ଫୁଲ୍ ପଙ୍କରୁ ବାହାରି ପାରିଲା ନାହିଁ। ସେହିଦିନ ଠାରୁ ସେ ପୋଖରୀରେ ହିଁ ଫୁଟୁଛି।

ଡାନ୍-ଙ୍କି

ବିଙଗୁନ୍ ଆକିନ୍ସଡ୍ ଆଞ୍ଜିମ୍ ଡେଙଗୁ। ଡେଙଗୁସଡ୍ ଆନାରରାଜ୍ ଲିଂଙ ଆବଇ ଡାଙକେନ୍ ଡାକୁଲି। କିନ୍ସଡାନ୍ ଆମିଞ୍ଜିମ୍ ବେଡ୍ଲେ ବେଡ୍ଲେ ଡାଙକେନ୍ ସୁଡ଼ାଲି , ଡେଙଗୁସଡ୍ ତାର୍ ନାନ୍ ବାଗ୍ଗିଲେ। ବଡିନ୍ନା ଡେଙଗୁସଡ୍

ଏନ୍ଡୁଙ୍ଏନ୍ଡୁଙ୍ଲେ ଆବଇ ଆରାନିବ୍ବାନ୍ ଇୟ୍ଲେ ଡିମାଡ୍ ନେ। କୁନ୍ ଆଡ୍ନାଙ୍ ଆବଇ କାକାନ୍ ଆରିଲିଙ୍ଖାନ୍ ଇୟ୍ଲାଇ ଡୁଇନେ। କାକାନ୍ ଡୋଗୁସଡ୍ ଆନାର୍ ରାଇଜ୍ ଲିଙ୍ ଆତଡଙ୍କେ ଗିଜାନ୍ଗିଜ୍ଲେ ମାଲ୍ଜୁମ୍ଡାଲି। ବିନ୍ଡ ଡେଙ୍ଗୁନ୍ ଆବାନାନ୍ତଡଙ ଆସାନ୍ ଇତିଜ୍ଜା ଆଗ୍ଗାମେଡ୍ ରିଙ୍ଲିନ୍ ଡାକୁଲିନ୍। କାକାନ୍ ଆ ଅଗାନ୍ଡିଏତେଡ୍, ଝେଁନ୍ ଆବଇ ଆଜାଙ୍ଖାନ୍ ପାକୁବଲେ ଇୟ୍ତେ ପାଡଙ୍ନାଇ। ଆନିନ୍ ୟେ଼ରେତେଡ୍ ଡ ଆଜାଙ୍ଖାନ୍ ପାକୁବଲେ ଇୟ୍ଲେ ପାଙ୍ଙେ, ବାର ଆରାଲିଙ୍ଖାନ୍ ୟ୍ନ୍ଗାମ୍ଲେ ଆନିନ୍ ଝାଁଡେଙ୍। କୁନ୍ ଆଡ୍ନାଙ୍ କିନ୍ସଡାନ୍ ଗାମ୍ଲେ ଏ ଉବ୍ବାଙ୍ ଆପାକୁବ୍ ଲେନ୍ ଆଜାଙ୍ ତିଇୟ୍ଝିଁ। କାକାନ୍ ଗାମ୍ଲେ ଆନାରାଜ୍ ଲିଙ୍ନାମ୍ ଆତାଙ୍କି ତିୟ୍ୟିଝିଁ। କିନ୍ସଡାନ୍ ଆନାର୍ରାଜ୍ଲିଙ୍ ଆତାଙ୍କି ଆଗ୍ ବିଗ୍ଗାଡ୍ କୁନ୍ଆସାନ୍ ଗାମ୍ଲେ ଜୁମାଝେଁନ୍ ଇଡିନ୍ ଗାମାମ୍ । କାକାନ୍ ତାଙ୍କିନ୍ ତିପ୍ପୁରରେ ଜୁମ୍ଲେ କିନ୍ସଡ୍ଡାନ୍ ଆଜାଙ୍ନ ରାମ୍ଲେ ରାମ୍ଲେ ଜୁମ୍ଲେ । କୁଚ୍ସାରିଂଙ୍ ଡେଙ୍ଗୁସଡ୍ ସ୍ଡାଲେ ଜେଲ୍ ଜେଲ୍ଲେ। ବିଙ୍ଗୁନ୍ ମାଅ ଝିଁଲେ।

ଆନ୍ତିନ୍ଆସାନ୍ ବିର୍ ନାଲିଙ୍ଖାନ୍ ଡାକୁ।
ଆତିୟ୍ତେନ୍ ଆମାନ୍ରା ଝାଁଙ୍ତେ।
ଆତ୍ତିୟେନ୍ଆମାନ୍ ରା ଆଡ୍ଝାଁଙେ।

ଟିଙ୍କ

ବିଙ୍ଗୁର କୁକୁରର ନାମ ଡେଙ୍ଗୁ । ଡେଙ୍ଗୁର ପଛପେଟେ ବହୁଦିନ ରହି ଆସୁଛି ଗୋଟିଏ ଟିଙ୍କ। ଏହିପରି ରହି ରହି ଟିଙ୍କ ଟି ବଡ଼ ହୋଇଗଲା। ଦିନେ ଡେଙ୍ଗୁ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ କାଉ ଆସି ଦେଖେ ତ ଡେଙ୍ଗୁର ପିଛା ପାଖରେ ବଡ଼ ଟିଙ୍କ ଟିଏ। କାଉ ଟିଙ୍କକୁ ଦେଖି ମନେ ମନେ ଲାଳ ଗଳାଇ ଚିନ୍ତା କରୁଥାଏ ଟିଙ୍କ ଖାଉ ଥାନ୍ତିକି। ବିଙ୍ଗୁର ଭୟରେ ସେ ଚୁପ୍ ହୋଇ ବସିଥାଏ। ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚତୁର କାଉ କୌଣସି ଖଣ୍ଡେ ହାଡ଼ ଧରି ଆସି ଚାଳ ଉପରେ ବସିଲା। ଡେ଼ଙ୍ଗୁ କାଉ ଧରି ଥିବା ହାଡ଼କୁ ଦେଖି ପାଟିରୁ ଲାଳ ଗଳାଉଥାଏ।

କିନ୍ତୁ ହାଡ଼ ବା ପାଇବ କିପରି । ଏହି ସମୟରେ ଡେଙ୍ଗୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କାଉକୁ ବିନୟର ସିହତ କହିଲା, କାଉଭାଇ ତୁମେ ଧରିଥିବା ହାଡ଼ ଦେବକି କାଉ କହିଲା, କୁକୁର ଭାଇ ଦେବି ଯେ ତୁମ ପାଖରେ ଥିବା ଟିଙ୍କ ମୋତେ ଦେବ କି କିନ୍ତୁ କୁକୁର ଡେଙ୍ଗୁ ସେ କେବେ ତା ଦେହରେ ଟିଙ୍କ ଟିଏ ଅଛି ବୋଲି ଜାଣି ନ ଥାଏ। କାଉର ଏହି ପରି କଥା ଶୁଣି ତାଟକା ହୋଇ କହିଲା ମୋ ଦେହରେ ତ ଟିଙ୍କ ନାହିଁ। କାଉ ଶେଷରେ ତାର ନିଜ ଥଣ୍ଟରେ କାଢ଼ି ଦେଖାଇଲା ଶେଷରେ କାଉ କୁକୁରକୁ ହାଡ଼ ଦେଲା କୁକୁର କାଉକୁ ଟିଙ୍କ ଦେଲା। ପ୍ରବାଦ ଅଛି। ଦିଆକୁ ଦିଆ ଅଦିଆକୁ ଦୂଆର ଦିଆ।

ଜଅନ୍‌ଜି ମଞ୍ଚଁଲିଜି

ଫେଙ୍ଗାଲୁନ୍ ଆଗରଜାଙଂ ତରୁଙ୍ଗା। ଆନିନ୍ ସାରବାନ୍ ବାସେଙ୍ଗାନ୍ ଆଗାସା ମାଡ୍‌ଡ ବାନାଗ୍‌ଗିମାର୍ । ଆବଇନାନ୍ ସାତ୍‌ତା ସାନ୍‌ନା ବାରୁନ୍‌ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ କୁନ୍ ବାରୁଲିଂଙ୍ଗାନ୍ ଆତେଙଂ ବେଗ୍‌ଗାଡ୍ଡା ବେଗ୍‌ଗାଡା ଜଅନେଏବାନ୍‌ଜି ଗୁଏତେଡ୍ । ଉଡ଼ାନେବାନ୍, ପାଡ୍‌ସାନେବାନ୍, କମ୍‌ଲାନେବାନ୍, ଅମ୍‌ବୁରତନେବାନ୍, ସିଁତ୍‌ତାପାଲିନେବାନ୍ ଗୁଏତେଡ୍। କମଲାନ୍ ଡ଼ ସିତତାପାଲ୍‌ଲିନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ଜଅଲି। ବଡ଼ିନ୍‌ନା ପେଙ୍ଗାଲୁନ୍ ଆଅନ୍ ମାନ୍‌ତେକୁନ୍ ସିତ୍‌ତାପାଲିଜନ୍ ଡଅମ୍‌ବୁରତନ୍ ରୁଲେ ଗିଡରାଲେ ପାଙ୍ଗାଇତେଡ୍। ସୁଉଙ୍ଗାନ୍ ଆୟେରାଇ ତେଡାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙଂ ତାଡଂରାନ୍ ଆବଇ ଗାର୍‌ଗାର୍‌ମାରନ୍ ରବାଡଂଲେ। ଗାର୍‌ଗାର୍‌ମାରନ୍ ଜଅନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେମାନ୍ ତେକୁନ୍ ଆସୁୟିମ୍‌ଡାଲି। ଆଗୁର ଅମ୍‌ବୁର୍‌ତଜନ୍ ଡ ସିତାପାଲ୍‌ଲିଜନ୍ ଆନିନ୍‌ଆଡଙଂ ତିୟେତେଡ୍ ଗାର୍‌ଗାର୍ ମାରାନ୍‌ଆଗୁରୁ ଜଅନଜି ଜୁମାନ୍ ଜୁମ୍‌ଲେ ମାଡ ମଞ୍ଚଁଡାଲି। ଆନିନ୍‌ମାନ୍ ତେକୁନ୍ ଆଡଙଂ ଆବସିତ୍ ତାଲେ ୟେରେତେଡ଼ା କୁନ୍‌ସାରି ମାନ୍‌ତେକୁନ୍ ପାତ୍‌ତନ୍ ଗଇଲେ ଡ ଗାର୍‌ଗାର୍ ମାରାନ୍ ଆନାବ୍‌ସିତ୍‌ତା ବାତ୍‌ତେ ଆବରୁ ଲିଡ଼ାନ୍‌ଜି ଅକିଜ୍ ଆଉର୍ ଜଅନ୍ ଜଅଲି । କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ମାନ୍‌ରା ମଞ୍ଚଁଲେଜି।

ଫଳ ଗୁଡ଼ିକ ଖୁସୀ ହେଲେ

ପେଙ୍ଗାଲୁର୍ ଗାଁ ତର୍ଙ୍ଗା। ତାର ବିରି ବାଡ଼୍ କିଛି ନାହିଁ, ବହୁତ ଗରୀବ ଲୋକ। ତାର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଛୋଟ ବଗଡ଼ ଥିଲା। ସେ ସେହି ବଗଡ଼ରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫଳନ୍ତି ଗଛ ଲଗାଇଲା। ଆମ୍ବଗଛ, ପଣସଗଛ, କମଳାଗଛ, ଅମୃତଗଛ, ସିତାଫଳ ଗଛ ସବୁ ଲଗାଇଥିଲା। କମଳା ଓ ସିତାଫଳ ଗଛ ବହୁତ ଫଳିଲା । ଦିନେ ପେଙ୍ଗାଲୁର ପୁଅ ମାନ୍ତେକୁ ପାଚିଲା ସୀତାଫଳ ଓ ଅମୃତ ଫଳ ତୋଳି ଘରକୁ ଆଣିଥିଲା । ଫେରିବା ବାଟରେ ଜଣେ ଭିକାରୀକୁ ଭେଟ ହେଲା। ଭିକାରୀକୁ ଦେଖି ମାନ୍ତେକୁ ମନ ଦୟାହେଲା। ସେ ତାକୁ ପାଚିଲା ଅମୃତ ଫଳ ଓ ସିତାଫଳଟିକୁ ଦେଲା। ଭିକାରୀଟି ପାଚିଲା ଫଳ ପାଇ ଖୁସିରେ ଖାଇଲା। ଫଳ ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ସେ ମାନ୍ତେକୁକୁ ବହୁତ ଆଶିର୍ବାଦ ଦେଇଗ୍ଲିଗଲା। ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ମାନ୍ତେକୁର ବଗଡ଼ରେ ଥିବା ଗଛ ବହୁତ ଫଳ ଫଳିଲା। ମାନ୍ତେକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍କୁଲର ପାଠ ପଢ଼ାରେ ବହୁତ ଆଗୁଆ ହେଲା। ଶିକ୍ଷକ, ବାପାମା ଓ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଖୁସୀ ହେଲେ।

ଆଲିନିବାନ୍ ଆବାରାରା

ଜବାନନ୍ ଡ ରିମ୍ବାନନ୍ କାକୁବୁଅାଁଙ୍ ଆୟସିନ୍‌ଜି ସିଡ୍‌ଗୁଙ୍ ରିତେନ୍। କୁନ୍ ଆସନ୍ ବଡିନା ଜବାନନ୍ ଡ ରିମ୍ବାନନ୍ ପାରାଲୁଆସିଙ୍ଗାନ୍ ଆସାନ୍ ଆଲିଅଲବାନ୍ ଇୟେଲେଜି। ଆନିନ୍‌ଜି ଆଲିନିବ୍‌ବାନ୍ ଆଡୁଲେଜି। ଜବାନନ୍ ଆଲିନିବାନ୍ ଡାଇଲେ। ଆଲଲାନ୍ ଇଡିଡ୍‌ଲେ। ରିମ୍ବାନନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ କାନ୍ ଆଲିନିବାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ, ଇତେନ୍ ଇତେନ୍ ଅାଁଙ୍‌ତାବି ଜାବାନନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଆଅଲାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ପାରାଲୁଆସିଙ୍ଗାର୍ନ୍, ମୁଗାଡ଼ାନ୍, ୟାରାମ୍‌ସିଙ୍ଗାନ୍, ଆକାନଡାରାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ବାଡ଼ାରାନ୍, ସାବ୍‌ଜା ତେବି। ଆଜନ୍, ଆଜିଡାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ରେଗାମାନେ ଅାଁଙ୍ ତେବି। ସାଲାନ୍ ରାଇଜ୍ ଲେ ଅାଁଙ୍ ଲେ ଗୁଡ଼ନ୍ ସାବ୍ ଜାତାବି। ଆନିବ୍ ସାଲାନ୍ ସାରିଙ୍ ସାଲ୍ ପାମାନ୍ ତାବ୍ ଲେ କୁଡୁଲେ ଗାତେବି।

କାନ୍ ଆସାନ୍ ଆଲିନିବାନ୍ ପୂର୍ବାନା ସାରିଙ୍ ଦ୍ଵାଆ ୟାଙ୍ ଲେନ୍ ନା ଗାମ୍ ଲେ ମାନିନେ ୟିରତା ଜି । ଆମାନ ଜାନାଙ୍ ଆଙାଜା ଆଲିନିବାନ୍ କାୟାତିଙ୍ ଗିଇଡ୍‌ଲେ ସିଡ୍‌ଡଡ୍। ଆଲିନିବାନ୍ ଗୁଗୁଲେ ଆମେଙ୍ ବେନ୍ ଡେତି।

ସଲପଗଛର ଉପକାର

ଜବାନ ଓ ରିମ୍ବାନ ଦୁଇ ଭାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ବାହାଘର ଦିନ ପାଖେଇ ଆସିଲା। ଭଉଣୀର ବାହାଘର ନିମନ୍ତେ ଛାମୁଣ୍ଡିଆ କରିବାକୁ ଜାବାନ ଓ ରିମ୍ବାନ ସଲପାଡାଳ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ସଲପ ଗଛରେ ପହଞ୍ଚି ଜବାନ ସଲପ ଗଛ ଚଢ଼ି ଡାଳ ହାଣିଲା। ରିମ୍ବାନ ଜାବାନକୁ ପଚାରିଲା। ଆମେ ସଲପ ଗଛରୁ କଣ କଣ ପାଉ । ଜବାନ କହିଲା ସଲପ ଗଛରୁ ସଲପଡାଳ, କେନାରୁ ଭାର, ଡାଳରୁ ଛାମୁଣ୍ଡିଆ, ଫଳ ଓ ଚେରରୁ ଔଷଧ, ସଲପ ଗଛରୁ ଗୁଡ ତିଆରି କରିବା ଓ ଗଛରୁ ମଞ୍ଜା ବାହାର କରି ଜାଉ କରି ଖାଉ। ଏଥି ପାଇଁ ସଲପ ଗଛ ପୂର୍ବ କାଳରୁ ହିଁ ଆମର ବାପା, ମାଆ ବୋଲି ମାନି ଆସୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ସଲପ ଗଛକୁ ହାଣିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସଲପ ଗଛକୁ ଯତ୍ନ କରିବା ଉଚିତ୍।

କିନାନ୍ ଡିମାଡ୍‌ଡାଲି

ଅବଇ ଗୁଡ଼ୁଙ୍କୁଡ଼ିନ୍ ଡାକୁଲି, ତିଡ୍‌ତେ ପାନ୍‌ଡେରାନ୍ ସିଙ୍ମିୟଲିନ୍‌ଜି ଡାକୁଲିନ୍‌ଜି। ସିତ୍‌ରିନ ଗୁଉର୍‌ରେନ୍ ଆସାନ୍ ଆବ୍‌ଡୁରବେନ୍ ଆସାନ୍ ଆନିନ୍‌ଜି ଇଡସୁମ୍‌ଲିଜି । ଆୟାଙ୍ ପାନାନ୍ ସୁ-ଉଙ୍ଗନ୍ ଜଡାଲେ। ଅଙ୍ଗେର ପାନାନ୍ ସିତ୍‌ରିନ୍‌ଗାଡ୍‌ଲେ ଉୟେ ପାଙ୍ଗେ ସିତ୍ ରି ଆବ୍ ଡୁରବାନ୍ ବୋଡ଼ାନ କାନ୍ ସିମାନ୍ ପାଡଙ୍ଇଡେଡେ, ମାଙ୍ଗାଡ଼ିନ୍ ଡାରାଜାନ୍, ଜେଲୁନ୍ ତାନଂଗାଲାନ୍ ଡିଞ୍ଜେଁଲେ। ବୁଡ଼ା ପାନ୍‌ଡେରାନ୍, ସିତ୍‌ରିପୁରନ୍ ପୁର୍‌ରେ । ପୁର୍‌ପୁରରାନ୍ ତାକୁଡ୍‌ଲେନ୍ ଆତିକ୍‌କି, କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍‌ଜି ତଜ୍‌ଲିନ୍ ଗାଗାଲିନ୍‌ଜି।

ରେଡଙ୍ଗାଆନ୍ ରେଡଙ୍ଗାଲେ ସିତ୍ରି ଆବ୍ଡୁର ତଡ୍ଆନ୍ କୁଡ୍ଡୁବାକାନ୍ଜି ତଙ୍ଲେଜି। ସାଲୁଲୁଆନ୍ କାଡ଼ିଡ୍ଆନ୍ ଡ଼େବ୍ଲେ। କିମ୍ମେଡାନ୍ ତାରେତେନ୍ ଽପଡ୍ଲେ। କାମ୍ବୁନାନ୍ ତୁଡୁମାନ୍ ଡେବ୍ଲେ। ଆଲେବାନ୍ଜି ଗାଲଲେନ୍ ତଙ୍ଲେଜି। କୁନ୍ଆନାଡଂ ଆବଇ ସୁଡ଼ା କିନାନ୍ ଗାରୁମଲେ ଯେ଼ରାଇତେଡ୍। କୁଡ୍ଡୁବାନ୍ଜି ବାନ୍ତଡ୍ଆନ୍ ଆରକୁଡ୍ ତାର୍ଡାମ୍ ଯେ଼ରରେଜି। ଆୟୃଡଂ ପାନ୍ ଡେପାନ୍ ଯେ଼ରନାନ୍ ଆଡ୍ରାବ୍ତିଏଡ୍ ଗେମେଲେ, କିନାନ୍ ଗାମ୍ଲେ ଜୁମ୍ତାମ୍। ଆୟୃାଡଂ ପାନାନ୍ ଏଡାଲିନ୍ ଗାମେତିନ୍, ଇତିନ୍ ଡ ମାମାଡଂ ଆମାନ୍ ଏତ୍ତିଗାମ୍ତେ ଞେଁନ୍ ତ ସାନ୍ନାଡାମ୍ ଉଆନ୍ ବିଇଆମ୍, ଞେଁନ୍ ଗାଡ଼ିଞେଁନ୍ଜି ରଇ ଇୟୃତେ ଗୁଡ଼ିନାଇଜ। ଆମାନ୍ ତିଡ୍ନେନ୍। ଅମ୍ଡିଲେନ୍, କିନାନ୍ ଆୟୃାଙ୍ପାନାନ୍ ଅମ୍ରେଙ୍ଏତେନ୍। ତେତ୍ତେନ୍ ଡ଼ିମାନ୍ ନେତେନ୍। ଆୟୃଙ୍ପାନାନ୍ ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଜି ଗୁଡ଼ିଙ୍ଲେ ଇୟୃଲେ ପାଙେନ୍ ଆଡ୍ନାଡଂ କିନାନ୍ କିନ୍ଡୁମ୍ଲି। କୁନ୍ ଆତି ଗିଜାନ ଗିଜ୍ଲେ ପାନ୍ଡେରାନ୍ଜି ଯେ଼ରରେ ସିଡ୍ଲେଜି।

ବାଘ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା

ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବଣବୁଦାଟି ଥିଲା। ସେଠାରେ ସ୍ୱାମୀସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଇଟି ଠେକୁଆ ବାସ କରୁଥିଲେ। ମାଣ୍ଡିଆ ପାଚ ଯିବାରୁ, ମାଣ୍ଡିଆ ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କଲେ। ମାଇଠେକୁଆ ଘର ଲିପା ପୋଛା କଲା। ଅଣ୍ଡିରା ଠେକୁଆ ମାଣ୍ଡିଆ କାଠି ଆଣିଲା। ମାଣ୍ଡିଆ ପୂଜା ପାଇଁ ବିଲୁଆ ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ା ଧରି ଆସିଲା। ପାତିମାଙ୍କଡ଼ ଭାତ, ମାଂସ, ତରକାରୀ ରାନ୍ଧିଲା। ବୁଢ଼ା ଠେକୁଆ ମାଣ୍ଡିଆ ପୂଜା କଲା। ପୂଜା ସରିଲା ପରେ ସମସ୍ତେ ଧାଡ଼ିରେ ବସି ଖାଇଲେ।

ଖାନା ସରିଲାପରେ ମାଣ୍ଡିଆ ପୂଜା ପର୍ବ ନାଚ ସମସ୍ତେ ନାଚିଲେ। ଭାଲୁ ଢ଼ାମ୍ପ ବଜାଇଲା। ଛେଳି ମହୁରୀ ବଜାଇଲା। ଘୁଷୁରୀ ଢ଼ୋଲ ବଜାଇଲା, କୁଟୁରାମାନେ ଧରାଧରି ହୋଇ ନାଚିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ମହାବଳ ବାଘରଡ଼ି କରି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମାଡି ଆସିଲା।ସମସ୍ତେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ

ଯେ ଯା ଦୌଡ଼ିଲେ। ମାଇ ଠେକୁଆ ଧାଇଁ ପାରିଲା ନାହିଁ। ତାକୁ ଧରି ବାଘ କହିଲା ତୋତେ ମୁଁ ଖାଇଦେବି। ମାଇ ଠେକୁଆଟି କହିଲା- ମାମୁଁ ତୁମେ କାହିଁକି ଏମିତି କହୁଛ ମୁଁତ ଏଡ଼ିକି ସାନ ଜନ୍ତୁ ତୁମ ପେଟ କୁଆଡ଼େ ପୂରିବ। ମୁଁ ଯିବି ସବୁ ଠେକୁଆ ମାନଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ଆଣିବି ତାପରେ ତୁମେ ଆମକୁ ଖାଅ। ତୁମେ ଏଠି ଆମକୁ ଜଗିଲା ଭଳି ବିଶ୍ରାମ ନିଅ। ଠେକୁଆର କଥାରେ ବାଘ ରାଜିହୋଇ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲା। ଠେକୁଆ ତାର ସାଂଗମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣିଲା। ସେ ସମୟରେ ବାଘ ଢୁଲେଇ ଢୁଲେଇ ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା। ଠେକୁଆ ସବୁ ଆସିଲେ ବାଘ ଶୋଇଥିବା ଦେଖି ସେମାନେ ଯିଏ ଯା ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ।

ସାଲ୍‌ଲୁନ୍ ଜୁମ୍‌ତୁଡ୍‌ଲି

ପୁରବାନ୍ ଆଡିନ୍‌ନା ସାଲୁଲୁଆନ୍ ଡ କାନ୍‌ଜିଡାଂନ୍ ଗାଡ଼ିଲେନ୍‌ଜି। ବଡିନ୍‌ନା କାନ୍‌ଜିଡାଂନ୍ ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଆସୁଙ ଉୟୃଡାସିଙ୍‌ନେତିଡ୍। ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେ ସାଲ୍‌ଲୁନ୍ ଆରାଗାୟ୍ୟନ୍ ଗାୟ୍‌ଲେ ଇୟ୍‌ଲେ ପଙ୍ଘେ । କୁନ୍ ଆତେ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେ କାନ୍‌ଜିଡାଂନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଗାଡ଼ିଙ ନାମ ଙ୍ଗେଁନ୍ ଆରାଗାୟ୍ୟନ୍ ଆମେଙାଂନ୍ ଆଜ୍‌ଜୁମାଇ, ଆଡ଼ୁଲେ ଡୁଙ୍‌ନାତିଙ୍ଗେଁ। ବଇଡନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଆମାନ୍ ଆମେଁଆରା ଗାୟ୍ୟନ୍ ଅକିନ୍ ଜୁମ୍‌ଡଙ ଆଡାନିଙ୍ଗାଁନ୍ ମାଙ୍ଗେଁଜୁମା ଗାମିଙ୍ଗେଁତିଡ୍।

ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଆବିରନା ଆମ୍ ଡଙ୍‌ଲେ, ସାଲଲୁନ୍ ଆରାଗାୟ୍ୟନ୍ ଡିଙ୍ଗେଁବିନ ଆସାନ୍ ଡାରିଙ୍ଗେଁବା ସିଙ୍‌ବାନ ପଡେତିଡ୍। ଡାରିଙ୍ଗେଁବା କୁଡ଼ାଲିଙାଂନ୍ ଆରାଢ଼େତୁଡାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ଆଜାଡଙ ଡେଙ୍‌ତିଡ୍। ସାଲୁନ୍ ତିନେତିଡାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଙ, ଆଡାନଇ ମାୟ୍ୟରି ଆନୁଡୁମ୍ବା ସାଲନ୍ ରାଙ୍‌ଡ୍‌ଲେ। ଆନୁଡୁମ୍ବା ସାଲ୍‌ଲୁନ୍ ଆଡ୍‌ଡଙ୍‌ଲିଙ ଲାଆଲେ। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଡଙ ଆବୁମୁଁକୁଡ଼ାଲଡଙ୍‌ଡାନ୍ ତଅଗିନ୍ ଙ୍ଗାଁମଡଙ୍‌ଲି । ଆନୁଡୁମ୍ବା ସାଲାନ୍ ସାଲ୍‌ଲୁନ୍ ଆଡଙ-ଲିଙ ଲାଆଲିନ୍ ଆସାନ୍ ଆଡ-ଆଙାଂନ୍ ତଅଗିନ୍ ଜାପାଲ୍‌ଲେ। କୁନ୍‌ଆତେ ତଗାଲ ଡାକୁଲିନ୍ ଆନସାଲୁନ୍ ପୁଆଙ୍‌ଲଗି ଜାନ୍ତାଡ଼ାମ ବବଇ, ସାୟିଁଲା ବବର, ଉଗାଲା ବବର

ତୁଲାବାନ୍ ୟେ଼ରେତେଡ୍। ଆଗାଡ଼ିନ୍ କାନ୍‌ଜିଡାଂନ୍ ଆଜ୍‌ଲଡା ଲାଙ୍ଗେଁନ୍‌ଡାମ୍ ଗାଡ଼ିଙ୍ଗେଁନ୍ ଡିରରିନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ କବୁକୁବ୍ ଲଗି ମାଆଡଏତେଡ୍।

ଭାଲୁ ଜଳିଗଲା

ପୂର୍ବ କାଳରେ ଭାଲୁ ଓ ଝିଙ୍କ ଦୁହେଁ ସାଙ୍ଗ ବାନ୍ଧିଲେ। ଝିଙ୍କ ଦିନେ ତାର ସାଙ୍ଗ ଘରକୁ କୁଣିଆ ଯାଇଥିଲା। ଭାଲୁ ତାର ସାଙ୍ଗ ଆସିବା ଦେଖି ଗୋଟିଏ ବୋଝ କାଠ କନ୍ଦା ଆଣିଲା।କନ୍ଦା ଦେଖି ଝିଙ୍କ କହିଲା ସଙ୍ଗାତ ମୋ ପାଇଁ କାଠ କନ୍ଦା ଆଣିଲ ସତ ମାତ୍ର ମୁଁ ଏତକ କଞ୍ଚାରେ ଖାଉ ନାହିଁ। କାରଣ ପେଟ ଖରାପ୍ ହୋଇ ଝାଡ଼ା ଧରି ଦେଉଛି। କଞ୍ଚାରେ ନ ଖାଇବା ପାଇଁ ବଇଦ ମୋତେ କହିଛି। ଏଣୁ କଞ୍ଚାରେ ଖାଇବି ନାହିଁ। ଭାଲୁ ଏହା ଶୁଣି ନିଆଁରେ କାଠକନ୍ଦାକୁ ପୁଡ଼ାଇ ସାଙ୍ଗକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲା। ପାଖରେ ନିଆଁ ଖୋଜିଲା ହେଲେ ପାଇଲା ନାହିଁ।

ନାଳ ପାଖରେ ଜଣେ ବୁଢ଼ା ଲୋକ କୁଡ଼ିଆ ତିଆରି କରି ମଦ ସବୁଦିନ୍ ରାନ୍ଧୁଥିଲା। ଭାଲୁ ସେହ ମଦରନ୍ଧା ଭାଟିକୁ କାଠ କନ୍ଦାନେଇ ଗଲା। ମଦ ରନ୍ଧା ଚୁଲିରେ ଅଙ୍ଗାର ନିଆଁ ଥିଲା। ଭାଲୁ ଅଙ୍ଗାର ନିଆଁକୁ ଆଡ଼େଇ ଦେଖିଲା ଓ କନ୍ଦା ପୋଡ଼ାବୁକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲା। ଏଣେ ଚୁଲି ଉପରେ ଗୋଟିଏ କୁମ୍ଭାରେ ବୁଢ଼ା ଫୁଲି ମଦ ଲମ୍ବାଇ ରଖିଥିଲା। ଧୂଆଁ ଯୋଗୁ ଭାଲୁ ହଠାତ୍ ଉଠି ପଡ଼ିବା ସମୟରେ କୁମ୍ଭା ମଦ ତା ପିଠି ଉପରେ ପଡ଼ିଯାଇ ଅଧେ ନିଆଁରେ ଢ଼ାଳି ହୋଇଗଲା। ଫୁଲି ମଦ ନିଆଁରେ ଢ଼ାଳି ହୋଇଗେଲେ ନିଆଁ ଉଠିଯାଏ । ତେବେ ନିଆଁରୁ ହଠାତ୍ ନିଆଁ ଉଠିଯାଇ ଭାଲୁ ଦେହରେ ନିଆଁ ଲାଗିଗଲା। ଏହା ରାତି ସମୟ ଥିଲା। ଭାଲୁ ଯେତେ ଧାଇଁଲା ନିଆଁ ସେତେ ହୁତ୍‌ହୁତ୍ ଜଳି ଉଠିବା ଦେଖାଯାଉ ଥିଲା। ଭାଲୁ ତା ଭାଷାରେ ଜାନ୍ତାଡ଼ାମ୍ ବବଇ, ଜଳିଲି ବବଇ, ମରିଗଲି ବବଇ କହି ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରକୁ ପଳାଇଗଲା। ଝିଙ୍କର ଯାଏ କଣ ଆସେ କଣ ସେ କହିଲା ମିଛ ମିଛରେ କହିଲାରୁ ମଧ୍ୟ ଭାଲୁ ନିଆଁକୁ କାହିଁକି ଆଡ଼େଇଗଲା ବୋଲି ହସୁଥିଲା।

ରାଙ୍ଗା

ତିକ୍‌କାମନ୍ ଆଗର୍‌ଜାଙ୍ଗ କାନ୍‌ଡୁଆର୍। ରାଙ୍ଗ୍‌ ଗାଜାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ ବତରା ଆନିନ୍ ଡୁଂରଇଜ୍ ଲିନ୍ ତାଗାଲଡାନ୍ ରାଙ୍ଗନ୍ ଆସନ୍ ଗାରୁ ସାଜ୍ କାବାନ୍ ଗୁସାଜ୍ ଲିନ୍ କଜୁରୀପଦାନ୍ ଆସଞ୍ଁତା ଇୟେତେଡ୍। ସାଞ୍ଁତାନ୍ ସାରି କାବାଲାୟନ୍, କୁକୁଲିୟନ୍ ବାର୍ ଉରୁଙ୍ଗଲ୍ ଡାୟନ୍ ଙ୍ଁଲେ ଗାରୁସାଜ୍ କାବ୍ ଲିଙ୍ଗନ୍ ଗିଡ୍‌ରାରେ ପାଙ୍ଗଇତେଡ୍। ତାମ୍‌ବାଲିନ୍ ଆସନ୍ ଆନିନ୍ ଗାନିଡ୍‌ରାନ୍ ଲଡାକ୍‌କୁଲେ ଗୁପାନ୍ ୟେରେତେଡ୍। ତାମ୍‌ବାନ୍-ମାଡ଼ାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ବସୁଉଙ୍ଗନ୍ ଆକୁମ୍‌ବୁଲ୍‌ଜି ଲାଡ୍‌ସଲିନ୍ ଆମ୍‌ପାର। ଗାନିଡ୍‌ର। ଆୟନ୍ ଡିଙ୍ଗଲେ କୁମ୍‌ବୁଲ୍‌ସିଂଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆମ୍‌ଗାନ୍‌ଲେ ପାଲେଜି। ସିଡ଼ିଙ୍ଗ ଗାତାର୍ ଗି ଗାରୁସାଜ୍‌ନାକାବାନ୍ ଗାଡ୍‌ଗାଡ୍ ଲେ ସିଡ୍‌ଲେଜି।

ଅରୁବାନ୍‌ମାଷ୍ଟ ଶାୟୁରାଙ୍ଗ ଢ଼େଲିତିକ୍ କାମନ୍ ଗାରୁସାଇଜ୍ କାବାନ୍ ଆସାଜ୍‌ତେନ୍ ଆଗାସା। ରାଙ୍ଗନ୍ ବାତ୍‌ତେ ତାକାର୍ ଲଗି ଢେଲି। ତାମ୍ ପାଗ୍‌କୁନ୍ ଡୁରାଙ୍ଗଲେନ୍ ଡାକୁଲିନ୍ ଆନାବ୍‌ବିୟ୍ ଆଗିଜ୍‌ତେନ୍ କୁମ୍‌ବୁଲ୍‌ସିଂଲିଡ଼ାନ୍ ଆଗାରୁସାଜ୍‌ନା କାବାନ୍ ରାବାଙ୍ଗଲେ। ମାଡ୍‌ଡ ବାରାବ୍‌ଡାଲି। ବଇସି କୁମ୍‌ବୁଲ୍‌ସିଂଙ୍ଗନ୍ ତୁଡ୍‌ଲେ ଡାକୁଲିନ୍।

ଶୀତ

ତିକାମର ଗାଁ କିଣ୍ଡୋଅର। ଶୀତ ଋତୁରେ ଥରେ ସେ ଭୋର ସକାଳେ ଚାଦର ଘୋଡ଼ାଇ ଖଜୁରୀପଦା ହାଟକୁ ଗଲା। ହାଟକୁ ଯାଇ ସେ କାବାଲା ସୁଖୁଆ, କୁକୁଲି ଶୁଖୁଆ ଓ ବାଲି ଶୁଖୁଆ କିଣିଲା। ମାତ୍ର ତା ପାଖରେ ଶୁଖୁଆ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୁଣା ନ ଥିଲା। ହେଲେ ଶୁଖୁଆ କାହିଁରେ ଧରିବ ସେ ତା ନିଜର ଚାଦର ଲୁଗାରେ ସବୁ ଶୁଖୁଆ ମିଶାଇ ବୁଜୁଲା ବାନ୍ଧି ଆଣିଲା। ହାଟରୁ ଫେରିବା ବହୁତ ସମୟ ଗଡ଼ି ଯିବାରୁ ତାକୁ ସାଇତି ରଖି ପାରିଲା ନାହିଁ। ବୁଜୁଲା ଶୁଖୁଆକୁ ଘର ଭିତରେ ରଖି ଦେଲା। ତରବରରେ ଖାଇଦେଲା। ଏହା ପରେ ଗାଇ

ଫିଟାଇ ମାହାରକୁ ଶୀଘ୍ର ଗୁଲି ଗଲା। ଅନ୍ଧାର ଘରେ ଶୁଖୁଆ ବାସନା ଶୁଙ୍ଘି ମୂଷା ମାନେ ମଞ୍ଚାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ। ବୁଜିଲା ଶୁଖୁଆକୁ ଗୁରିଆଡ଼େ ବେଢ଼ି ଲୁଗା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାମୁଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ଶୁଖୁଆତକ ଖାଇ ଦେଲେ। ଲୁଗା ମୂଷା ଗାତ ଭିତରେ ନେଇଁଗଲେ।

ତିକାମ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଆସି ଦେଖୁଛି ଯେ ଶୁଖୁଆ ଘର ଭିତରେ ବିଞ୍ଚା ହୋଇ ଯାଇଛି। ଏହା ଦେଖି ସେ ବିଲେଇକୁ ନିନ୍ଦା କଲା । ଏଣେ ତେଣେ ଦେଖୁଛି ଚାଦର ପାଇଲା ନାହିଁ। ତା ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଚାଦର ଥିଲା। ରାତି ସାରା ଶୀତରେ ଥରି ଥରି ରହିଲା। ଆର ଦିନ ଭଲ ଭାବେ ଲୁଗା ଖୋଜି ଦେଖିଲା । ତାର ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ ଚାଦର ମୂଷା ଗାତରୁ ପାଇଲା। ରାଗରେ ତିକାମ ଭାଲିଆ ମଞ୍ଜି ପୋଡ଼ାଇ ଦିନ ସାରା ମୂଷାଗାତକୁ ଧୂଆଁଦେଇ ମୂଷାମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କଲା।

କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ଅରରଲିନ୍‌ଜି

ଆବଗର୍‌ଜାଡ୍ଙ୍ଲିଡ୍ଙାନ୍ ଗାମାଂଡ୍ଙାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ଆସିଇଁଲିଡ୍ଙାନ୍ ଆତୋ ଜାନ୍‌ରୁମାନ୍ ଡାକୁଲି। ସାରନ୍ ଗାଡ୍ଙଗାନ୍, ସିତାରିନ, କାମ୍‌ବୁରାନ୍, ରଗନ୍, ସେରେମୁଁଞାଁନ୍, ମୁଗନ୍ ଡାକ୍‌କୁଲେ। ଆସିଡ୍ଙ୍ଲିଡ୍ଙାନ୍ ଆତେଡ୍ଙ ଜାନରୁମାନ୍ ଆଡାକୁନ୍ ଆତେ ଗାଲାମାନ୍ ଗାଲାମ୍ ଲେ କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ସଭାଲିନ୍‌ଜି। ଆବଇ ସୁଡ଼ାକୁମାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ମାବା କିନ୍‌ତାଲାନ୍ ପାତ୍‌ତୁଡ୍‌ଲେ ଆଗାରବା, ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆଲୁଡ୍ଙମାଡ଼ାନ୍ ଗାନାନ୍ ଗାନ୍‌ଲେ କିନ୍‌ଲେ ତଡ୍ଙଲେ ଜାନ୍‌ରୁମାନ୍ ଆଜୁମ୍‌ବା। ଆନିନ୍‌ଜି କୁନ୍ ଆମ୍‌ବ୍ରାରିଜ୍ ଲୁମ୍‌ଲେଜି।

ଗାମାଡ୍ଙାନ୍ କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ମାଡ଼ାନ ଗାନ୍‌ଲାଞ୍ଚେଁନ୍‌ଜି ଆତି ଗାଲାମ୍‌ଲେ। ଆବଇ ତୁର୍‌ଡ୍ଙାଲୁଡ୍ ରାମେଡ୍ଙାନ୍ ପାଡ୍ଙାନ୍‌ପାଡ୍ଙଲେ ଡାକ୍‌କୁଲେ । କୁମ୍‌ବୁଲୁନ୍‌ଜି ଅକ୍‌କୁଇ ଆଡ୍‌ଡିର୍‌ନେଡ୍‌ଜି। ବୁଡ଼ା କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍ ଗାମଲେ ଏ ଗାନାଜ୍‌ଜି, ମାବା ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଅକ୍‌କିୟ୍ ତିଡ୍‌ନେ ଆଡ୍‌ଡାକୁନାବେ। ସାରବାନ୍

ଆୟେ୍ରବା, କଡ୍ନେସାରିଙ୍ଗ କୁଡ୍ଡୁବ୍ ଜାନାବ୍ ଜାବ୍ମଲାନ୍ ଆପାଡ୍ଙବା। ଆନ୍ଲେନ୍ ଆଅର୍ରନାଇବା। ବୁଡ଼ା କୁମ୍ବୁଲାନ୍ ଆବେର୍ନା ଆମଡ୍ାଙ୍ଲେ କୁମ୍ବାଲୁନ୍ଜି ସାରାବାନ୍ ୟେର୍ରେ ଆରରଲିନ୍ଜି, ଜାବମଲାନ୍ ବୁଡ୍ଲେଜି। ଜାନ୍ରୁମାନ୍ ମାରାଂଲେ ଗାଲେଲି, ଗୁର୍ଆୟ୍ମ୍ ଡ଼େଲିନ୍ଆଡ୍ନାଙ୍ଗ ଆବଇ କାମ୍ବୁନାନ୍ ସାରବାଲିଙ୍ଗାନ୍ ଗାନାନ୍ଗାନ୍ଲେ ଆବାଞ୍ଜିଁଡ୍ ଜୁମ୍ଲେସିଡ୍ଲେ। କୁମ୍ବୁଲାନ୍ଜି ଆବ୍ତୁରା ତାଡ୍ଙ୍ଲୁଡ୍ ଲିନ୍ଗିଜ୍ ଗିଜଲେ ଡାକୁଲିନ୍ଜି କୁନ୍ସାରିଙ୍ଗ କୁମ୍ବୁଲାନ୍ଜି ତୁର୍ ଡ଼ାଡ୍ଙ୍ଲୁଡ୍ଲିଜି।

ମୂଷା ଗୁଡ଼ିକ ଚାଷ କଲେ

ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକଥିଲେ। ସେ ତାର ଘର ଭିତରେ ବହୁତ ଜିନିଷ ରଖିଥିଲା। ଧାନ, ଗଙ୍ଗା, ମାଣ୍ଡିଆ, ଜହ୍ନା, କାନ୍ଦୁଲ, ବୁରୁବୁଡ଼ ମୁଗ ରଖିଥିଲ। ତା ଘରେ ବହୁତ ଜିନିଷଥିବା କଥା ମୂଷା ଗୁଡ଼ିକ ଜାଣିଲେ ଓ କଥା ଭାଷା ହେଲେ। ଗୋଟିଏ ବୁଢ଼ା ମୂଷା ଠିଆ ହୋଇ ଅନ୍ୟମୂଷା ଗୁଡ଼ିକ କହିଲା ଚାଲ ଆମେ କାନ୍ଥ ଖୋଳି କଣା କରିବା। ଆଗେ ସବୁ ବାଟ ଦେଇ ସେହି ଲୋକର ମଞ୍ଚକୁ ପଶି ଗୀତ ଗାଇନାଚି ତାର ଜିନିଷ ଖାଇବା। ଆଉ ସେମାନେ ସେ ପ୍ରକାର କଲେ ।

ମୂଷା ଗୁଡ଼ିକ ମଞ୍ଚକୁ ପଶିଛନ୍ତି ବୋଲି ସେହି ଧନୀ ଲୋକଟି ଜାଣିପାରିଲା। ଆଉ ଗୋଟିଏ ଠିଆକାନ ବିରାଡ଼ିକୁ ଆଣି ଘରେ ରଖିଲା। ମୂଷାଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ମଞ୍ଚରେ ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ। ବୁଢ଼ା ମୂଷାଟି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା- ଏ ନାତିମାନେ ଆମେ ଆଉ ଏଠି ରହିପାରିବା ନାହିଁ। ଚାଲ ଆମେ ବିଲକୁ ଯାଇ ଚାଷ କରିବା। ସବୁ ମୂଷା ସବୁପ୍ରକାର ବିହନ ଧରି ବିଲକୁ ଯାଇ ଚାଷକଲେ ଓ ବିହନ ବୁଣିଲେ । ବିହନ ଗଜାହୋଇ ବଢ଼ିଲା, ଶିଷା ବାହାରିଲା । କାଟିବା ସମୟ ହୋଇଗଲା। ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଘୁଷୁରୀ ବିଲରେ ପଶି ସବୁଫସଲ ଖାଇ ଦେଲା। ମୂଷାମାନେ ଛାନିଆ ହୋଇ କାନ ଟେକି ଅନେଇ ରହିଲେ। ସେହିଦିନ ଠାରୁ ମୂଷାମାନଙ୍କର କାନ ଠିଆକାନ ହୋଇରହିଛି।

ସୁମ୍‌ବାରିନ୍ ମାଜ୍‌ତାମ୍‌ଲି

ସୁମ୍‌ବାରିନ୍ ମନ୍‌ଲଇଡିନ୍‌ନା ଆସୁଲି, ଗାଗାନାନ୍ ଆଗଗାଏଡ୍, ମାଡ୍‌ଡ ବାଗ୍‌ଗିଲି। ଆତ ଆଡାନ୍ ଆସାଡଂ ଆପ୍‌ପାଡିଏତିଡ୍। ଆୟ୍ୟିଙାନ୍ ଡାଜିଡଂ ମାନାମାନା ଆବ୍‌ମଲେ ଡିଙ୍‌ଲେ ତିୟୃଲେ ଜାନାଙ୍‌ଡେନ୍ ଆନିନ୍ ଆସାଡଂ ଆପ୍ ପାଡିଏ ତିଡ୍। ରେଗାମାନ୍‌ଗାଲେନ୍ ଡ ପସିଲିନାନ୍ ଆସାନ୍ ଆନିନ୍ ଆସୁନ୍ ଆସୁଇଜ୍ ସାମାଙ୍‌ଲି। ଅନ୍‌ତିନ୍ ଆସାନ୍ ତୁର୍‌ତୁର୍‌ବାରୁବାନ ଇୟେତେଡ୍। ଆନାବ୍‌ବିୟ୍ ଆୟିନ୍ ଅନ୍‌ସିରାନ୍ ପୁଇଜିଙାନ୍ ଅବଏତିନ୍।

ଅନ୍‌ସିର୍ ମାରାନ୍‌ଜି ତାର୍‌ଡାମ୍ ଙାଜୁମ୍ ଲିନାଇଜି। ତାମ୍‌ବାନ୍ ଗାଗାନାନ୍, ଆୟ୍ୟିମ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍‌ଜି ଆକୁଡୁ ମାଇ ମାଇଲେଜି। ସିତ୍ ରିକୁଲାନ୍, ସାରକୁଲାନ, ଉଆବ୍ କୁଲାନ, ଗାଙଗାକୁଲାନ୍, ଆରାଙ୍‌କୁଲାନ, ଜାବେଡ୍ କୁଲାନ୍, ସାବ୍‌ବିଞ୍ଜମାଇମାଇଲେଜି। କାପ୍‌ସିରିନ୍, ରସୁନ୍ ଡ ସିଙଗେରାନ୍ ମାଇଲେ ଆରାନିର୍ଙ୍ ବୁଡାନ୍ କୁଡୁନ୍ ତଙଗାଲ୍‌ଲେଜି। ସୁମ୍ ବାରିନ୍ ଆମାନାଇ ମାଇ କୁଲାନ୍ ବାସିଡାନ୍ ତଙଗାଲ୍ ଲେ କାର୍‌ବ କାରବ୍‌ଲେ ଗାଲେ। ଆନିନ୍ କୁନ୍ ଆଡିନ୍‌ନା ଅନ୍‌ସିର୍ କୁଲାନ୍ ଆଡ୍ ଞୁଁଡୁବ୍ ମଗାଏତେଡ୍। ଆମାନାଇ ମାଇ କୁଲାନ୍ ଡ ବାସିଡାନ୍ ବାତ୍‌ତେ ସୁମ୍‌ବାରିନ୍ ଗାଗାନାନ୍ ମାଜ୍‌ତାମ୍‌ଲି । କୁନ୍ ଆଡିନ୍ ନା ସାଗିଂ ଆନିନ୍ ଗାଗାନାନ୍ ଅବ୍‌ବିଏପଡଂ ତୁମ୍‌ଗାଲେ। ବାଗୁଡିନ୍‌ନା ଆତିକ୍‌କି ସୁମ୍‌ବାରିନ୍ ଡାକାଡକା ଜେଲ୍‌ଜେଲ୍‌ଲି।

ସୁମ୍‌ବାରିକୁ ରୁଚିଲା

ସୁମ୍‌ବାରିକୁ ପାଞ୍ଚଦିନ ହେବ ଜ୍ୱର ହେଲା। କିଛି ଖାଇଲା ନାହିଁ। ବହୁତ ଝଡ଼ିଗଲା। ତାର ପାଟି ପିତାଲିଆ ଲାଗିଲା। ତାର ମା ଯେତେ ସୁଆଦିଆ ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧିଲେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ପିତାଲିଆ ଲାଗିଲା। ଔଷଧ ଓ ଇଞ୍ଜେକ୍‌ସନ୍ ନବାରୁ ତାର ଜ୍ୱର ଟିକିଏ ଭଲ ହୋଇଗଲା। ଟିକିଏ ଭଲ ଲାଗିବାରୁ ସେ ବଗଡ଼ ଜଗୁଆକୁ ଗଲା। ତହିଁ ଆରଦିନ ତାର ଭଉଣୀ ବଗଡ଼ର ଘାସ ବଛା ପାଇଁ ଏନ୍ଥା ଲୋକ ଆଣିଲା।

ଏନ୍ଧାଲୋକମାନେ, ନିଜ ନିଜର ଖାଦ୍ୟ ଘୁଟଣା ଧରି ଆସିଥିଲେ। ଠିକ୍ ଦିନ୍ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ୍ ବେଳେ, ନିଜ ନିଜର ଘୁଟଣା ଜାଉ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡିରେ ମିଶାଇଲେ। ମାଣ୍ଡିଆ ଜାଉ, ଧାନଜାଉ, ଗାଙ୍ଗାଜାଉ, ଶାଗଜାଉ, ଆମ୍ବିଳାଜାଉ ଓ ଅଲଣାଜାଉ ସବୁକୁ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡିରେ ମିଶାଇଲେ। ଧନିଆପତ୍ର ରସୁଣ ଓ ପୂଡ଼ା ଅଦା ମିଶା ବଟାଲୁଣ ସହ ଗୁଟି ଜାଉ ଖାଇଲେ। ସୁମ୍‌ବାରିର ପତାଳିଆ ପାଟୁକୁ ମିଶା ଜାଉ ଓ ମିଶା ବଟାଲୁଣ ବହୁତ ଭଲରୁଚିଲା। ସେ ଦିନସେ ଏନ୍ଧା ଲୋକ ମାନଙ୍କର ମିଶା ଜାଉ ପେଟପୂରାଇ ଖାଇଲା। ମିଶା ଜାଉ ଓ ମିଶା ବଟା ଲୁଣ ସୁମ୍ବାରିକୁ ଭଲ ରୁଚିଲା। ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ସେ ପେଟପୁରା ଖାନା ଖାଇଲା। ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ସୁମ୍ବାରି ଗୋଲ ଗାଲିଆ ହୋଇ ମୋଟି ଦେଖାଗଲା।

ଗାଗାଡାନ୍

ବଡ଼ିନା ସାରନ୍ ଡ଼ କାଡ଼ାଡ୍‌ତିନ୍ ଆର୍‌ଗାଡ଼ିଲେଜି। ଆନିଜି ବାଙ୍ସାଲେ ଡାନିମ୍ ୟିମ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଡ଼ାକୁଲିଜି। କାଡ଼ାଡ୍ ତିନ୍ ଗାମେତିନି ଗାଡିଙ୍ ମା ବାଗୁନ୍‌ଲେନ୍ ଆର୍‌ବାଡ଼ିଏ । ଆନିନ୍‌ଜି ସୁଡ଼ାଲାଙ୍କା ଆରେଙ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ୟିରେଜି ଡ଼ ଇୟ୍ଃ ଲେ ଆର୍ ତାବାଡେଜି। ସାର୍ରନ୍ ଗୁଙ୍ଗ୍‌ଲେ ଲାଙ୍‌କାନ୍ ସାରିଙ୍ ଜାତାନ ପୁୟିଙ୍ ଲେ ଗାଲୁଲେ ଡ଼ ଆନିନ୍ ପାରାଲି । ଆଙ୍ଗନ୍‌ତି କାଡ଼ାଡ଼ତିନ୍ ଲାଙ୍‌ବକାନ ସାରିଙ୍ ଜାତାନ ଗାଲୁଲି କାଡ଼ାତିନ୍ ପାରଆଇଲି। କାଡ଼ାତିନ୍ ବଇବଇ ବାରାବଡ଼ାଲି। ଡ଼ିଆନ୍ ଡ଼ିଲି ସାରରନ୍ ଆମାଂ ୟିରାନ୍ ୟିରେ ଆଡଙ୍ଗାନ୍ ଗାଡ଼େତିନ। ଆନ୍‌ତିସାରିଙ ନାମି ସିକଇଜା କାଡ଼ତିନ୍ ସାରରନ୍ ଆଡଙ୍ ଗୁଉରିନ୍ ଡ଼େନ୍ ଗାଡ଼ତେ।

ଧାନ କଟା

ଦିନେ ଧାନ ଓ ଦାଆ ସାଙ୍ଗ ବାନ୍ଧିଲେ। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ସବୁବେଳେ ଭଲରେ ରହିଲେ। ଦାଆ କହିଲା ସାଙ୍ଗ ଆମେ ଦୁହେଁ କୁସ୍ତି ଖେଳ ଖେଳିବା।

ଧାନ ରାଜି ହେଲା। ସେମାନେ ବଡ଼ ଉଚ୍ଚା ପଥରରେ ଯାଇ କୁସ୍ତି ଖେଳ ଖେଳିଲେ। ଖେଳୁ ଖେଳୁ ଧାନ ଡଳିଗଲା। ଉପରରୁ ଧାନ ପବନ ଦ୍ୱାରାଉଡ଼ି ତଳକୁ ପଡ଼ିଗଲା। ତାର ଅଣ୍ଟା ବଙ୍କୁଆ ହୋଇଗଲା। ସେ ରାଗିଯାଇ ଧାନ ପାଖକୁ ଗଲା। ଧାନକୁ କାଟି ଦେଲା। ସେହି ଦିନଠାରୁ ଦାଆ ଓ ଧାନ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ହେଲେ। ତେଣୁ ବଙ୍କୁଆ ଦାଆ ଧାନ ପାଚିଲେ କାଟି ପକାଏ ।

ତିମ୍‌କାବ୍ ମାରାନ୍

ଆବଇ ଯୁଅକାନ୍ ସିନ୍‌ରିନ୍ ତାମ୍‌ବେଲେ, ଗର୍‌ଜାଙ୍ଗ୍‌ଲିଙ୍ଗାନ୍ ତିମ୍ ତିମ୍ ମାନ୍ ଆସାନ୍ ଗରଡେତେନ୍। କୁମ୍‌ବିବା ଆଗର୍‌ଜାଙ୍ଗ୍ ଲେଙ୍ଗାନ୍ ଆଡୁଏତେନ୍। ସିନ୍ ରିନ୍ ତାବାନ ତାବ୍ ଲେ ଗରଜାଙ୍ଗ୍ ମାରାନ୍ ଜି ଆଞ୍ଜିଁବା ଗାମ୍ ଲେ ଅବ୍ ଲେଙ୍ଗେତିନ୍। କୁନ୍ ତିମ୍ ତିମ୍ ମାରାନ୍, ଗୁଡ଼ାକାବାନ୍, ଲୁଙ୍ଗକାବ୍‌ନ୍, ପାତୁକାବାନ୍, ରାଙ୍ଗକାବାନ୍ ଡ୍ ଲାଙ୍ଗ୍‌ଗାକାବାନ୍ ମାନ୍‌ରାନ୍‌ଜି ଆମାଙ୍ଗ୍‌ବାନ୍ ଆବସୁଯେତିନ୍‌ଜି।

ରୋଡୋଗୋନ୍ ଆନ୍‌ସଲନ୍ ଆବ୍‌ସେଲେ ଶାଡିକାବାନ୍ ଆଅନାନ୍ ଆସାନ୍ ପାତୁଲୁଙ୍ଗାନ୍ ଞିଁବେନ୍ ଆସାନ୍ ଲେବୁନ୍ ଆଡାକୁଆଡ। ଆନିନ୍ ମଇଲ ମାଡିଙ୍ଗ୍ କାନ୍ ରୋମାନ୍ ବାତେନ୍ ସିନ୍ ରିନ୍ ବାରେତେନ୍। ରେଙ୍ଗ୍ ଡିନ୍ ଆଉଆନ୍ ଲାଙ୍ଗ୍‌ଗାକାବାନ୍‌ଞିଁଲେ ଆତିୟେତେନ୍ ଆସାନ୍ ଇଡାନେତିନ୍।

ଲୁଗାବେପାରୀ

ଜଣେ ଲୁଗା ବେପାରୀ ଲୁଗା ବିକିବା ନିମନ୍ତେ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲିଲା। ବୁଲୁ ବୁଲି କୁମ୍‌ବିବା ଗ୍ରାମରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ଲୁଗା କିଣିବାକୁ ଗାଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା। ଲୁଗା ବେପାରୀ ନେଇଥିବା ଲୁଗା ଗୁଡ଼ିକ ଶାଢ଼ୀ, ଟୁବାଲ, ଲୁଙ୍ଗି, କମ୍ବଳ ଓ ସାୟା ଗୋଟିଗୋଟି ଦେଖାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା। ରୋଡୁଗୋର୍ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ଶାଢ଼ୀ, ପୁଅ ପାଇଁ ପେଣ୍ଟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ତା ପାଖରେ ଟଙ୍କା ନ ଥିଲା ସେ ଶାଢ଼ୀ ଓ ପେଣ୍ଟ ବାବଦରେ ପାଞ୍ଚମାଣ ଝୁଡୁଙ୍ଗ ବଦଳ ଦେଲା। ରେଙ୍ଗ୍‌ଡିନ୍ ର ବାପା ଝିଅ ପାଇଁ ସାୟା କିଣି ନ ଦେବାରୁ ସେ କାନ୍ଦିଲା।

ବଡ଼୍‌ରାବ୍ ନା କିତାନ୍

ପୂର୍ବାନ୍ ଲାକିଜୁଲ୍ ଆ ଗର୍ଜାଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗ ବୁର୍‌ତୁଡ୍‌ନ୍ ଡବୁର୍ ତେଡ଼ିନ୍ ଡାକୁଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଆୟାମ୍ ମିନୁମ୍ ସିକଲା ପାସିଜାନ୍ ଆଡ୍‌ଞାଁଙ୍ଗେଡ୍‌ଜି କିଣ୍ଡ ଡାଜିଙ୍ଗ ମିନୁମ୍ ଆତିକି ଆବର ଅଙ୍ଗେର୍ ସିଜାନ ଞାଁଙ୍ଗ୍‌ଲେଜି ଆୟାମ୍ ମିନୁମ୍ ଆତିକି ପାସିଜାନ୍ ଆଞାଁଙ୍ଗେ ଲେଞ୍ଜିଆସାନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ପାସିଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଆଡ୍‌ନାବ୍ ସାତୁଡେଡ଼୍‌ଜି। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ପାସିଜାନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ଗାଡ୍‌ଡୁ ନେତିନ୍। ବାର୍ ଆନିଞ୍ଜି ପାସିଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ସୁସୁଡ୍‌ନ୍ ଗାମଲେ ଗୁଡିଙ୍ଗଲେଜି। ସୁସୁଡ୍‌ନ୍ ପେଡ୍‌ଡ଼ି ୮/୧୦ ମିନୁମ୍‌ଡେଲି। ଆନିନ୍ ଇତିନ୍‌ନ୍ତି ଗାମେତିନ୍ ଆଉଆ ୟାଙ୍ଗାନ୍‌ଜି ଅଡ଼ିଲେଜି ଆନିନ୍ ମାଡ୍‌ଡ଼ ଗାତାରାସିଜ୍ ଡ଼ାକୁଲି।

ବଡିନ୍ନା ବୁର୍‌ତୁଡ୍‌ନ୍‌ଡ ବୁର୍‌ତେଡ଼ିନ୍ ଲାକିଜୁଲ୍ ଆ ଗାମାଙ୍ଗ ଆଗୁସାର୍‌ବା ଇୟ୍‌ଲେଜି। ସ୍ରିତି ସାଡ୍‌ଲୁମାନ୍ ଡିଙ୍ଗ୍‌ଲେ ବାଡିଜିରାନ୍ ପାଙ୍ଗାନ୍ ପାଙ୍ଗଲେ ତାଙ୍ଗଲେ ଆ ଡିଞ୍ଜେଁତିନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ ଅରୁବ୍‌ଲି କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ ସୁସୁଡ୍‌ନ୍ ଆ ୟାଙ୍ଗାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ କୁଡ୍‌ନ୍ ଗୁଇଞାଁ ଗାମ୍‌ଲେ ଗୁଡ଼ିଡ୍ ନେତିନ୍ ବିଣ୍ଡ କୁଡ୍‌ନ୍‌ଆଡ୍ ନାସିନେଡ୍। ଆଙ୍ଗାନ୍ତି କୁଡ୍‌ନ୍ ଆସିନ୍ ଲି ଆୟାଙ୍ଗାନ୍ ବୁର୍‌ତେଡ଼ିନ୍ ଆଡଙ୍ଗାନ୍ କୁଡ୍‌ନ୍ ଗୁଏତିନ୍ ସୁସୁଡ୍‌ନ୍ ଆଡ୍‌ଗାଏଡ୍ ବଡ଼୍‌ରାବ୍ ନେତିନ୍। ବୁର୍‌ତୁଡ୍‌ନ୍ ଡବୁର୍ ତେଡ଼ିନ୍ ଲାଙ୍ଗାଲେ, ଡିର୍ ମାଡ୍‌ଙ୍ଗଲେ, ୟିର୍‌ଲେ ମଇଞାଁଲେ ଗାଆଗାମ୍‌ଲେଜି ବିଣ୍ଡ ସୁସୁଡ୍‌ନ ଆଡ୍‌ଗାଏଡ୍।

କୁନ୍‌ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ବୁର୍‌ତୁଡ୍‌ନ୍ ଡବୁର୍ ତେଡ଼ିନ ଡୁକାଡାଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜିଡାମ୍ ଇର୍‌ଗା ଗାଲିନ୍‌ବି ସାନାଙ୍ଗାନ୍ ଇଙ୍ଗାଡ଼୍‌ଲେ ବ ମାନ୍‌ରା ଅନାଲ୍‌ବାନ୍ ବମାନ୍‌ରା କୁଡ଼ା ତୁଡା ବାନ୍ ଡିମାଡ୍ ଲିନ୍‌ଜି। ସୁସୁଡ୍‌ନ୍ ତାଙ୍ଗର ତିଡ୍‌ସାନ୍ ଆବ୍‌ମେନେ। ଆକୁନେ ପିନ୍‌ଡାବାନ୍ ଆଡାକୁ ମରଞାଁତୁଡ୍‌ଲିଙ୍ଗ୍ ଗାନାନ୍ ଗାନ୍‌ଲେ ଡିମାନଡ୍ ନେତିନ୍। ତୁଙ୍ଗାର୍ ତଗାଲାନ୍ ଆବଇ କିନାନ୍ ୟିରାଇତିନ୍। ଗିଜେତିନ୍ ଆବଇ

ପାସିଜାନ୍ ଆରିଇଡ୍ ମରଞ୍ଜଁ ତୁଡ୍ଲିଡ଼ାନ୍ ଆଡିମାଡ୍। କିନାନଅମ୍ଭା ମରଞ୍ଜଁତୁଡ୍ ତାମ୍ବେଡ୍ଲେ ପାଡେଂତିନ୍। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଡ୍ ସୁସୁଡ଼ୂନ ମାଡ଼ିଲି। ଆନିନ୍ ଆଗାନ୍ ଡିଏତିନ୍ ଉଆଞ୍ଜେଁନ୍ ୟାଡ୍ଂ ଞେଁନି ଆବିରନା ଇର୍ମାନି ନାମିଞ୍ଜେଁନ୍ କିନା ପାଙ୍ଗ୍ ତିଞ୍ଜଁ ୟାନ୍ଆବ୍ ମେନାଇ ଗାମ୍ଲେ ଅଗାଣ୍ତିଲେ।

କୁନ୍ ଆୟାମ କିନାନ୍ ୟିରାତା ୟିରାତା ଆବଇ ଲୁତୁବ୍ ମାଡ୍ଡ ଆକାଣ୍ଡାର୍ ଆଡାକୁନ୍ ଆ ତିତିନ୍ ନିବଆବ୍ ସାନେତିନ୍ ଆଡ଼ାନ୍ତି ଆକାଣ୍ଡାର୍ତିନାନ୍ ମରଞ୍ଜଁ ତୁଡାନ୍ ରାଗବ୍ଡେଲି ସୁସୁଡ଼ୂନ୍ ଆବଇ ଆକାଣ୍ଡାର୍ତିନ୍ ଲିଡ଼ାନ୍ ତେଡ୍ନେତିନ୍। କିନାନ୍ ଆରିକା ମର୍ଞ୍ଜଁତୁଡାନ୍ ଡାଜିଡ୍ଂ ମାଡ଼ାଇ ପାଡେଂତିନ୍। କୁନ୍ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ସୁସୁଡ଼ୂନ୍ କାଣ୍ଡାର୍ ତିନାନ୍ ସ୍ରିଡ୍ଂଲାଡ୍ ସଲିନ୍ ବିଣ୍ଡ କିନାନ୍ରାବ୍ତି ଆଗାଲାମେଡ୍। ମାନଞ୍ଜାଁନ୍ ବାଡି ଲାଗିନ୍ଲାଗିନ୍ ଲିୟାର୍ ଲିୟାର୍ ଗାମଲେ ତାମ୍ବେଡ୍ ଲେ ପାଡେଂତିନ୍।

କୁନ୍ ସ୍ରିଡ୍ଂ ସୁସୁଡ଼ୂନ୍ ଆ ଡୁଡୁଗି ୟିରାନ୍ୟିରେ ଆଉଆ ୟାଡ଼ାନ୍ଜି ଆଡଡ୍ଂ ଡେବଡେବ୍ସାଡ୍ଂଲେ ଗାମେତିନ୍ ଏୟାଡ୍ଏ ଉଆଡ୍ଂ ସାନାଡ଼ାନ୍ ରିଞ୍ଜଁବା। କିନାନ୍ ପାଡ୍ଂତିଞ୍ଜଁ କିନାନ୍ ଜୁମ୍ତିଞ୍ଜଁ। ଆଲୁଡ୍ଂ ସିଡ଼ାନ୍ସ୍ରିଡ୍ଂ ଆଉଆ ୟାଡ଼ାନ୍ଞ୍ଜି ଗାମ୍ଲେଜି କିନା ଜୁମାମ୍ ତି କିନା ପାଡ଼ାମ୍ତି ଆନ୍ଲେନ୍ ଆଡିମାଡ୍ ଲିନାଇ ଆ ସୁସୁଡ଼ୂନ କାର୍ାନ୍ ଏଡାଲିନ୍ଡେବ୍ ସାଙ୍ଗ୍ଡେଂତିନ୍ ଆସାନ୍ ବୁର୍ତୁଡୁନ୍ଡ୍ ବୁର୍ତେ ଡ଼ିନ ସାନାଡ଼ାନ୍ରିଲେଜି। ସୁସୁଡ଼ୂନ୍ ଆଉଆ ଆୟାଡ଼ାନ୍ ଆଡ୍ଙ୍ଗ୍ କୁଡୁବ୍ ବିର୍ନାନ୍ ଅପୁଡେଂତିନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମଲେଜି ଗିଜା ଅଅନ୍ ବତ୍ରାବ୍ଲିନ୍ମ୍ବିନାନ୍ଡେନ୍ ।

ବଡ୍ରାବାବ୍ନା କିଡାନ୍ ପାଡ୍ଂଲାଡ୍ଂତିନ୍। ନାମି ସ୍ରିଡ୍ ଆଡ଼ାଜା ବଡ୍ରାବ୍ଡଡ୍ଂନେ ଗାମ୍ଲେଜି କୁନ୍ସ୍ରିଡ୍ଂ ସୁସୁଡ଼ୂନ୍ ଆଡ୍ବଡ୍ରାବ୍ନେଡ଼୍।

କୁନ୍ ଆବିର୍ ନା ନାମିନ୍ତାନ୍ ସିକଇଜା ସରା ମାରାନ୍ଜି ଆମାଙ୍ଗ୍ ଲିଙ୍ଗ୍ ଡାକୁ।ବୁତି ବୁତିଆ ପାସିଜି ବଡ୍ ରାବ୍ତିଞ୍ଜି ଆଉଆ ଆୟ୍ରତ୍ୟନ୍ଞ୍ଜି ବଡ୍ରାବ୍ ନା କିଡାନ୍ ସାଇତେ ପ ଗାମ୍ଲେ ବାଡ୍ତଙ୍ଗ୍ ତେଜିବାର୍ ବଡ୍ରାବ୍ ନାସିଜାନ୍ ଜାନ୍ଙ୍ଗ ଆଡ୍ବଡ୍ରାବ୍ନେ। ସାଇତେପ ବଡ୍ରାବ୍ନା କିଡାନ୍।

ରୁଷିବା ପିଲା

ଲାଖିଝୁଲି ଗ୍ରାମରେ ବୁର୍ତୁଡୁ ଓ ବୁର୍ତେଡ଼ି ନାମକ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ବାସକରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ଛୁଆ ପାଇ ନ ଥିଲେ। ବିଧାତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପୁଅ ପିଲା ପାଇଲେ। ବିଳମ୍ବରେ ପୁଅଟିଏ ପାଇବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପଦେ ହେଲେ ଗାଳି କରୁ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଧମକ ଚମକ ଦେଉ ନଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସୁଛୁଡ଼ୁ ବୋଲି ଡାକୁଥିଲେ। ସୁଛୁଡ଼ୁ କ୍ରମଶଃ ବଢ଼ି ପ୍ରାୟ ୮/ ୧୦ ବର୍ଷ ହେଲା। ସେ ଯାହା କହିବ ତାହାହିଁ ହେବାର ଅଛି। ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ବେଦର ଗାର।

ଦିନେ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ଲାଖିଝୁଲି ଗାଁର ଗମାଙ୍ଗର ଧାନ ରୁଆ ଯାଇଥିଲେ। ସେହି ଦିନ ଅନ୍ୟ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ଟିକିଏ ଡେରି ହେଲା। ଗମାଙ୍ଗ ଦେଇଥିବା କୁଲି ଧାନ ନେଇ କୁଟା କୁଟି କରି ରାନ୍ଧିଲା ବେଳେ ସଞ୍ଜ ହେଲାଣି । ସୁଛୁଡ଼ୁ ତା ମାଁ ବୁର୍ ତେ଼କ ଖାଇବାକୁ ମାଗିଲା। ମାତ୍ର ବୁର୍ ତେଡ଼ି ସୁଛୁଡ଼ୁକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ ପାରିଲା ନାହି। କହିଲା, ମୋ ସୁନା ପୁଅ ଏହି ଦେଖ୍ କୁଟି ସାରିଲା ପରେ ରାନ୍ଧିବି । ତହୁଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବି। ମାତ୍ର ସୁଛୁଡ଼ୁ ରାଗିଯାଇ ପିଣ୍ଡା କୋଣରେ ବସିଲା।

କିଛି ସମୟ ପରେ ବୁର୍ ତେଡ଼ି କୁଟି ସାରି ରାନ୍ଧିଲା ପରେ ସୁଛୁଡ଼ୁକୁ ଖାଇବାକୁ ଡ଼ାକିଲା ମାତ୍ର ସୁଛୁଡ଼ୁ ଗୁମାନ କରି ରହିଲା ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ବୁର୍

ତୁଡ଼ୂ ଓ ବୁର୍ ତେଡ଼ି ବହୁତ ଚେଷ୍ଟାକରି ବୁଝାଇଲେ ମାତ୍ର ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ମଙ୍ଗିଲା ନାହିଁ। ବୁର୍ ତୁଡ଼ୂ ଓ ବୁର୍ତେଡ଼ି ନିରୁପାୟ ହେଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲେ ନାହିଁ। ବିଳମ୍ବ ରାତି ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଶୋଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଖୋସାମତ କଲେ। ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ତାହା ବି ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ହଉ ଆମେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରୁଛୁ। ଆମେ ଶୋଇ ପଡ଼ୁଛୁ ବୋଲି ଭୟ ଦେଖାଇଲେ ଆସିବ ପରା ବୋଲି ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ମାତ୍ର ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲା ନିହିଁ। ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ନ ଖାଇ ଜଣେ କୁଟୁଣୀ ପାଖରେ ଆଉ ଜଣେ ଚୁଲି ପାଖରେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ।

ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ନିରୁପାୟ ହେଲା। ଗାଁରେ ସମସ୍ତେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ଗାଁଟା ଶୁନ୍ ଶାନ୍ ହୋଇଛି। ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂକୁ ଡର ମାଡ଼ିଲା। ଦେଖିଲା ପିଣ୍ଡାରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଭଂଗା ଦୋଲି ଭିତରେ ଯାଇ ଶୋଇଲା। କିଛି ସମୟ ପରେ ବଣକୁ ଗୋଟିଏ ମହା ବଳ ବାଘ ଆସି କୋଉଠି କଣ ଅଛି ନିରୀକ୍ଷଣ କଲା ଶେଷରେ ଦେଖିଲା ପିଣ୍ଡାରେ ଥିବା ଭଂଗା ଦୋଲି ଭିତରେ ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ଶୋଇଛି। ବାଘ ଖୁସିରେ ଦୋଲି ସହ ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂକୁ ପିଠିରେ ବୋହି ନେଲା ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ଜାଣି ପାରିଲା ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋ ପ୍ରତି ବିପଦ ଘଟିବ। ସେ ଚିନ୍ତା କଲା ମୁଁ କଳେ ବଳେ ଏଦୋଲିରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିବି। ମହାବଳ ବାଘ ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂକୁ ନେଉ ନେଉ ଗୋଟିଏ ଝଙ୍କାଳିଆ ତେନ୍ତୁଳି ଗଛ ତଳବାଟେ ଗଲା। ତେନ୍ତୁଳି ଡ଼ାଳ ଦୋଲିକୁ ଲାଗିବା ଟା ଜାଣି ପାରିଲା। ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଇ ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ତେନ୍ତୁଳି ଡ଼ାଳକୁ ଧରି ପକାଇଲା। ବାଘ ଖାଲି ଦୋଲି ସହ କିଛିବାଟ ଗଲା ପରେ ଗଛରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ି ଘରକୁ ଧାଇଁ ଗଲା।

ସେ ଘରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ କବାଟ ମାରି ବାପା, ମାଁଙ୍କୁ ଉଠାଇଲା ଘରୁ ଭିତରୁ ବାପା ମାଁ କହିଲେ ତୁମକୁ ବାଘ ନେଉ କି ଡୁମ୍ବା ନେଉ ଆମେ ଶୋଇ ପଡିଲୁ। ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ଜୋର୍‌ରେ କାନ୍ଦିବାରୁ ବାପା ମାଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ। ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂ ବାପା ମାଁ ଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିଲା। ବାପା ମାଁ ସୁଚ୍ଛୁଡ଼ୂକୁ କହିଲେ ଆଉ ଯଦି କେବେ ରଷିବୁ କି ଗୁମାନ୍ କରିବୁ ତୁମକୁ ବାଘ ନେବ କହି ଡରାଇଲେ।

ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଡ କୁପଡ଼ାଇସଲାନ ଆକାତା ବିର୍

ପୂର୍ବାନ୍ କ୍ରାଇ ବଆୟ୍‌ମ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ରାବସଗଡଲାନ୍ ଡ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଗାଡ଼ିଲିଞ୍ଜି। ଆନିଞ୍ଜି ବାଗୁଞ୍ଜି ବଇବଇ ତୁଡ଼ୁ ସାଙ୍ଗ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି। ବଡିନ୍ନା ଆଡ୍ ନାର୍ ଗିଜ୍ ଲେଞ୍ଜିଡେନ୍ ରାବ ତି ଆଡ ଡାକୁ ନେଡ଼ଜି। ଆର୍ ଗାଡ଼ିଞ୍ଜିଡେନ୍ ରାବ୍ ତି ଆଡ୍ ଡାକୁ ନେଡ଼ଜି। ଆର୍ ଗାଡ଼ିଞ୍ଜି ବାଗୁଞ୍ଜି ଜେଲୁନ୍ ଆଜୁମ୍ବିନ୍ ଆସାନ ମାଲ୍ ଉଡ୍‌ସୁମ୍ ଡାଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଅଗାଣ୍ତିଲେଜି ଡ ବିନ୍ତାନ୍ ଆସାନ୍। ଆନଜିଗାଣ୍ତିଜି ଆମ୍ବ୍ରିଜ ଆନିଜି ତୁଲାବାନ୍ ବିନ୍ତାନଇୟ୍‌ଲେଜି।

ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଗାଡ଼ିଡ଼ଂ ଆମନ ବିନ୍ତାନ ବିନାଇ ଡଞ୍ଜେଁନ୍ ଡଲଡାନ୍ ଡଲତାଇ। ଆଜାଡ଼ିନ୍ନା ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଡଲଡାନ୍ ଡଲଲେ। ଡ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ ବିନ୍ତାନ୍ ବିନ୍ ଲେ। ଆଙ୍ଗନ୍ତି କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଉୟ୍, ଆଇ ଗାମ୍ ଲେ ବିନ୍ତାନ ବିନେତିନ୍ ଆବଇ ପାଣ୍ତେରାନ୍ ଡୁଙ୍ଗ୍ ଲିନ୍ ୟିରେତିନ୍ ଡ ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଆଡଲେତିନ୍ ଆତାମ୍ ତାଙ୍ଗ ସାନ୍ନତିନ୍ କୁନ୍ ଆୟ୍‌ମ୍ ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ତିଡ୍‌ତାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ଅସ୍‌କ ନେତିନ୍ ବିଣ୍ତ ରାବସଗଡଲାନ ପାଣ୍ତେରାନ୍ ଆୟିର ନେତିନ୍ ଆରାଡ଼ି ବାତ୍ତି ପୁୟିଡ୍ ଲି ରାବ୍‌ତି ଆଡ୍ ତିଡେଡ୍। ଗ୍ରଇ ମାଡ୍ ଲି ରିଙ୍ଗ୍ ଲିନ୍ ଡାକୁ ନେତିନ୍। କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ୟ୍ନ୍ ଡେଲି ଗାଡ଼ିଡ଼ଂ ରାବସଗଡଲାନ୍ ଗାମେତିନ୍- ଗାଡ଼ିଡ଼ଂ ଡଡ଼ଂଞ୍ଜେଁନ୍ ଗିଜିଞ୍ଜ୍ ପାଣ୍ତେରାନ୍ ତିଡ୍‌ତାଇ ଗାମଲାଇ ବିଣ୍ତ ପାଣ୍ତେରାନ୍ ଆଇର୍‌ରେତିନ୍ ଆରାଡ଼ି ବାତ୍ତି ତୁମ୍ ପୁୟିଡ୍‌ଲିଞ୍ଜ୍। କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଗାଡ଼ିଙ୍ଗ୍ ଞ୍ଜେଁନ୍ ଅକିଜ୍ ଡଲ୍ ତାଇ ଆମାନ୍ ବିନ୍ତାନ୍ ବିନାଇ। ଆଜାଡ଼ିନ୍ନା କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଡଲଡାନ୍ ଡଲେ ବାର୍ ରାବ୍‌ସ ଗଡଲାନ ବିନ୍ତାନ ବିନ୍ ଲେ। ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଉୟ୍‌ଆଇ ଗାମ୍‌ଲେ ପୁୟିଡ଼ଂପୁୟିଡ଼ଂ ଏଣ୍ଟୁଡ଼ଂ ଏଣ୍ଟୁଡ଼ଂଲେ ବିନ୍ତାନ ବିନେତିନ୍। ବାର ଅକିଜ୍ ପାଣ୍ତେରାନ୍ ଡୁଙ୍ଗ୍‌ନାଇତିନ୍ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଆଡଲେତିନ୍ ଆତାମ୍‌ତାଙ୍ଗ

ସସାନେତିନ୍ କୁନ୍ ଆଡ୍ନାଡଂ କୁପଡ଼ାଇସଲାନ୍ ଲିଲି ଲିନ୍ ପାଣ୍ଡୁରାନ୍ ଆଗୁଲତି ଲିଡଂ ସିଡ୍ଡାମ୍ନେତିନ୍। ପାଣ୍ଡୁରାନ୍ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଆଗୁଲ୍ ତିନ୍ ଆଗାତାର୍ଗିନ୍ ଆସାନ୍ ତିଡ୍ତିନ୍ କାଞ୍ଜିଁ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଗୁଡିଡଂଲେ ଗାମେତିନ୍- ଗାଡ଼ିଡଂ ନାମି ଆତି କ୍ରାମାଲାଇ ଡେଲି ଝାଁଡଂଲବି। ରାବସଗଡଲାନ୍ ୟିରାଇତିନ୍ ଡ ଆନିନ ଗାମେତିନ- ଆନ୍ଲେନ୍ରାବ୍ତିଆଡ୍ ତାମ୍ବେଡ୍ବି। ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ ତିଡ୍ନେ ଆନ୍ଲେନ୍ଆଗଡେ।

କୁନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଆନିନ୍ଜି ପାଣ୍ଡୁରାନ୍ ତିଡ୍ତିନ୍ଗାଡ୍ଲେଜି। ବିଡଂଣ୍ଡୁ ଆନିଞ୍ଜି ଆମାଡଂ ବାନ୍ଡା-ଆନ୍ ଡ ତଅଗିନ୍ଅଡ୍ଡାକୁଏଡ୍। ଆନିଞ୍ଜି ଆର୍ବିର୍ଲେଜି। ଗାଡ଼ିଡଂ ମାଡ୍ଂଲେନ ଡାଆତିଡ୍ ଅଡ଼ି ତଅଗିତିଡ୍। ବ ମାନ୍ରା ତଅଗିବାନ୍ ଆୟେ ଡ ବମାନ୍ରା ଡାଆବାନ୍ ଆୟେ। ଆନିଞ୍ଜି ବମାନର ତଗିବାନ ଇୟ୍ଲେଜି ଡବମାନ୍ରା ଡାଆବାନ୍ ଇୟ୍ଲେଜି। ରାବ୍ସଗଡଲାନ୍ ତ-ଅଗିନ୍ ପାଡ୍ୟତା ପାଡ୍ୟତା ତୁଡ୍ୟର ଗଡ୍ ଜୁମ୍ତୁଲି କୁମାବାନ୍ ଗାଡିଲି ଡ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଡାଆନ୍ ପାଡ୍ୟତାପାଡ୍ୟତା ତୁଡ୍ୟରଗଡ୍ ଲେଏମ୍ ଲି। ଆଗଡ୍ଲେଜି ଆଜେଲୁ ମୁଇଡାନ ତୁକୁମାନ୍ ଝାଁଲାଡ୍ୟନ୍, ଆରଇୟ୍ନ୍ ଜି ଜୁମ୍ଲେଜି।

ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଓ ଟେଳା ମାଟିର କାହାଣୀ

ସତ୍ୟ ଯୁଗର କଥା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଓ ଟେଳା ମାଟି ମିତ ବସିଲେ। ସେମାନେ ଏକାଠି ବସିଲେ, ଏକାଠି ଖାଇଲେ ପିଇଲେ ବୁଲିଲେ। ଇଏ ତାକୁ ଦିନେ ନ ଦେଖିଲେ ସମ୍ଭାଳି ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ସିଏ ମଧ୍ୟ ୟାକୁ ନ ଦେଖିଲେ ରହି ପାରୁନ ଥିଲେ। ଏମିତି ସାଙ୍ଗ ଯେ ସେହି ଯୁଗରେ ତାଙ୍କରି ପରି ସାଙ୍ଗ ଆଉ କେହି ନ ଥିଲେ।

ଦିନେ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ମାଂସ ଖାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଦୁହେଁ ଜନ୍ତୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲେ। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଟେଳା ମାଟିକୁ କହିଲା- ସାଙ୍ଗ

ତୁମେ ବେଣ୍ଟ କର ଆଉ ମୁଁ ଜଗିବି ଜନ୍ତୁ ଆସିଲେ ମାରିବି। ସତକୁ ସତ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ସମ୍ବର ଡାଳରେ ଜଗିଲା ଆଉ ମାଟି ଟେଳା ଗଡ଼ି ଗଡ଼ି ଏବଣରୁ ସେବଣ, ବେଣ୍ଟ କଲା। ଟେଳା ମାଟିର ଖସ୍ ଖାସ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଠେକୁଆ ଉଠି ଧାଇଁଲା ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଯେଉଁଠି ଜଗିଲା ସେ ଡାଲରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ମାରିବାକୁ ଗଲା। ମାତ୍ର ଠେକୁଆ ଜୋର୍‌ରେ ଧାଇଁବାରୁ ଠେକୁଆର ପବନରେ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଉଡ଼ିଗଲା। କିଛି ସମୟ ପରେ ମାଟି ଟେଳା ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା। କହିଲା ସାଙ୍ଗ ମାରି ପାରିଲୁକି ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଲାଜ ହୋଇ କହିଲା - କଣ କହିବି ସଙ୍ଗାତ ତୁମେ ବେଣ୍ଟ କାଢ଼ିଲ ସତ, ଜନ୍ତୁ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଆସିଲା ସତ। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେହି ଜନ୍ତୁକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଗଲି ମାରିବି କଣ ତା ପବନରେ ମୁଁ ଉଡ଼ି ଗଲି। ଜନ୍ତୁ ତା ବାଟେ ସେ ପଳାଇଲା ମୁଁ ଦୁଃଖରେ ଅଛି। ଟେଳା ମାଟି କହିଲା- ଦୁଃଖ କରିବା କିଛି କାରଣ ନାହିଁ। ସମସ୍ତେ ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ସମସ୍ତେ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ। ଏଥର ମୁଁ ଜଗିବି ଆଉ ତୁମେ ବେଣ୍ଟ କର।

ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଟେଳା ମାଟିର କଥାରେ ରାଜି ପଡ଼ି ବେଣ୍ଟକଲା। ଆଉ ଟେଳା ମାଟି ଜଗିଲା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ରର ଖସ୍ ଖାସ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ପୁଣି ଠେକୁଆ ଧାଇଁଲା। ଠିକ୍ ଯେଉଁ ଜାଗାରେ ଟେଳା ମାଟି ଜଗିଲା ସେହି ପାଖରେ ଗଲା। ଟେଳା ମାଟି କିଛି ନବିଗ୍ଚରି ଡ଼େଇଁ ପଡ଼ି ଠେକୁଆ ଦେହରେ ବାଡ଼େଇ ହେଲା। ବିଚରା ଠେକୁଆ ମରିଗଲା। କହିଲା ସାଙ୍ଗ ଆଜି ଆମକୁ ହାବୁଡ଼ି ଗଲୁ। ସେହି ଖୁଲା କାନିଆ ଡେଲା ଆଖି ଠେକୁଆ ମାରି ପକାଇ ଦେଇଛି। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଶୁଣି ଖୁସିରେ ଟେଳା ମାଟି ପାଖକୁ ଗଲା। ଦେଖିଲା ସତକୁ ସତ ଗୋଟିଏ ଠେକୁଆକୁ ମାରିଛି। କହିଲା - ସାଙ୍ଗ ଆମେତ ବୋଲି ପାରିବା ନାହିଁ ଏଣୁ ଏଇଠି ତାଙ୍କୁ କାଟିବା। ଦୁହେ ସେହି ଠେକୁଆକୁ କାଟିଲେ। ମାତ୍ର ରାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପାଣି ନାହିକି ନିଆଁ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ସ୍ଥିର କଲେ ଜଣେ ପାଣି ଆଣି ଯିବା ଆଉ ଜଣେ ନିଆଁ ଆଣି ଯିବା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ନିଆଁ

ଆଣିବାକୁ ଗଲା ଟେଲା ମାଟି ପାଣି ଆଣିବାକୁ ଗଲା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ନିଆ ଆଣୁ ଆଣୁ ବାଟରେ ଜଳି ପାଉଁଶ ହୋଇ ଗଲା।ଟେଲା ମାଟି ପାଣି ଆଣୁ ଆଣୁ ବାଟରେ ବିଲିଗଲା। ମାରିବା ଜନ୍ତୁର ମାଂସ ଜନ୍ଦା, ପିମ୍ପୁଡ଼ି ମଶା, ମାଛି ଖାଇଲେ।

କାନ୍ତୁଇଜାନଆମାଡ୍ ଇଡିନ୍‌ଡ ସୁଡ଼ାଡାମ୍

ପୂର୍ବାନ ଆଡେଙ୍ଗ ମିନୁମ୍ ଆବିରନା। କାରଡ଼ା ଆଞ୍ଜିମ୍ ଆବତୁଲାବ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ବିଗାଡ଼ା ବିଗାଡ଼ା ଜ୍ନାବ୍ ଆଡେଙ୍ଗ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ବାସୁଲେଜି। ତିତି ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆଡାକୁ ଜ-ଅନ୍, ଗୁଉରାନ୍ ଜୁମଲେ ମାନଇଞ୍ଜଁନ୍ ବାଭି ବାସୁଲେଜି। ଏତିଗଇ ଡେଆତା ଡେଆତା ବ ଆୟିମ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଜଅନ ଡ ଗୁ-ଉରାନ୍ ରାସୁମଲି। ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ କୁନ୍ ତୁଲାବ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ରୁଡ଼ିନ୍ ବାଙ୍ଗିନ୍ ଡେଲି। ବୁତି ରାବ୍ ତିଲେ ତିଡ୍ ଲେଜି କାବ୍ ଞ୍ଜିଁଡ୍ ଲେଜି। ବାର୍ ଡାଜିଙ୍ଗ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଜ୍ନାଙ୍ଗ୍ କାଞ୍ଜିଁଲେ ଆସୁଇଲିଜି। କୁନ୍ ତୁଲାବ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ତାନିମୟିମାନ୍ ଆଡ୍ ଡାକୁଏଡ୍ ଡ ଅନ୍ତିଡାଜି ଆ ଗୁଗୁନ୍ ଜ୍ନାଙ୍ଗ୍ ଆଡ୍‌ସାଡ୍ ଡାଏଡ୍ କୁନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ବାଙ୍ଗସାତିଡ୍ ଡେଲି।

କୁନ୍ ଆତି ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ ଲେ ତିଙ୍କଡ଼ୁ ତିଡାନ୍ କୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଆବଗୁଡ଼ିଙ୍ଗ୍‌ଲେ ଗାମେତିନ୍-ବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ଗ୍ ଜି ଏନେ ତୁମ୍ ଡେଲାଇ ଞ୍ଜେଁନ୍ ଡେନ୍ ସିଇଡା ଆଇତାଇ ଜାବା ଆନ୍ ଲେନ୍ ଆଗାବ୍ ରିବା। ବୁତିନ୍ ଉଆନ୍ ଆଜଆୟୁମତେ ସ୍ରିଗଇ ଆବାନ୍ତିବା। ତାର୍‌ଡାମ ତାର୍‌ଡାମ୍ ତାନୁବାନ୍ ଆୟୁମ୍ବା ଏତିଡେନ୍ ରୁଡ଼ିନ୍ ବାଙ୍ଗି ଆଡ୍‌ଡେଆଇ। ରାମିତିଡାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ବୁତିନ୍ ଡଅଙ୍ଗ୍‌ଲେ ବାନ୍ତିଲେ ତିୟୁତାଇ କାକାନ୍ ଗାମେତିନ୍ କୁଡୁବ୍‌ଲେନ୍ ଆସାନ୍ ଆବଇ ରାଜାନ୍ ଆସେଡାବା କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍ ଜି ଆନଡ଼ିନ୍ ବାଭି ମାରାନ୍ ରାଜାନ୍ ଆଡେବିନ୍ ଆସାନ ସେଡା ଲେଜି। ମାରାନ୍ ରାଜା କାବାନ୍ ଆଜି ଜିନାବିନ୍ ଆସନ୍ ସିଂଙ୍ଗାନ୍ ୟିରେଡିନ୍। ବିଡଣ୍ଡ ଆନିନ୍ ଜିଜିନାନ୍ ଆୟିମାନ୍ ଡିଙ୍ଗ୍‌ଲେ ମାରାନ୍ ଆଡିଙ୍ଗ୍ ଲେନ୍ ଆସାନ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍ ଜି ମୁସେଲ୍ ଡାୟିମ ଲେଜି। ଆନ୍ତିନ

ଆସାନ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଞ୍ଜି ବାନ୍ତିଗୁରାନ୍ ଆବ୍‌ସେଲେ କ୍ରାଡ୍‌ଆବଇ ରାଜାନ୍ ଆସାଇବା ଗାମ୍‌ଲେ କାନ୍ଥୁଇଜାନ୍ ଆଡଡଂ ରାଜା ଆବ୍‌ମେଲେଜି। କାନ୍ଥୁଇ ରାଜନା କୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜି ଆଡ୍‌ଡଂ ଗାମେତିନ୍‌ଜି-ଇତିନ୍ ତି ଙ୍ଖେଁନ୍‌ଗାମ୍ ତାଇ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ବିନ୍ ମାନିବିନ୍‌ଡେତି। ବୁତିନ୍ତି ଉଆନ୍ତି ଆଜ-ଅ ଙ୍ଖାଁଡଂତେ ମାନଇଙ୍ଖାଁ ବାତ୍ତି ପାଡ଼ଂ ବିନ୍ ଡେତି କୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଆମାନିତାଇ ରାଜା ଗାମ୍‌ଲେଜି।

କାନ୍ଥୁଇ ରାଜାନ୍ କୁଡୁବ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଆତି ଆ ସାନ୍ନା ସାନ୍ନା ଆଜ-ଅ ଆଗୁ-ଉର୍ ତିୟେତିନ୍ ବିଣ୍ଡ ଆନିନ୍ ଆ ସୁଡ଼ା ସୁଡ଼ା ଆଜ-ଅ କୁଲ୍ ପାଡାନ୍ ପାୟ୍ୟାଡ଼ିନ୍ ରାଗାଡ଼େନ୍ ତୁବ୍ ନେ ତିନ୍। କୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ତନୁବାନ୍ ଙ୍ଖାଁଡଂଲେ ମାନଇଙ୍ଖାଁନ୍ ବାତ୍ତି ଯୁମ୍‌ଲେଜି। ଡ କାନ୍ଥୁଇ ରାଜାନ୍ କ୍ନାଡଂ ଆତୁବ୍ ନେତିନ୍ ଆଜ-ଅ ଯୁମ୍ବିନ୍ ସୁସୁଏତିନ୍। କୁଲପାଡାନ୍ ଯୁମ୍‌ତାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ରାଡୁଡାମ୍ ପାୟ୍ୟାଡ଼ିନ୍ ଯୁମ୍‌ତାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ରାଡୁଡାମ୍। ବାନ୍‌ରାବାନ୍ ରାଗାଡ଼େନ୍ ଆବ୍‌କାର୍‌ରା ଡୁଲ୍‌ପାଲ୍‌ରେତିନ୍ ଆସାନ୍ ବାଗୁନ୍ ଆମାଡ୍ ଡୁଡଂମାଡ୍ଲି। ରାଗାଡ଼େଜନ୍ ଆମ୍ବିଜ୍‌ଡେଲି। ୟ୍ୟାନ୍‌ଆବମେନେ ବିଗାଡ଼ା ତିଡାନ୍‌ଜି ଆତୁବ୍ ଜଅନ୍ ଯୁମ୍‌ବୁର୍‌ଲେ ଯୁମେତିନ୍ କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଗୁକୁଲିନ୍ କାନ୍ଥୁଇ ରାଜାନ୍ ଆଡଅଡଂ କାଞ୍ଜିଲେଜି।

କୁନ୍ ସ୍ରିଡଂ କାନ୍ଥୁଇଜାନ୍ ଗାନ୍ ରଇଜାନ୍ ଆସାନ୍ ତଗାଲାନ୍ ଏଣ୍ଟୁଡଂତେ।

ପେଗ୍ୱର ଆଖି କାହିଁକି ବଡ଼

ଅନେକ ଦିନ ତଳର କଥା। କାରିଡା ନାମକ ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ପକ୍ଷୀ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ଥିବା ଫଳ, କୋଳି ଖାଇ ମହାନନ୍ଦରେ ଦିନ କାଟୁଥିଲେ। ଦିନେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ଫଳ କୋଳି ସରିଗଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଳି କଜିଆ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା। କେତେକ ଦୁର୍ବଳିଆ

ପକ୍ଷୀ ମରିଗଲେ। ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ନେହ ଆଉ ରହିଲା ନାହିଁ। ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କର ରାବ ଆଉ ଶୁଣା ଗଲା ନାହିଁ। ଶେଷରେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲର ଶୋଭା ଆଉ ରହିଲା ନାହିଁ।

ଦିନେ ବୁଲ୍ ବୁଲ୍ ଚଢ଼େଇ (ଗୋବରା) ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲା- ବନ୍ଧୁଗଣ ଯଦି ଆମେ ସ୍ୱ ପକ୍ଷୀଜାତି ଭିତରେ ସବୁବେଳେ ଅଶାନ୍ତି ହେବା ତାହା ହେଲେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବଂଶ ଲୋପ ପାଇବ। ଏବେ ତ କେତେକ ପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କର ବଂଶ ଲୋପ ପାଇଲାଣି। ଏଣୁ ଆଜି ଆମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମସ୍ତେ ଏକ ହୋଇ ଏକ ମତରେ କିଏ କେଉଁ ଫଳ ଖାଇବ ଭାଗ କରିବା। ତହିଁରେ ବଣି କହିଲା-ଆମକୁ କିଏ ଭାଗ କରିବ କାଉ କହିଲା ନାଁ ନାଁ ଆଜି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଇଁ ଜଣଙ୍କୁ ରାଜା ବାଛିବା। ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛାରେ ମୟୁରକୁ ରାଜା କଲେ। ମୟୁର ନିଜକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କରିବାକୁ ଯାଇ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ କଲା। ସେଥି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାମଚଳା ରାଜା ମନୋନୀତ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ। ମୟୁର ଆସିବା ଡେରି ହେବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପେଚ୍ଚର ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର ଦେଖି କାମ ଚ଼ଳା ରାଜା ପାଇଁ ବାଛିଲେ।

ପେଚ୍ଚ ମହାରାଜା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ କହିଲା ଶୁଣ, ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀଗଣ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଦି ମୁଁ ଓ ଜଙ୍ଗଲ ଫଳ କୋଳି ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ କାମଚ଼ଳା ରାଜା ଭାବରେ ବାଛିଲ ତାହା ହେଲେ ମୋର ପଦବି ସିନା କାମଚଳା ମାତ୍ର ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅକାଟ୍ୟ। ଯିଏ ଯେଉଟା ଫଳ କି କୋଳି ପାଇଲେ ସାନକି ବଡ଼ କିଛି ନଭାବି ଖୁସିରେ ନେବ ତ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ସମାଜ ଏକ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ ହଁ ମହାରାଜା ଆମେ ଖୁସିରେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ।

ପକ୍ଷୀରାଜ ପେଚ୍ଚ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣଙ୍କ ପରେ ଜଣେ ଫଳ, କୋଳି ବାଣ୍ଟିଲେ। ମାତ୍ର ନିଜ ପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଫଳ ରଖିଲା। ଯଥା ବେଲ, ଘାଘୁଡ଼ି,

ନଡ଼ିଆ, ଡାଳ ପକ୍ଷୀମାନେ ଯିଏ ଯାହା ପାଇଲେ ମନ ଖୁସିରେ ଖାଇ ରହିଲେ। ମାତ୍ର ପେଚ୍ଚ ମହାଶୟ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ରଖିଥିବା ଫଳ ଖାଇବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କଲା ମାତ୍ର ପାରିଲା ନାହିଁ। ବେଲ, ନଡ଼ିଆକୁ ଜୋର୍‌ରେ ଖୁମ୍ପିଲା ତାର ଦୁଇଟି ଆଖି ଡେଲା ଡେଲା ହୋଇ ପଦାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା ସିନା ପାରିଲା ନାହିଁ। ଆସମ୍ଭାଳ ଭୋକ ସହି ନ ପାରି ସେ ଯାହା ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଭାଗରେ ଦେଲା ତହିଁରୁ କିଛି ଖାଇଲା। ଦିନେ ଦୁଇ ଦିନ ଦେଖିଲେ ରାଜା ନିଜ ଭାଗର ଫଳ ନ ଖାଇ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଭାଗରେ ଥିବା ଫଳ ଖାଉଛି। ସମସ୍ତେ ଏକ ହୋଇ ରାଜୁଙ୍କୁ ଗାଳି କଲେ।

ତହିଁରେ ପେଚ୍ଚ ରାଜା ଲାଜ ହୋଇ ଦିନରେ ଗଛର କୋରଡ଼ରେ ଲୁଚି ରହୁଛି ।

ଇଡିନ ଆସାନ୍ ଗାନ୍ନୁରିଙାନ୍ କାଣ୍ଟୁଡାଞ୍ଜି ଗୁଡେଜି

ପୂର୍ବାନ୍ ଆବିରନା। ତେରାମ୍ ତାଲାନ୍ ଆଯୁବ ଲିଙ୍ଗ ବଡ୍‌କା ଡୁଡାନ୍ ଡ ବଡ୍‌କୀ ଡୁଡାନ୍ ସିମିୟ୍‌ଲିନଜି ଡାକୁଲିନ୍‌ଜି । ବଶାଗ ଡେସ୍ତ ଆଙ୍ଗଇ କୁଡୁବ୍ ମାନେଙ୍ଗ ଡାଆନ୍‌ଆଞ୍ଚିଁଡ଼ଲି ଅଙ୍ଗଜା ଡାଆନ୍ ଆଗାସା ଡାଆନ୍ ଆସାନ୍ ପେରପାର୍‌ଲକାଡେତିଜି।

କୁନ୍ ଆୟ୍ୟମ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ବଡ୍‌କା ଡୁଡାନ୍ ଆସିଙ୍ଗ ବଇବଡ୍‌କୀ ଡୁଡାନ୍ ଆପାଙ୍ଗୁରନ୍। କୁଡ୍ କୁଡ୍ ନାନ୍ ଆୟ୍ୟମାନ୍ ଡ଼େଲି। ବିଣ୍ଡ ଡା-ଆନ୍ ଆଗାସାନ୍ ଆସାନ୍ ରାବତି ଆଡ୍‌କୁଡେଡ୍ ବଡ୍‌କୀନ୍ ଗାମେତିନ୍-ଇୟୁଙ୍ଗ ଆଞ୍ଚିଁ ଅଙ୍ଗଜା ପ-ଏ ଡା ଆନ୍ ଡାକୁ ତିତି ପାଙ୍ଗିଞ୍ଚିଁ ବାଲା ବଡ୍‌କାଡୁଡାନ୍ ଆ ଉବାନ୍‌ଜି ଆଡଙ୍ଗ୍ ଗୁଡିଙ୍ଗ୍ ଲେ ଗାମେତିନ୍ - ଏଗାଇ ପୁଡୁଗା, ପୁତୁଲୁ ବୁନିବିନ୍ ଲା ଗାଇ କୁକୁଡନାନ୍ ଆୟ୍ୟମ୍ ଡେଲି, ଡ ଡାଆତିଙ୍ଗ୍ ରାବତି ଆଡକୁଡେ ମାବାସଇ କିନ୍‌ସାର୍ ଲୁଙ୍ଗ୍ ଆଉରୁବା କତି ଡା ଆନ୍ ଡାକୁତି ପେ।

ପୁଲୁଗାନ୍ ଡ ପୁଡୁଲୁ ଆବୁନିନ୍‌ଜି ତୁଡ୍ରିନ୍ ଲେ ଘାଡ୍‌ଲେଜି , ଡ୍ର ବଡ୍‌କାନ୍ ସ୍ନାଇସାଇ ଜାନାବାନ୍ ଘାଡେଡିନ୍। ତିତ୍‌ତିଜ୍ଞାଡ୍ ଡାଆଡିଡ୍ ଡିଡିଲିଡାନ୍ ମାରାନଡ୍ ରାଡ୍‌ଜାନ୍ ପିଡାନ୍ ମାଙ୍ଓଁ ଇୟ୍‌ଲେ ରାବାଡେଜି । ଆକାନାଲ୍‌କାଲାନ୍‌ଜି ମାରାନ୍‌ଡ ରାଜାବ୍ ପିଡାନ୍ ଆଡଡଂ ଗାଡ୍‌ଲାମ୍‌ଲେଜି। ମାରାନ୍ ବଡ୍‌କୀ ଆକାନାଲ୍‌କାଲ୍ ଗିଜାନ୍‌ଗିଜ୍‌ଲେ ଆଡ୍‌ସାୟିଏଡେ ଆନି ଗାମେଡିନ୍ ଏ ରାଜାବ୍ ପିଡ୍ ଉବାଡଂ ମାଡଡ୍ ଏଣ୍ଟୁଡଂ ଏଣ୍ଟୁଡଂଲେ ଇଗୁଗୁଡିଡ୍ ଡାଜି ।

ଆଜାଡ଼ିନ୍ନା ରାଜାବ୍‌ପିଡାନ୍ ଏଣ୍ଟୁଡଂ ଏଣ୍ଟୁଡଂଲେ ଗାମେଡିନ୍-ବୁଡିନ୍‌ତି ଡାଆନ୍ ସ୍ନାଇସାଇଡ଼ାମ ଆମ୍ବିନ୍ ୟିରାଇବା ଡାଆନ୍ ଆସାନ୍ ଆର୍ ବିରବା। ରାଜାବ୍ ପିଡାନ୍ ଆବିରନାନ୍‌ବାଗ୍ରି କୁଡୁବ୍‌ୟିରାଇଜି । ବିଣ୍ଡ ଜାଆଡାନ୍ ଆସିଡାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଅମଲେ ଡାକୁ ନେଡିନ ମାରାନ୍ କୁଡ଼ୁବାଞ୍ଜି-ଆଡଡଂ ଗିଜେଡିନ୍ ବିଣ୍ଡ ଜାଆଡାନ୍ ଆଡ୍‌ନିୟାଇଡିନ୍ । ମାରାନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଡାର୍‌ଡାମ୍ ଡାରଡ଼ାମ୍ ଲା ଡଂଲାଡଂ ବିନ୍‌ବାଗ୍ରି ଡା ଆବଇଜାନ୍ ଆଡ଼ଡଂ ଗୁଡିଡଂ ବା। ଏଁନ୍ କୁନ୍ ଆମୁଡି ବୋରବାନ୍ ୟିରେ ଇୟ୍‌ଡେ ଗୁଡିଡଂ ନାଇ ଆମୁଡି ବୋରାନ୍ ଆରେଡଂ ଲିଡଂ ସ୍ରିଡଂ ମାରାନ୍ ସାସ୍ ପାଲି ଲିନ୍ କେଁ କେଁ କେଁ କେଁ କେଁ ଗାମଲେ ଗୁଡିଡଂ ଲେ। ଏଡିଗଇନା ବିଗାଡ଼ାଞ୍ଜି ଜ୍ଞାଡଂଗୁଡିଡଂଲେଜି କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍‌ଜି ଆଗ୍ନୁଡଡଂ ଡା-ଆବଇ-ଜାନ୍ ଆମଡ଼ାଡଂଲେ ଗୁରାନ୍ ଆପ୍‌ପାଇୟାଇଡିନ୍ ବଡ୍‌କୀ ବାଡଂ ସାଲେ କୁଡ୍‌ଲେ ।

ଆଡାନ୍ତି ଡା-ଆନ୍ କୁଡୁବବ୍ରିଜ୍‌ଲି ଜାଆଡାନ୍‌କାନ୍‌ଡୁଡାନ୍, ବୁଡ୍‌ବୁଡାନ୍ ଆୟୁମ୍ବିନ୍ ଜାଆଡ଼ାନ୍ ୟିରାଇଡିନ୍ କୁନ୍ ଆବିରନା ରାଜାବ୍‌ପିଡାନ୍ ମାରାନ୍ ଆଡଡ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଆରବିରାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ ଆଡ୍ ୟିରାଇଡି ନାମିଆଡି ୟିରାଇଡିନ୍ ମାଆ ଡ ଆଡଡାନ୍ ତୁଆବ୍‌ନେଡି। ଉଆନ୍ତି ଜାଆଡ଼ାନ ରାବାଙ୍ଗଡାବି ଡିଡିନ୍ ଆଡୁଏବ କୁନ୍ ଆଡିନ୍ନା ସ୍ରିଙ୍ଗ ମାରାନ୍ ଡ ରାଜାବ୍ ପିଡାନ୍ ଉଆନ୍ତି ଜାଆଡ଼ାନ ରାବାଡ୍‌ଲେନ୍‌ଜି ଡେନ୍ ଆଡୁଲେ ତୁଆବ୍‌ଡେଜି।

କୁଣ୍ଟୁଡାନ୍‌କି ବାଡଂସାଲେ କୁଡ୍‌କୁଡନାନ୍ ଆକୁଡବିନ୍ ଆସାନ୍ ଡଆବଇକାନ୍ ଆଡଡଂ ସାରୁବାବ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସ୍ରିଡଂ, ପାଡ଼ିନ ସ୍ରିଡଂ ପୁଡାର ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ରୁଡ୍‌ରାଡ୍ ରୁଡ୍‌ରାଡ୍ ଗାମଲେ ଗୁଟେଜି।

ବର୍ଷା ଦିନେ ବେଙ୍ଗ କାହିଁକି ରଡ଼ି କରେ

ବହୁତ ବର୍ଷତଳର କଥା। ତେରାମ ତାଲ ନାମକ କୂଅ ବଡ୍‌କା ଓ ବଡାକୀ ନାମକ ଦୁଇ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ବେଙ୍ଗ ବେଙ୍ଗୁଲୀ ରହୁଥିଲେ। ଗ୍ରୀଷ୍ମ ବୈଶାଖ ମାସର ଟାଣୁଆ ଖରାରେ ସବୁ ଗାଡିଆ, ପୋଖରୀ ଓ ନାଳରେ ପାଣି ଶୁଖିଗଲା। କୋଉଠି ପିଇବା ପାଣି ଟୋପାଏ ପାଣିମିଳୁ ନଥିଲା । ଗ୍ଭରିଆଡ଼େ ପାଣି ପାଇଁ ଆହାକାର ହେଉଛି।

ସେହି ସମୟରେ ବଡ୍‌କାର ସ୍ତ୍ରୀ ବଡ୍‌କୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପ୍ରସବ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ। ମାତ୍ର ପାଣି ନ ଥିବାରୁ ପ୍ରସବ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲା। ବଡ୍‌କୀ ବେଙ୍ଗ ତା ସ୍ୱାମୀକୁ କହିଲା ମୋତେ କୋଉ ଗାଡିଆ, ପୋଖରୀକୁ ନିଅ। ସେହିଠି ଅଳ୍ପ ପାଣି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାଳେ ପ୍ରସବ କରି ପାରିବି। ଏକଥା ଶୁଣି ବଡ୍‌କା ବେଙ୍ଗ ତା ଭାଇ ମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା-ହଇରେ ପୁଙ୍ଗା ଓ ପୁଟୁଲୁ, ତୁମ ଭାଉଜ ପାଣି ନଥିବାରୁ ପ୍ରସବ କରି ପାରୁନି । କିଅର୍‌ଲୁଙ୍ଗ୍ ରେ ପାଣି ଥିବ ପରା ସେହିଠିକୁ ନେବା। ପୁଙ୍ଗା ବେଙ୍ଗ ଓ ପୁଟୁଲୁ ବେଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ଭାଉଜଙ୍କୁ ଖଟରେ ସାଙ୍ଗୀ କରି ବୋହି ନେଲେ। ବଡ୍‌କା ବେଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ସାମାନ୍ ଧରିଗଲା। କିଅର୍ ଲୁଙ୍ଗରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ। ମାତ୍ର ସେହିଠି ମଧ୍ୟ ପାଣି ନାହିଁ। ସେହି ଜାଗରେ ମୟୁରକୁ ଓ ନେଉଳ ମୂଷାକୁ ଯାଇ ଭେଟିଲେ। ବଡ୍‌କୀ ବେଙ୍ଗର ସମସ୍ୟା ମୟୁର ଓ ନେଉଳ ପାଖରେ ଜଣାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ଦେଖି ମୟୁର ନେଉଳ ମୂଷାକୁ କହିଲା ଯାଅ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଦରକାର । ସେମାନେ ଆସନ୍ତୁ ବର୍ଷା ହେବା ପାଇଁ ସଭା କରିବା। ପାଣି କାହାକୁ ଦରକାର ନାହିଁ ? ସମସ୍ତେ ଆସିଲେ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ

ସାପ ତା ଗାତରୁ ମୁଣ୍ଡ କାଢ଼ି ରହିଲାସିନା ଆସିଲା ନାହିଁ। ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ସରୀସୃପ, କୀଟ ପତଙ୍ଗ, ସମସ୍ତେ ସାପକୁ ଛାଡ଼ି ସଭାସ୍ଥଳକୁ ଆସିଲେ। ମୟୁର କହିଲା ଯିଏ ଯାହା ଭାଷାରେ ଜଳ ଦେବୀଙ୍କୁ ଡାକିବ ଆଉ ମୁଁ ସେହି ପାହାଡ଼ର ଉଚ୍ଚ ପଥର ଉପରେ ଯାଇ ଡାକିବି। ସତକୁ ସତ ସମସ୍ତେ ଯିଏ ଯାହା ଭାଷାରେ ଡ଼ାକିଲେ। ମୟୁର ମଧ୍ୟ ପୁଚ୍ଛକୁ ମେଲାଇ ଚାରି ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଡ଼ାକିଲା। ସମସ୍ତଙ୍କର ଡ଼ାକରେ ଜଳ ଦେବୀଙ୍କ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା ଜୀବ ମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତସ୍ୱର ଶୁଣି ବର୍ଷା ପଠାଇଲା । ବଡ଼କୀ ବେଙ୍ଗ ଖୁସିରେ ପ୍ରସବ କଲା।

ନଈ, ନାଳ, ଗାଡଆ, ପୋଖରୀ ରେ ଯେତେବେଳେ ପାଣି ପୂରିଗଲା, ଛୋଟ ବଡ଼ ପୋକ ମାଛି ପାଣିରେ ମାତିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ସାପ ନିଜ ଗାତରୁ ବାହାରି ଯାହକୁ ପାଇଲା ତାକୁ ଗିଳିଲା ଏ କଥା ନେଉଳ ଯାଇ ମୟୁରକୁ କହିଲା । ମୟୁର କହିଲା ସମସ୍ତେ ମୋ କଥାକୁ ମାନିଲେ । ଦୁଷ୍ଟ ସାପ ମୋ କଥା ମାନିଲା ନାହିଁ। ଏବେ ପାଣି ହେବାରୁ ବେଙ୍ଗ ମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପୋକ ମାନଙ୍କୁ ଗିଳୁଛି । ମୁଁ ତାହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି।ଏହା ଦିନେ ନାହିଁ କି ଦୁଇ ଦିନ ନାହିଁ। ମୋ ବଂଶ ସହିତ ସାପର ବଂଶ ପୁତ୍ର ପୌତ୍ରାଦିକ୍ରମେ ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ରହିବ। ନେଉଳ ଭାଇ ତୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଡ଼ାକିଲୁ ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ତୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନେଉଳ ମୂଷା କହିଲା- ହଉ ମୟୁର ନନା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋର ପୁତ୍ର ପୌତ୍ରାଦି କ୍ରମେ ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ରହିବୁ। ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ସାପ ମୟୁର ଓ ନେଉଳର ଶତ୍ରୁ ହେଲା। ତାଙ୍କୁ ଯୋଉଠି ପାଇଲେ ସେହିଠି ମାରି ଖାଉଛନ୍ତି।

ବେଙ୍ଗ ମାନେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଆଷାଢ଼ର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷାରେ ଅଣ୍ଡା ଦିଅନ୍ତି। ଅଣ୍ଡାରୁ ଯେପରି ଭଲ ଭାବରେ ଛୁଆ ଫୁଟିବ ସେଥିପାଇଁ ଜଳ ଦେବୀଙ୍କୁ କେଁ କଟର କେଁ କଟର କରି ସାରୁ ମୂଳରୁ, ଗାତରୁ, ହିଡରୁ ଥାଇ ରଡ଼ି କରନ୍ତି।

ସାଲୁନ୍‌ଇଡିନ୍ ଡ କିନ୍ତେ ନିବାନ୍‌ଗପାଡଡେ

ପୂର୍ବାନ୍ କାଡ଼ମ୍ବାତୁଙ ଆଡାଙଡ଼ି ରଇଜି ଉଆବାନ୍ କାନ୍‌ରିଙାନ୍ ଇୟ୍‌ଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଉଆବାନ୍ ଆଜାତା ଆଜାତା ଆବଇ କାନ୍‌ରିଙ ଅଲଇଜାନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ଆଗୁଉର୍‌ଲିନ୍ ଆତିଗିଜ୍‌ଲେଜିଆନିଞ୍ଜି ଅଲଇଜାନ୍ ଗିଜାନ୍‌ଗିଜ୍‌ଲେ ମାଲ୍‌ଯୁମଡାଲିଜି। ଏ ଗାଡ଼ିଙଜି ବୁଟିନ୍ ରୁଲେ ତିୟ୍ୟଇ କାନ୍ ଅଲଇଜାନ୍ ଯୁମତାଜି ଡେ-ଏ ବାଡି। ଆନିଞ୍ଜି ଆମାଙ ଲିଙାନ୍ ସ୍ରିଙ ପୂଜନୀନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଞେଁନ୍ ଡାଇତାଇ। ଞେଁନ୍ ଇୟ୍‌ତେ ରୁନାଇ ଆୟୁମ୍ବା। ଆଜାଡ଼ିନା ପୂଜନୀନ୍ ଡାଇଲେ ରୁଏଡିନ୍ ବାର୍ ଡାଜଙ ତି ଆଲଡାଲେ ସିଡାଇଡିନ୍। କୁଡୁବାନ୍ ଜି ମାନଞାଁନ ବାଡି ଯୁମ୍ ଲେଜି।

ଞାଁଡାବ୍ କୁନ୍ ଆୟ୍ୟମ୍ ଲିଙାନ୍ ଆବଇ ସାଲୁନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ସ୍ରିଙ ଡୁଙଲିନ୍ ୟିରାଇଡିନ୍। ପୂଜନୀନ୍ ଆତୁଡୁ ଡାଙଡ଼ିଜି ବାନ୍ତଙାନ୍ ଗର୍ଜାଙାନ୍ ଇର୍ ଲେ ୟିରେଜି। ବିଣ୍ତୁ ପୂଜନୀନ୍ ଅଲଇ ନିବ୍ ଲିଙାନ ଗେଗେଲି ସାଲୁନ୍ ଗାମେଡିନ୍- ବୁଟିଲା ବୁଡ଼ି ବବଇ ଅଲଇଞେଁନ ରୁଲେ। ରାବାଙ ଲାଇଞେଁନ୍ ବବଇ ସାବୁରୁଡ଼ୂଇ ବବଇ କୁନ୍ ଆୟ୍ୟାମ୍ ପୂଜନୀନ୍ ଅଲଇ ଲିଙାନ୍ ରିଙଲିନ୍ ଗବ୍‌ଲେ ସିଡେଡିନ୍ । ତାର୍‌ନାନ୍ ଅରୁବ୍‌ଲି ସାଲୁନ୍ ଅଲଇ ନିବାନ୍ ସ୍ରିଙ ଆଡ଼ ୟିରେଡ୍। ପୂଜନୀନ୍ ଅଲଇ ଲିଙାନ୍ ସ୍ରିଙ ଏଡାନେଡିନ୍। ପୂଜନୀନ୍ ଆମାଡ୍ ଡ଼ା ସାଲୁନ୍ ଡାଡାଲି। ସାଲୁନ୍ ଗାମେଡି ବୁଟିଲା ବୁଟି ବବଇ ଲାଙ୍କାନ୍ ସ୍ରିଙ ଆଞୁଁମତିଞ୍ଁ ଗାମ୍ ଲେ ମାଙିଲେ ଗିଜେଡିନ୍ ଡ ପୂଜନୀନ ଲିଙ୍କାନ ଡାକୁ।

ସାଲୁନ୍ ଗାମେଡିନ୍-ଅଙେରମାର୍‌ଡେନ୍ ସାବୁରୁଡ଼ୂଇ। ଆନ୍‌ସଲମାର୍‌ଡେନ୍ ବବଇତାଇ(ଡୁକ୍ରିତାଇ) ପୂଜନୀନ୍ ଆଡଙ ଗିଜ୍‌ଲେ ସାଲୁନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଞେଁନ ଇଡିଜା ଆବ୍ ବାଞାଁମ୍ ଲାଡ୍ ସନାଇ ବାଗୁନଲେନ ଆଡାକୁନେ। ପୂଜନୀନ ତାଙର୍‌ତିଡ୍‌ସାଲୁନ୍ ଆବିରନା ମାନିଲେଲାଡ୍ ସନାଇ

ତିନ୍। ସାଲୁନ୍ ବାଓି ସାଲୁନ୍ ଆସିଂଙ ବା ୟିରେଜି। ଆଡ଼ୂଆନ୍ ଆଡ଼ୂଲେ ଗିଜେତିନ ଆରେଙ ଲୂଙାର ସିଙାନ୍। ଆନି ମାଡ୍ ଡ ଡୁକାଡ଼ାଲି।

ପୂଜନୀନ ତଡ଼ଙ ଡୁକାଡାଲି ଡ଼ ଏଡାନେତିନ୍ ସାଲୁନ୍ ଗାମେତିନ୍-ଇତିନ୍ ବବଇ ଆବ୍ ମନା ଆମ୍ ପ ପୂଜନୀନ୍ ଆମନ୍ ନାନ୍ ଆଡ୍ ଡାକୁଲିଜା ଗାମେତିନ୍ ମନାତିଞ୍ଜ ଡ ଉଆଞ୍ଜେନ୍ ୟାଙଞ୍ଜେନ୍ ଅଗାଣ୍ଡିତାଇ।

ସାଲୁନ୍ ଗାମେତିନ୍-ଆଡ୍ସୁନ୍ ବବଇ ଗର୍ଜାଙନାମ ବଡିନ୍ନା ଆଇୟୋ ଗିଜାତା ଗିଜାତା ତୁଡ୍ରୁ ଆଙାର ଡେଲି। ଅସାଡ଼ାନ୍ ଆଙାଇ ଗର୍ଜାଙନାମ୍ ଆଇୟେ ଗାମ୍ ଲେ ଗ୍ରିଲି।

ପୂଜନୀନ ଡ ସାଲୁନ୍ କାଡ଼ମ୍ବାତୁଙ ୟିର୍‌ଲେଜି। ତାଙରାନ୍ କୁଲିସିଙ ଆଲପାଡ୍‌ବିନ୍‌ଡେତି। ଆଲନ୍ ବ୍ରିଜ୍ ଲି ସାଲୁନ ଉଆନ୍ ପାଡ୍ ତାବି ଆଗମେତିନ୍ ପୂଜନୀନ୍ ଆ ତାମ୍ ସା ଡାଲିଙାନ୍ କାଣ୍ଡେ ତିଡନେ ଗାମେତିନ୍ ସାଲୁନ ଆ ତାମ୍ ସା ଡାଲିଙାନ୍ ସିଡ୍ ତାମ୍ ଲିନ୍ ଡ ସାଲୁ ପାଙଡାଲି କାକୁର୍ ତି ସିନ୍ତି ପାଲି ଇୟଲେ ଆପଡେ ପୂଜନୀନ ଆରେଙଲିଙ୍ଗ ଆରେଙଲିଙ ସାନ୍‌ଲେ ପାଡ୍‌ଲେ କାଡ଼ମ୍ବାତୁଙ ୟିରେତିନ୍।

ପୂଜନୀନ୍ ଗର୍ଜାଙାନ୍ ଆଡୁଲେ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ବିନାନ୍ ଆଉଆ ୟାଙାନ୍ ଗର୍ଜାଙ୍ମାରାନ୍ ଗାଡ୍‌ଲାମେତିନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ପୂଜନୀନ ଆଡଙ ସଲେ ଆବଇ କିନ୍ତେ ନିବାନ୍ ଇଡ୍ ଲେ ସିଆନ୍ ସାବ୍ ଜାଲେ ବାଲ୍ ଲେଜି। କାଡ଼ିଙ, ତୁଡୁମ୍ ତ୍ରେତେ, ସୁରାକମ୍‌ପେଡ୍‌ପେଡ୍‌ଲେ କିନ୍ ତଙଲେ ରାଇତଙଲେ ବାଲ୍‌ଲେଜି କୁନ୍‌ଆୟମ୍ ଲିଙସାଲୁନ୍ ଇୟଲାଇ ଡୁଙନେ। ପୂଜନୀନ୍ ଆଉଆ, ୟାଙ ଡ ଗର୍ଜାଙ୍ମାରଞ୍ଜି ଗାମ୍‌ଲେଜି ଇତିନ୍ ଆକାର୍‌ମା ଆମନ୍ କ୍ରାଇ ପାଙଡାଲାମ୍। ଡାଙ୍ଡ଼ିଅନ୍‌ଲେନ୍ ଉଡ୍‌ସୁନ୍ ଆଡୁଲାଇ ମିଞ୍ଜାମାନ୍ ବାଗୁତ୍ରା ବାଇଲେ ଡ ଆନିନ୍ କାଞ୍ଜେଲି। କାଣ୍ଡେ ଆବାଲ୍‌ଲାଇ ସାଲୁନ୍ ଗଙସାଡ଼ାଇଲିନ୍ ଏଡାଲିନ୍ ଆଡ୍ ସାୟିମେଡାନ୍ ତଗିଲିଙାନ୍‌ସ୍ରିଙ।

କିନ୍ତେ ନିବାନ୍ ତା ବେତିନ୍ ଆମ୍ବଇଲେ ତିମ୍ବଇଲେ କୁଣ୍ଡୁଏତିନି କୁର୍କୁର୍ ଡାମ୍ଲେ ଏଡାଏତିନ୍। ଡାକିଡଂ ତି ଡିନା ସିକରଜା ଆ ସାନଇ କନ୍ତେ ବବାନ୍ ଗିଜ୍ ଲେ ଗିଜ ଲେ ଓ ଡାନେତିନ୍

କୁନ୍ ଆଡ଼ିନ୍ନା ସ୍ରିଡଂ ଉଆନ୍ତି କିନ୍ତେ ନିବାନ୍ ସାଲୁନ୍ ଗିଜତେ କାଣ୍ଡେ ଆନସଲଙ୍ଙେ୍ନ୍ ଗାମଲେ କୁଣ୍ଡଲେ ଗପାଡ୍ଲେ ଆମ୍ଗଡଂତେ ।

ଭାଲୁ କଦଳୀ ଗଛକୁ କାହିଁକି କୁଣ୍ଢାଇ ଧରେ

ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ କାଡ଼ିମ୍ବାଙ୍ଗ ଗ୍ରାମର ଟୋକି ଦଳ ଶାଗ ତୋଳିବା ପାଇଁ ଜାରାପି ବଣକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଶାଗ ତୋଳୁତୋଳୁ ଗୋଟିଏ ବଣ ଭାଲିଆ ଗଛ ଲାଲ ଟହ ଟହ ପାଚ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ। ପରସ୍ପର କଥା ହେଲେ। ଏ ଭାଲିଆ ଏତେ ପାଚିଯାଇଛି କିଏ ଆମକୁ ତୋଳି ଦେବ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପୂଜନୀ ନାମକ ଟୋକି କହିଲା -ଆଲୋ କାହିଁକି ଏତେ ଚିନ୍ତା, ମୁଁ ଚ଼ଢ଼ିବି । ସତକୁ ସତ ପୂଜନୀ ପାଚ଼ିଲା ଭାଲିଆ ତୋଳିଲା। ପୁଣ କୋଡୋଟି ଡାଳ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଲା। ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ଖାଇଲେ।

ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ସେହି ବଣରୁ ଗୋଟିଏ ଭାଲୁ ହଲି ଝୁଲି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛି। ତଳେ ଯେଉଁମାନେ ରହିଲେ ସେମାନେ ଭୟରେ ଧାଇଁ ପଳାଇଲେ। ମାତ୍ର ପୂଜନୀ ଭାଲିଆ ଗଛ ଉପରେ ରହିଗଲା। ଭୟରେ ଚୁପ୍ ଚାପ ହୋଇ ବସି ରହିଲା କିନ୍ତୁ ଭାଲିଆ ଗଛ ମୂଳରୁ ଭାଲୁ ଯାଉନି। ଭାଲୁ କହୁଛି କିଏ ମୋ ଭାଲିଆ ତୋଳିଲା। କିଏ ମୋ ଭାଲିଆ ଭାଙ୍ଗିଲା। ତାକୁ ଦେଖିଥିଲେ ଛେଚିଥାନ୍ତି। ଏକଥା ଶୁଣି ପୂଜନୀ ଡ଼ରି କାନ୍ଦିଲା। ପୂଜୀନର ଲୁହ ଭାଲୁ ଉପରକୁ ପଡ଼ିଲା। ଭାଲୁ ଗଛ ଉପକୁ ଅନାଇ ଦେଖୁଛି ଉଛୁଳା ଯୌବନ ଝିଅଟି। ଭାଲୁ ପୂଜନୀକୁ ଦେଖି ଲୋଭ ହେଲା । କହିଲା ହଇ ଲୋ ମୋ ଭାଲିଆ ତୁମେ ସବୁଦିନ ତୋଳି ନେଉନା ପୂଜନୀ ନିରବ ରହିଲା। ଆହୁରି

ଭାଲୁ କହିଲା- ଯାହା କଲ କଲ ଯଦି ମୋ ପାଖେ ରହିବ ତ ଭଲ ନଚେତ୍ ମୁଣ୍ଡରୁ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ପୁଡ଼ି ଦେବି।

ପୂଜନୀ କିଛି ନ ଭାବି ପ୍ରାଣ ଭୟରେ ରହିବା ପାଇଁ ରାଜି ହେଲା। ଭାଲୁ କହିଲା ହଉ ଠିକ୍ ଅଛି ? ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି କରିବି ନାହିଁ। ଓହ୍ଲାଇ ଆସ ପୂଜନୀ ଗଛରୁ ଓହ୍ଲାଇଲା। ସେମାନେ ଭାଲୁ ଘରକୁ ଗଲେ ଭାଲୁ ପୂଜନୀକୁ ବହୁତ ଆଦର କଲା। ମାତ୍ର ପୂଜନୀ ସବୁବେଳେ ଆଖିରୁ ଲହୁ ଗଡାଇ ରହୁଥିଲା। ଭାଲୁର ପଥର ଗୁମ୍ଫା ଘରକୁ ଦେଖି ରହିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ନାହି। କଣ କରିବ ଉପାୟ ନାହିଁ। ଭାଲୁ ପଚାରିଲା କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛୁ ? ସବୁତ ତୁମ ପାଇଁ ଯୋଗାଡ଼ କଲି ଯାହା ଦରକାର କହ ଆଣି ଦେବି। ପୂଜନୀ କହିଲା ମୋତେ କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ ମୋ ବାପା ମାଁଙ୍କୁ ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ତହିରେ ଭାଲୁ କହିଲା ହଉ ଯିବା ତୁମ ବାପା ମାଁ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ।

ଭାଲୁ ଓ ପୂଜନୀ କାଡ଼ମ୍ବାଡୁଙ୍କୁ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ଶ୍ରାବଣ ମାସ ନଈ ନାଳ ପୁରି ଯାଇଥାଏ ଶଶୁର ଘରକୁ ଗଲେ ନଦୀ ପାର ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ଭାଲୁକୁ କିଛି ଜଣା ନାହିଁ । ପୂଜନୀ ଭାଲୁକୁ ପ୍ରତାରଣା କରି ପାଣି ସୁଅରେ ଏଇଠି ଡେଇଁବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି କହିଲା ଭାଲୁ ନଦୀରେ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ଭାଲୁ ପାଣି ସୁଅରେ ଭାସି ପଳାଇଲା । ସେତେବେଳେ ପୂଜନୀ ପଥର ଦେଇ ନଦୀ ପାରହେଲା। ଗାଁକୁ ଯାଇ ବାପା ମାଁ ଏବଂ ଗାଁ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ କହିଲା ମୋତେ ଭାଲୁହାତରୁ ରକ୍ଷାକର ।

ଗାଁ ଲୋକେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟେ କଦଳୀ ଗଛ ହାଣି କାଠ ସଜାଇ ତାକୁ ଉପରେ ରଖି ପୋଡ଼ିଦେଲେ ଡାମ୍ପ, ଟାମକ,ମହୁରୀ ତୂରୀ ଭେରୀ ବଜାଇଲେ। କିଛି ସମୟ ପରେ ଭାଲୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । କହିଲା , ମୋ ସେତ୍ରୀ କୁଆଡ଼େ ଗଲା? ପୂଜନୀର ବାପା ମାଁ ଭାଲୁକୁ ଦେଖି ଜୋରରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି

କହିଲେ। କି ବେଳାରେ ତୁମେ ବାହାରିଲ; ନଦୀରେ ପାର ହେଲା ବେଳେ ଭାସି ଗଲ, ଆଉ ଆମ ଝିଅ ଘରେ ପହଞ୍ଚୁ ପହଞ୍ଚୁ ଦୁଇ ଥର ରକ୍ତ ବାନ୍ତି କଲା। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭାଲୁ ମଶାଣୀକୁ ଗଲା। ଦର ପୋଡ଼ା କଦଳୀ ଗଛକୁ ନିଆଁରୁ କାଢ଼ିଲା, କୁଣ୍ଢାଇଲା, ଆଲିଙ୍ଗନ କଲା । ଗଡ଼ାଇ ତଡ଼ାଇ କାନ୍ଦିଲା। କଦଳୀ ଗଛ ନିଆଁ ରେ ପୋଡ଼ିଲା ନାହିଁ। ଯେମିତି ଉପରେ ରଖିଲେ ସେମିତି ରହିଲା। ସେ ଯେତିକି କଦଳୀ ଗଛକୁ ଦେଖିଲା ଏଇଟାହିଁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି କୁଣ୍ଢାଇଲା ଆଲିଙ୍ଗନ କଲା ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଲୁ କଦଳୀ ଗଛ କୁଣ୍ଢାଇ ପକାଏ ।

ମାନ୍‌ରାନ୍‌ଗିଜେତିନ୍‌ଡେନ୍ ତୁତୁମାନ୍‌ଇତିନ ଡ ମିମିବାବ୍‌ତିନ୍

ପୂର୍ବାନ୍ ଆୟମାନ୍ ଆବିର୍ ନା ଆୟିଡାନ୍ ଆୟମ୍ ଲିଙ ଅନ୍ତିଡ୍ ଅନ୍ ରେଙ ଜନ୍ତୁ ବୁଡ୍ ବୁଡ୍ ମାମାର୍ ତିମାର ମାନ୍‌ରାନ୍ ଆମ୍ବରିଜ୍ ବିର୍‌ନାନ୍‌ବିର୍ ଲିନଜି। କୁନ୍ ଆୟମ୍ ବୁତିନ୍ତି ବୁତି ଆଡଙ ଇଡ୍ ସୁମେତିନ୍‌ଡେ ରାବତିସିଡ୍ ରୁଙ ନେତିନ୍। ଜନ୍ତୁଜି ଡ ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜି ଯାଆଡାନ୍ ଡ ମାନ୍‌ରାନ୍ କୁନ୍ ଅମ୍ବରିଜ୍ ସିଡ୍ ରୁଙଲିନ୍‌ଜି। କୁନ୍ ଆୟମାନ୍ ଅଞ୍ଚରସିଙ ଆଗର୍ଜାଙ ତିନାକନ୍ ଆଡାଙଡ଼ା ଅନ୍ ପରିକନ୍ ଆବଇ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ ସିଡ୍‌ରୁଙନେତିନ୍ ବାର ସିନ୍ଦୁବା ଆଗର୍ଜାଙ ସନିଆନ୍ ଆ ଡାଙଡ଼ିଅନ୍ ଝିଁବାରିନ୍ ଆବଇ ତୁତୁମାନ୍ ସିଡ୍‌ରୁଙନେତିନ୍। ପରିକନ୍ ଆସିଙବଇ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ବାରାନ୍ କଡିତୁରଞ୍ଜୁଁଗୁଜ୍ କତା ତୁରଞ୍ଜୁଁଗୁଜ୍ ୟିରେ ବାରାନ୍ ଲୁମେତିନ୍। ବିଣ୍ଡ ଝିଁବାରିନ୍ ଆତାନଙବା ତୁତୁମାନ୍ ଆସିଙଲୁଡାର ଲିଡାନ୍ ଡ ସେନ୍ତାଡ଼ାବ୍ ଲିଡାନ ଝିଁବାରିନ୍ ମାଡ୍‌ଜ ଡୁକାଡାଲି। ତୁତୁମାନ୍ ଆସିଙ ଝିଁବାରିନ୍ ଆଡ୍‌ମନ୍ନାଏଡ୍ ଡାକିଙତି ଡିନ୍ନା ଆତିକି ଝିଁବାରୀନ୍ ଆଉ ସିଡାନ୍ ୟାର୍‌ନେତିନ୍।

ଡାଜିଙଡିନ୍ନା ଆତିକି ସନିଆନ୍ ଅଞ୍ଜରସିଙ ଆତନାନ୍ ଆସିଙ ଇୟେତିନ୍ ଆ ମାମାଙ୍ଗାନ୍ ଆତେଙ ଡିନ୍ନା ଆତିକି ଆୟେତି ଆସାନ ପରିକନ୍ ଆସିଙବଇଜାନ୍ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ କୁଡ଼ୁନ୍ ଡିଞ୍ଜାଁଗାମଲେ ବାଞ୍ଚେଁତିନ୍ କୁଡୁବ୍‌ବାରାନ୍ କଡି ତୁରଞ୍ଜୁଁଗୁବ୍ କତା ତୁରଞ୍ଜୁଁଗୁବ୍ ୟିରେ ଲୁମେତିନ୍ ଆଙାନ୍ତି ଡାଆନ୍ ସୁଉର୍‌ଲି କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ ରୁଡଂକୁନ୍ ୟଙତାଇ ଆଗାମେତିନ ଆଡ୍‌ନାଙ ସନିଆନ ପରିକନ୍ ଆଡଙ କାନ୍‌ପକୟିଞ୍ଜେଁନ୍ ଗାମେତିନ୍। ପରିକନ୍ ଗାମେତିନ ଉ-ଉ କୁନ୍ ଆତ୍‌ନାଙ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ ମିୟ୍‌ମାଡ୍ ସନିଆନ୍ ମିୟ୍‌ମାଡ୍ ଆତଡ୍ ଡାଙଡାନ୍ ଗିଜେ ଇର୍‌ଜାବେତିନ୍ ଆତଡ୍‌ଡାଙ୍ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଇରରିଗଜାବ୍ ଲବିଆବ୍‌ସୁରଡାଲିଙ୍ଗାନ୍ ଇର୍ଜାବେତିନ୍ ଡ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଲ୍ଲି।

କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ମାନ୍‌ରା ସେଗାମ୍‌ଲେନ୍ ସେ ଏଡାଲିନ୍ ଗୁଡାଲିନ୍ ବାଣ୍ଟୁଡାନ୍ ବାଲେଜି ପରିକନ୍ ୟୁଆର୍। ଆମାଙ୍ଗାନ୍ ସନିଆନ୍ ଡାଙଡ଼ିଅନ୍ ଞିଁବାରୀନ୍ ବୁରତାବ୍ ନାଇତିନ୍। ଅକିଜ୍ ଡାଜିଙ ଡିନା ଆତିକି ତିନାକନ୍ ଆ-ଇରିର ସିଜାନ ଆସିଂ ଇୟେତିନ୍ ତିଡ୍ ତି ଞିଁ ବାରୀନ୍ ଆଡଙ ଗିଜେତିନ୍ ପରିକନ୍ ସନିଆନ୍ ଆଡଙ ଗାମେତିନ୍ ଆମନ୍ ସିଲ ଞେଁନ୍ ଞିଁବାରୀନ୍ ବୁରତାବ୍ ନାଇତିନ୍ ଆମନ୍ ସିଇଜ ନାମ୍ ପରିକନ୍ ୟୁଆର୍ ଲି ନାମି ଞିଁବାରୀନ୍ ଆକିଡ଼ା ଡ ପରିକନ୍ ଆକିଡ଼ା ବାଗୁନ୍‌ଜି ଆବ୍ ସିଜ୍ ରୁଡୋ କାନ୍ ଆବିରନା ସନିଆନ୍ ଇଡ୍‌ସୁମ୍ ଲି। ବାର୍ ପରିକନ୍ ଡ ଞିଁକାରୀନ୍ ଅକିଜ୍ ଆବ୍ ସଡିରୁଙଲେଜି କାନ୍ ଆବିରନା କୁଡୁବ୍ ମାନେଙ ପିମିଙଲି ତୁତୁମାନ୍ ଜାନାଙ ଆମ୍‌ଡାଙଲେ ତାମ୍‌ମଡିନ୍ନା ଆଡେଲିନ୍ ଆସାନ୍ ପରିକନ୍ ଡ ଞିଁବାରିନ୍ ଆବୟାର ଜିଙ୍ଗାନ୍ ସିଣ୍ଟୁବା ଇୟ୍‌ଲେଜିଂ ସନିଆନ୍ ଆ ସ୍ରବା ରାଙନ୍ ବାଭି ପ୍ଲାଲି ଆୟା ସାରାନ୍ ଞିଁବାରୀନ ଡ ପରିକନ୍ ବାଡ୍‌ବାଡ୍‌ଲେଜି।

କୁନ୍ଆଡ୍ନାଙ୍ଗ ତୁତୁମାନ୍ ଆଜାଡ଼ି ନେନାପ ଝିଁବାରୀନ ଅକିଜ ଡାନଙ୍ଗବାସିଡ଼ଂ ନେତିନ୍ ଇୟ୍ତେ ଗ୍ଲାମ୍ ନାଇ ଗାମଲେ ଇୟେତିନ୍ ତୁତୁମାନ୍ ୟିରାତା ୟିରାତା ଝିବାରିନ୍ ଆଡଡଙ୍ଗିଜେତିନ୍ ବୁତିନ୍ ଆମାନ୍ରା ବାଣ୍ଡି ଡୁକ୍ରିଞେଁନ୍ ବାଡ୍ବାଡ୍ସାର୍ତିନ୍ ଗାମ୍ଲେ ବାନ୍ରାବନ୍ ମିମିବାବ୍ ନେତିନ ଅକିଜ ଆଡାମ୍ ଆଡାମ୍ ସ୍ରିଡ଼ଂ ଗିଜେତି ଅକିଜ ମିମିବାବ୍ ଲିନ୍ ତୁତୁମାନ୍ ପରିକନ୍ ଆଡଡଂ ଡିଡ୍ବିନ୍ ଅଡ଼ି କାଞ୍ଚିଁବିନ୍ ଆଡ୍ରାବତିଏଡ୍ । ବିଣ୍ତୁ ଉଆନତି ରାବାଡେଂତିନ୍ କାଣ୍ଡେ ଆମାନ୍ରା ଆନ୍ସଲଞେଁନ୍ ପାଡେଂତିନ୍ ଗାମ୍ଲେ ମିମିବାବ୍ ନେତିନ୍ କୁନ୍ ସ୍ରିଡ଼ଂ ପରିକନ୍ ଡ ତୁତୁମାନ୍ ଆରାସାଡ଼ଂମ୍ଲେଜି ଅଡେଂରମାରାନ୍ ତୁତୁମାନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ସିକଇଡେନ୍ ମିମିବାବ୍ ତିନ୍ ।

ଏଣ୍ଡୁଅ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରେ କାହିଁକି

ସତ୍ୟ ଯୁଗର କଥା । ଯେଉଁ ସମୟରେ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଜୀବ ଜନ୍ତୁ, କୀଟ ପତଙ୍ଗ ସରୀସୃପାଦି ମନୁଷ୍ୟ ଭଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ପାରୁଥିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଯିଏ ଯାହାକୁ ଗ୍ରହିଁଲା ସେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ପାରୁଥିଲା । ପଶୁ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ବିବାହ କଲେ, କୀଟ ପତଙ୍ଗ ସହିତ ପକ୍ଷୀ ବିବାହ କରି ପାରୁଥିଲେ। ପଶୁ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ବିବାହ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ ଜନ୍ତୁ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂଆ ଜୀବ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ସହବାସ ଫଳରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଜୀବର ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ସେହି ସମୟର କଥା ।

ଅଞ୍ଚରସିଂ ଗ୍ରାମରେ ତିନାବ ବାବୁଙ୍କର ପୁଅ ପରିକ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବେଙ୍ଗୁଲି ନାନୀଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ପୁଣି ସିନ୍ଦୁବା ଗ୍ରାମର ସନିଆ ବାବୁଙ୍କ ଝିଅ ନିବାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଏଣ୍ଡୁଅ ନନାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ପରିକର ସ୍ତ୍ରୀ ବେଙ୍ଗୁଲି ନାନୀର କାମଧାମ ଠିକ ଅଛି। ତାର ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଛି କିନ୍ତୁ, ନିବାରୀର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଘର ପଥର ଗୁମ୍ଫଡ଼ା ଯାହା ବାପା ମାଁ

ଦେଇଥିଲେ ରଖି ପାରୁ ନ ଥିଲେ କି ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ରଖି ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ମନ ଦୁଃଖରେ କେତେ ଦିନ ରହିଲା । ପୁଣି ବାପା ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇ ରହିଲା।

ସେ ପଟେ ପରିକ ବିବାହ ହୋଇଛି ବୋଲି ଦେଖିବା ପାଇଁ ସିନ୍ଦୁବା ଗ୍ରାମରୁ ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ନିବାରୀର ବାପା ସାନିଆ ଆସିଛି ବେଙ୍ଗୁଲି ନାନୀ ଘର, ବାରଣ୍ଡା ଢ଼େଇଁ ଢ଼େଇଁ ଝାଡୁ କଲା ବାସନକୁସନ୍ ମଜା ମଜି କଲା । ବହୁତ ସୁନ୍ଦର କାମ କରୁଛି। ମାତ୍ର ସନିଆ ଏଇଟାକି ମୋ ବୋଉ ବୋଲି ପଗ୍ଚରି ପାରିଲା ନାହିଁ। ବେଙ୍ଗୁଲୀ ନାନୀ ମାମୁଁ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଷେଇ କଲା। ଯେତେବେଳେ ଗ୍ଚଉଳ ପକାଇବାକୁ ଗଲା ସନିଆ ପରିକକୁ ପଗ୍ଚରି ଦେଲା ଏଇଟାକି ମୋ ବୋହୁ ? ପରିକ କହିଲା ହଁ। ବେଙ୍ଗୁଲୀ ନାନୀ ଉଦାଣି ହାଣ୍ଡି ମୁହଁ ଉପରେ ବସି ଗ୍ଚଉଳ ପକାଇ ଥାନ୍ତା। ଗ୍ଚଉଳ ପକାଇବାକୁ ଗଲାବେଳେ ପଗ୍ଚରିବାରୁ ବେଙ୍ଗୁଲି ନାନୀ ମାମୁଁ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କୁ ଟିକେ ଆଖି ପକାଇ ହାଣ୍ଡି ମୁହଁ ଉପରକୁ ଢ଼େଇଁଲା । ହାଣ୍ଡି ମୁହଁରେ ବସିବ କଣ ଉଦାଣିର ଫୁଟା ପାଣିରେ ପଡ଼ି ମରିଗଲା । ସମସ୍ତେ ଛି ଛା ହେଲେ ବେଙ୍ଗୁଲୀ ନାନୀଙ୍କୁ ରୀତି ଅନୁସାରେ ସତ୍କାର କଲେ।

କେତେ ଦିନ ପରେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପରିକ ବିଧବା ହୋଇଛି ସେ ପଟେ ନିର୍ବାରୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଘର ସୁନ୍ଦର ନାହିଁ ବୋଲି ଫେରି ଆସିଛି। ତିନାବ ଓ ସନିଆ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ପରିକ ଓ ନିବାରୀକୁ ଆଉ ଥରେ ବିବାହ କରି ଦେଲେ। ଏ ଖବର ଗ୍ଚରିଆଡ଼େ ଜାଣିଲେ । ଏଣ୍ଡୁଅ ନନାଙ୍କ କାନକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇଛି। ଏଣ୍ଡୁଅ ଏହା ସତ କି ମିଛ ଜାଣିବା ପାଇଁ ତା ଶ୍ୱଶୁର ଘର ସିନ୍ଦୁବା ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା।

ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ପରିକ ଓ ନିବାରୀ ପାଦ ଲେଉଟାକୁ ଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଧାନ ପାଚିବା ସମୟ। ସନିଆର ବିଲ ଏଣ୍ଡୁଅ ନନାଙ୍କ ଗାଁ

ରାସ୍ତାରେ ସୁଆତିରେ ଧାନ ସବୁ ପଡ଼ିଯାଇଛି। ସେହି ଧାନକୁ ସଜାଇବା ପାଇଁ ପରିକି ଓ ମିବାରୀ ଗଲେ। ଏଣ୍ଡୁଅ ନନା ଦୂରରୁ ଦେଖୁଛି। ଇଏତ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ କାହା ସହିତ ଆସିଛି ବୋଲି ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିଲା। ଆଉ ତା ପାଖକୁ ଯାଇ ଭଲ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିଲା ଇଏତ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଲୋକଟା କିଏ ବୋଲି ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିଲା । ସେ ଗାଁ ରେ ଯେମିତି ଶୁଣିଲା ସେମିତି ହୋଇଛି।

ପରିକ ମସ୍ତ ଗଜା ଭେଣ୍ଡିଆ। ଏଣ୍ଡୁଅ ନନା ମନରେ କେବଳ ରାଗ ରଖି ୟାକୁ କଣ କରିବି, ହଁ ହଁ ବୋଲି ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିଲା। ସେ କିଛି କରି ପାରିଲା ନାହିଁ। ଦେଖା ଦେଲେ କାଳେ ପରିକ ମୋତେ ମାରି ଦେବ। କୋଉ ଲାଜରେ ମଧ୍ୟ ମୁହଁ ଦେଖାଇ ପାରିବ। ରାଗିଯାଇ କେବଳ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରୀ ଘରକୁ ଫେରିଲା। ପରିକକୁ ଯୋଉଁଠି ଦେଖିଲା ରାଗରେ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିଲା । ଏଣ୍ଡୁଅ ନନାର ବଂଶ ଧର ଓ ପରିବ ବାବୁଙ୍କ ବଂଶଧର ଶତ୍ରୁତା ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଣ୍ଡୁଅମାନେ ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଉଛନ୍ତି।

ଜ୍ରାଅନାନ୍

ପୂର୍ବାନ୍ କ୍ରାଇ ଲୁଆସିଂ ଆଗର୍ଜା ଙଲିଙ ମୁଡୁ ଗାମଲେ ଆବଇ ମାନ୍ ରାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ଆନ୍ସଲନ୍ ଆଞ୍ଜିମ୍ କୁଡ଼ୁ, ଡ ଆକାକିନ୍ ଆଞ୍ଜିମ୍ ସୁକୀ। ସୁକୀନ୍ କୁଲିସିଂ ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ୍ ତାନଙବା ସିଙନେତିନ୍। ମୁଡ଼ୁନ୍ ଡ କୁଡ଼ୁନ ଆତେଙ୍ଗ ମିଞ୍ଜୁମ୍ ଆତିକି ଆବଇ ଅଙ୍ଗେର ସିଜାନ ଞାଁଙଲେଜି। ପାସିଜାନ୍ ମନଲଇ, ତୁଡ୍ରୁ ଅଙ୍ଗେର ଡେଲି, ଆସୁ ମ୍ରାସିନ୍ ଡେଲି। ମୁଡ଼ୁନ୍ ଆତନାନ୍ ସୁକୀନ୍ କୁଲୁସିଙ ତ୍ନଙବାସିଙ ନେତିନ୍। ମାଡ୍ ଡ ଆସୁଲି। କାନ୍ସିମ୍, କାମ୍ବୁନ, କିମେଡ୍ ପୋର୍ଲେଜି ଜ୍ନାଙ ଆବ୍ବାଙ୍ସାଏ। ସୁକୀନ୍ ଆତଙ୍ଗ୍ବାନ୍ ଆଡଙ ଗାମେତିନ୍-ବାବ୍ ରେଞ୍ଜେଁନ୍ ମୁଡ଼ୁ କବରା ଅକିଜି ଆବ୍ମେଏଡିଞ୍ଜୁଁ । ବାବ୍ରେଞ୍ଜେଁନ୍ ଆମୁକା ଗିଜ୍ଲେ କାଞ୍ଜିଁଡତିନାଇ।

ଶୁକୁରନ୍ ଆକବର ଞାଁଓ୍ୟନ୍ ଞାଁଡଂଲେ ମୁଡ଼ୂନ୍ ଡ କୁଡ଼ୂନ କୁଲୁସିଂ ଇୟୃଲେଜି ଡାଡ୍ ଡାଡ୍ ଲଗି କାମ୍ ମଡ଼ାନ୍, କ୍ନିନାମ୍, ସାଲୁ, ରାଆନ୍ ଆବାନ୍ତଡଂ ଡାକୁ। ଡେଲି କ୍ନାଡଂ ମୁଡ଼ୂ ଆଡଂନ୍, ଞାଁଓ୍ୟନ୍ ଞାଁମ୍ଲେ କୁଡ଼ୂନ୍ ଗାବ୍ଗାଡ୍ଡାରାନ୍ ଡ ଗାନିରାନ୍ ତିଡଂଲେ ଆଅନାନ୍ ଲାଡ୍କୁଡ୍ଲେ ୟିରେତିନ୍। ଡାଜିଡଂ ତୁଲାବ୍ ଡାଜିଡଂ କାନ୍ରିଡଂ ପାଡ୍ଲେ ମୁଡ଼ୂନ ଡ କୁଡ଼ୂନ୍ କୁଲୁସିଡଂ ଆଡ଼ୂଲେଜି। ସୁକୀ ଆତେଡଂ ଡିନ୍ନା ଆ ସୁବାଓି ରାଣ୍ଡାଉରାନ୍ ଆମ୍ବରିଜ୍ ଡେଲିମୁଡୁନ୍ ଡ କୁଡ଼ୂନ୍ ଆପା ଡଂଲେଜି ଆଗାବ୍ଗାବ୍ ଡାର୍ଡ ଜେଲୁନ୍ ସୁକୀନ୍ ଆଡ୍ଡଂ ତିୟୃଲେଜି।

ସୁକୀନ୍ ଏଡାନେତିନ୍ ଉବାଡଂ କାଞ୍ଚିଁଡ୍ ତିଞ୍ଚୁଁ ଗାମ୍ ଲେ ନାଇ ମୁଡ଼ୂନ୍ ଆଡଡଂ ଆପୁଡେଂତିନ୍। ମୁଡ଼ୂନ୍ କ୍ନାଡଂ ସୁକୀନ ଆ ଏଡାନା ଗିଜ୍ଲେ ଏଡାନେତିନ୍। ଆଉବାନ୍ ଡ ଆ କୟିନାନ୍ ଆ ପାଡଂଲାଇଞ୍ଚେଁନ୍ଜି ଆଗାବ୍ଗାବ୍ଡାରଡ଼ ଜେଲୁନ୍ ଆସୁଇ ୟୁମେତିନ୍ ଆନ୍ସାରିଡଂ ସୁକୀନ ଆ ପ୍ରାଡ଼ା ଆସୁଇ ୟୃର୍ୟୃର୍ ନାଇତିନ୍।

ମୁଡ଼ୂନ୍ ଡ କୁଡ଼ୂନ ସୁକୀନ୍ ଆସିଂ ୫/୬ ଡିନ୍ନା ଡାକୁଲିନ୍ ଜି। ଆତିକି ଆରର୍ଜାଙ୍ଗାନ୍ଜି ୟୃର୍ ଲିନ୍ଜି। ସୁକୀନ୍ ଆବାବ୍ ରେନ୍ ଡ ଆକୟିନାନ୍ ଆଡଡଂ କୁନ୍ଡେମ୍ଡାର୍ କାନ୍ସିମ୍ ଜେଲ ଗାବ୍ଗାବ୍ଲେ ତିୟେତିନ୍ ଜି। ଆନିନ୍ ଜିୟିରାତ ୟିରାତ ପାଲାଙ୍ଗାର ଡ ରେଗାମ୍ ଡା ଆତ୍ରାଡଂ ଡି ଗ୍ରେରେଗେନ୍ ଆ ବୃଲିଡଂ ଆଡ଼ୂଲାଇଜି। ତିଡ୍ ତି ଆବଇ ଉଡ଼ାନିନାନ୍ ଡାକୁ ଉଞ୍ଜି ଡୁଙ୍ଗିଂ ଆବଇ ଆରେଡଙ୍ଗାନ ଡାକୁ ତିଡ୍ତି ସୁକୀନ ଆତିୟେତିନ୍ ଆଗାବ୍ଗାବ୍ ଡାର୍ ଉଡ଼ା ନିବାନ୍ ଆଡାକୁନ୍ ଆରେଡଂଲିଡଂ ଗବ୍ଲେ ଗାଲେଜି। କୁନ୍ଆୟୃମ ଲାବ ସୁମାନ୍ ଜି ସୁଡ଼ୂନ୍ ଡ କୁଡ଼ୂନ୍ ଆ ଅନ୍ ଗିଜଲେଜି। ଆଓ୍ୟନ୍ତି ଆନିଞ୍ଜି ଆୟିର୍ ବିନ୍ ସୁସୁଲିନ୍ ଜି। କୁଡ଼ୂନ୍ ଗାମେତିନ୍ ମାଡ ମାଙ୍ଗାଲିଞ୍ଜ୍ ଆମାନ୍ ଅକିଜ୍ ଅନ୍ଲେନ୍ ଲାଡ୍ କୁଡ୍ ଲେ ଉରୁଓ୍ୟଇ। କୁଡ଼ୂନ ଆଅନାନ ସୁଡ଼ୂନ୍ ଆଡଡଂ ତିୟେତିନ୍ ମୁଡ଼ୂନ୍ ୟାଏତିନ୍।

ବିଣ୍ଡ ମୁଡୂନ୍ ପାସିଜାନ୍ ଆଡଡଂ ଆଡ୍ ଞାଁଡେଙ୍ଗ୍ କୁନ୍ ଆଯ୍ୟମ୍ ଲିଙଂ ଲାବ ସୁମାନ୍ ଜି କୁଡ଼ୂନ୍ ଆସିଲିଙଂ ସ୍ରିଙଂ ଜାଲେ ମିଜ୍ତାଲ ବୃ ପା ଙଂଲେ ୟିରେଜି। ପାସିଜାନ ଆନେ ମିଜ୍ ତାଲ୍ ବୃ ଇୟ୍ ଲେ ସାଡ଼ଡାଏ। କୁନ୍ ସ୍ରିଙଂ ସରା ମାରାନ୍ ଜି ପାସିଜାନ୍ ଆଡଡଂ ତୁଙ୍ଗାର୍ ଗଡ୍ ଆଡାନାର୍ ୟାଏଜି। ବାର୍ କୁନ୍ ଡ୍ରାକୁନାନ୍ ଆଞ୍ଜିମ୍ ନାମି ଜ୍ରା ଅନାନ୍ ଗାମଲେ ଡାକୁ ମୁଡୂନ୍ ଜ କୁଡୁନ୍ ଆର୍ଜାଲେନ୍ଜି ଆଡ୍ନାଙଂ ସନୁମାନ୍ ଜି ଜାଲେଜି ଆନ୍ତିଆସାନ୍ ଜ୍ରାଅନ୍ ଡେଲି।

ଶିଶୁ ଉଭାନ୍

ଅନେକ ଦିନ ତଳର କଥା। ଲୁଆସିଂ ଗ୍ରାମରେ ମୁଡ଼ୂ ନାମକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କୁଡ଼ୂ ସହିତ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ଗୋଟେ ପୁଅଟିଏ ପାଇଲେ। ଛୁଆଟି ତିନି ଚ୍ରିମାସ ହୋଇଥାଏ। ମୁଡ଼ୂର ବଡ଼ ଭଉଣୀ ସୁକି କୁଲିସିଂ ଗ୍ରାମ ଶାଶୁ ଘରକୁ ଯାଇଛି। ଯେଉଁ ଖବର ଦେଇଛି ମୁଡ଼କୁ ଅପା ଜ୍ୱର ହୋଇ ଦଶବାର ଦିନ ହେଲା ଭଲହୋଇ ପାରୁନାହିଁ। ଛେଳି, କୁକୁଡ଼ା, ପୋଢ଼୍, ଘୁଷୁରୀ ପୂଜିଲେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବାକୁ ନାହିଁ । ସୁକି କହିଲା ମୋ ଭାଇ ମୁହଁ ଦେଖି ହେଲେ ମରିବି । ଭାଇକୁ ଖବର ଦିଅ। ସୁକୀର ସ୍ୱାମୀ ଶୁକୁ ସୁଡ଼ୂକୁ ବାରମ୍ବାର ଖବର ଦେଲା।

ଶୁକୁର ଖବର ପାଇ ମୁଡ଼ୂ ଓ କୁଡ଼ୂ କୁଲିସିଂ ଯିବାକୁ ବାହାରିଲେ। ଅଗ୍ନାଅଗ୍ନି ବଣରେ ବାଘ, ଭାଲୁର ଭୟ ରହିଛି । ତଥାପି ହାତେ ଧନୁଶର କାନ୍ଧରେ ଟାଙ୍ଗିଆ ଧରିଛି । ମୁଡ଼ୂ, ଓ କୁଡ଼ୂ ଛୁଆକୁ କାଖେଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଗଣ୍ଠିଲି ଧରି ବାହାରିଲେ। ସେମାନେ ଯାଉ ଯାଉ କେତେ ଗାଁ ଗଣ୍ଡା ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ପାରି ହୋଇ କୁଲିସି ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସୁକି ଭାଇ ଓ ବୋଉ କୁ ଦେଖି ଏବଂ ବହୁତ ବର୍ଷ ପରେ ପାଇଥିବା ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖି ମନ ଖୁସି ହେଲା। ମୁଡ଼ୂ ଓ କୁଡ଼ୂ ଦେଇ ଥିବା କୁସଳା ପୁଡ଼ିଆ ଭାତ ଓ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ଖାଇ ସୁକି କହିଲା

ଏଥର ମୁଁ ଶାନ୍ତିରେ ଆର ପାରିକି ଯବି। ଆର ପାରିକି ଯିବ କଣ ଭାଇ ବୋଉଙ୍କୁ ଦେଖି ସୁକିର ଜର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ହୋଇଗଲା।

ସୁଡ଼ୁ ଓ କୁଡ଼ୁ ଭଉଣୀ ଘରେ ଗୁରି ପାଞ୍ଚ ଦିନ ରହିଲା ପରେ ନିଜ ଗାଁ ଲୁଆସିଂ ଯିବା ପାଇଁ ଜୋଇଁ ଓ ଅପାକୁ କହିଲେ।

ସୁକିର ଜର ତ ଭଲ ହୋଇଛି। ବହୁତ ଦିନ ପରେ ଭାଇ ଓ ବୋଉ ଆସିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୁଣ୍ଡୁ ଧାନର ଭାତ ଓ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ରାନ୍ଧି ଦେଲା। ଯେତିକି ଖାଇବା କଥା ଖାଇଲେ। ପୁଣି ବାଟରେ ଭୋକ ଲାଗିଲେ ଖାଇବା ପାଇଁ ଭାତ ଓ ମାଂସ ପୁଡ଼ିଆ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲା। ସେମାନେ କୁଲିସିଂ ରୁ ବାହାରିଲେ ଲୁଆସିଂ ଯିବା ପାଇଁ।

ସେମାନେ ଫେରିଲା ବେଳେ ପାଲପୁର ଓ ରଂଙ୍ଗମୁଣ୍ଡା ମଝିରେ ଭୟଙ୍କର ବଣ ପଡ଼ିଛି। ସେହି ପାହାଡ଼ରେ ପଥର ଉପରେ ପଥର ଛନ୍ଦି ହୋଇ ରହିଛି। ନିଛାଟିଆ ବଣରେ କେବଳ ବଣ ଜଙ୍ଗଲରେ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କ ରାବ ବିନା ଆଉ କିଛି ଶୁଭା ଯାଉନାହିଁ। ଘାଟି ମଝିରେ ଆମ୍ବଗଛ ରହିଛି। ତା ତଳେ ଗୁରି କୋଣିଆ ବସିବା ପାଇଁକି ପଥର ରହିଛି। ଭଉଣୀ ନେଇ ଥିବା କୁଣ୍ଡୁ ଧାନର ଭାତ ଓ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ସେହି ପଥର ଉପରେ ବସି ଖାଇଲେ। ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ। କୁଡ଼ୁ ମୁଡ଼ୁକିକୁ କହିଲା, ମୁଁ ହାଲିଆ ହୋଇ ଥକି ଗଲି । ଆମ ଛୁଆଙ୍କୁ ତୁମେ ଟିକେ କାଖେଇ ଆଣ। ମୁଡ଼ୁ କହିଲା ଠିକ୍ ଅଛି। ଛୁଆକୁ ମୋତେ ଦେ। କୁଡ଼ୁ ଛୁଆଟିକୁ ମୁଡ଼ୁକୁ ଦେଲା ଭିତରେ, ଅଦୃଶ୍ୟ ଭାବରେ, ଡ଼ାହାଣୀ କି ପିଶାଚ୍ କି ଭୂତ ପ୍ରେତ, କି ଶୟତାନ, କୁଡ଼ୁ ହାତରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ଗଲା। ଆର ପଟ ପର୍ବତରେ ପଥର ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ଛୁଆର କାନ୍ଦ ଶୁଭିଲା। ସେମାନେ କାନ୍ଦି ବୋବାଇ ଲୁଆସିଂ ଫେରିଲେ ।

ସେହି ସ୍ଥାନ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ରାଅନ୍ ନାମରେ ପରିଚିତ କ୍ରାଅନ ର ଅର୍ଥ ଛୁଆକୁ ବଡ଼ାଇବା ସ୍ଥାନ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂଆଁ ଗୁଡ଼ାଖୁ, ଫଳ, ମୂଳ ସେହି ଛୁଆଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପରେ ରଖି ଯାଉଛନ୍ତି। ଏହା ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା,ନୂଆଗଡ଼ ବ୍ଲକ କେରଡ଼ାଙ୍ଗ ପଞ୍ଚାୟତ,ରଙ୍ଗମୁଣ୍ଡା ଓ ପାଳପୁର ମଝିରେ ଆଡ଼ୂଆ ପର୍ବତରେ ।

କ୍ରିବାବଇଜାନ

ପୂର୍ବାନ୍ନ ଆତେଡଂ ଆୟ୍ୟମାନ୍ ଆବିରନା। ସ-ଅଡା ଆଗର୍ଜାଡଂ ସମନନ୍ ଡ ସନାଇତିନ୍ ସିମିୟ୍ଲିନ୍‌ଜି ବାସୁଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ମାଡ୍ ଡ ବ୍ନାଗିନ୍ ବାଡିନ୍ ପାଙ୍ଗ୍ ଲେ ମେ-ଏଙ୍ଗଲିନ୍‌ଜି। ଆଡଂ ଆଡଂ ତୁଲାବାନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଉଆବାନ୍, ତାବାଡଂନ୍, ଗାଗାଇୟ୍ୟନ ପାଙ୍ଗଲେୟୁମ୍‌ଲେ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି। ବଡିନ୍ନା ସମନନ୍ ବାଡିବାନ୍ ୟିରେତିନ୍ କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଡଂ ଗର୍ଜାଡଂନ୍ ଆଡାଡଂଡ଼ିଞ୍ଜି ସଲବୋରାନ୍ ସାରସାଡଂବାନ୍ ଆଇବା ଗାମଲେ ଆର୍‌ବିର୍‌ରେଜି। କୁନ୍‌ଆବିରନା ସତାଇତିନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙ୍ଗ୍‌ଲେ। ଆନିନ୍‌କ୍ନାଡଂ ସାର୍‌ସାଡଂବାନ୍ ଆଇବିନ୍ ଇସୁମଲେ। ବିଣ୍ଡ ସନାଇତିନ୍ ତାମ୍‌ଜି,ତିନ୍‌ଜି ଆଡଂଇ ଡେଲି ଆପାଡଂରନ୍। ଡେଲି କ୍ନାଡଂ ଆଡଂନ୍ତି ଡାଡଂଡ଼ିଞ୍ଜି ସାରସାଡଂବାନ୍ ଇୟ୍‌ଲେଜି ଆନିକ୍ନାଡଂଡେନ୍ ଇୟେତିନ୍।

ସଲବୋରାନ୍ ସାରସାଡଂବାନ୍ ଇୟେତିନ୍। ଡାଡଂଡ଼ିଞ୍ଜି ଉମେଡଂ ଆମେଡଂ ଞ୍ଜିଁଡାଲେ ତିଡଂଲେ ତାଡଂଲେ ୟ୍ୟରଲାଇଜି। ବିଣ୍ଡ ସନାଇତିନ୍ ସୁଡ଼ା ତୁଡୁଡ୍ ଲିଡଂନ୍ ଞ୍ଜିଁଡାଏତିନ୍। ତିଡଂତାଇ ଗାମେତିନ୍ ଆଡ୍‌ରାବ୍‌ତିଏଡ୍। ଅକିଜ୍ ତିଡଂତାଇ ଆଗାମେତିନ୍ ଆଡ୍‌ରାବ୍‌ତିଏଡ୍ ସାରସାଡଂନ ବାତ୍ତି ତିଡେଂତିନ୍। କୁନ୍ ଆୟ୍ୟମ୍ ଆବୁମୁଡଂ ଆବଇ ଅଡେଂର ସିଂଜାନ୍ କୁଡେତିନ୍।

ସନାଇତିନ୍ ଅଗାଣ୍ଡିଲେ ସାରସାଡଂନ୍ ପାଡେଂ ଅଡ଼ି ଅନ୍‌ଞ୍ଜେଁନ୍ ଉରୁଡେଂ। ସାର୍‌ସାଡଂନ୍‌ପାଡେଂ ଅଡ଼ି ଅନ୍‌ଞ୍ଜେଁନ୍ ଉରୁଡେଂ। ଆନିନ୍ ଗାବ୍‌ରି ଜି-ଇନେତିନ୍

ନାମି ସିଂଡଂଲିଡଂଞ୍ଜେଁନ୍ ଗାଗାନାତିଡ୍। ବାର ସାର୍ସାଡ୍ଆନ୍ ରାସୁମ୍ ଲିନ୍ ଡେନ୍ ଉଆନ୍ ଞାଁଡ୍ଆଇ। ଅନଞ୍ଜେଁନ୍ ଇତିନ୍ ଡେ-ଏ ସାର୍ ସାଡ୍ଆନ୍ ସିଡ୍ ଲେ ଇୟ୍ ତେ ୟିରନାଇ। ଆତିକି ଅନ୍ଞ୍ଜେନ୍ ଇୟତାଇ ଉରୁଡ୍ଆଇ ଗାମଲେ ସଡିଡଲାନ୍ ଲୁଡ୍ଆର୍ ଲିଡ୍ଆନ୍ ବିଲ୍ବିଲ୍ବିଲ୍ଲେ ଆବ୍ ଲୁଡ୍ଲୁଡେତିନ୍। ଆନ୍ ସ୍ରିଡଂ ସାର ସାଡ୍ଆଂନ୍ ତିଡଂଲେ ୟିରେତିନ୍।

ଡାଜିଡଂ ଆୟିମ୍ ଆତିକି ଆରେଡ୍ଡେଡଂ ସିଜାନ୍ ଏଡାଲିନ୍। ଲୁଡ୍ଆରାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଆବଇ ପାଣ୍ତୁର ଡୁସିନ୍ ଡୁଡଂଲିନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ଆବଇ ଲାଡଂାଡାନ୍ ଆ ଅଡେଂର୍ସିଜ୍। ଅକିଜ୍ ଇତିଜା ଇର୍ଆଗାଣ୍ଡିଲବି ପାକୁବ୍ଲେ ଆସିଂବାନ୍ ତିରିଡ୍ଲେ ପାଡେଂତିନ୍। ସନାଇତିନ୍ ସାର୍ସାଡ୍ଆନ୍ ପିଡ୍ଲିନ୍ଆଅନାନ୍ ଇୟିଇତିନ୍ ଗିଜେ ଆଗାସା। କୁନ୍ ପାଜାନ୍ ଆବୁଲ୍ଲାଡିଲେ ରଡଂକୁଡ୍ ସିଜାଞ୍ଜି ଆଡ-ଅଙ୍ଗ ଆନେ-ଏତିନ୍। ଆଡ୍ଆନ୍ତି କୁଡ଼ାନାନ୍ଜି ଆମାଡଂ ତେଡୁଡଂ ସିଡ୍ଆନ୍ ଇୟଲେନ୍ଜି ଡେନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଇତିନ୍ ରଇ ଆଏଡାଲିନାଇଞ୍ଜେଁନ୍ ଡାମା ୟିଙ୍ଗଞ୍ଜେଁନ୍ ଆଡ୍ ଗିଜିଇଁତିନ୍। ଆନ୍ସ୍ରିଡଂ ପାଣ୍ତୁର ଡୁସିନ୍ ପାଡିଂଞ୍ଜେଁତିନ୍।।

ବଗାଡ୍ ଆମ୍ବିନ୍ ଆଡୁସି ସୁମାନ୍ ଗାମଲେ ଜଡ଼ାବାନ୍ ଅଡ଼ି ଲୁଡ୍ଆରେ ବାନ୍ ଆଡ୍ ପୋର୍ ଲିନାନେଡେନ୍ ଞ୍ଜେଁନ୍ ଆଡ୍ ସାୟିମିଞ୍ଜେ। ଡାଜିଡଂ ପାସିଜାନ୍ଜି ରାବ୍ ତୁଲ ବାବ୍ ତାଇ। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଆଡୁସିନ୍ ଅଡ଼ି ଆଜଡ଼ାନ୍ ଗାମ୍ଲେ ପୁର୍ପୁରାନ୍ ସୁସୁଲେଜି।

ହୀନବୁଦ୍ଧି ସ୍ତ୍ରୀ

ବହୁତ ବର୍ଷ ତଳର କଥା। ସଅଡ଼ା ଗ୍ରାମରେ ସନାଇତି ନାମକ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତାର ସ୍ୱାମୀ ସହ ବାସ କରୁଥିଲା। ବଣର ଫଳ,ମୂଳ ଶାଗଡାଳ ଆଣି ପେଟ ପୋଷୁଥିଲେ। ଭାଦ୍ରବ ମାସ ଘରେ ଯାହାଥିଲା ସରିଗଲା , ନୂଆ

ଜିନିଷ କାଙ୍ଗୁଚିନା କିଛି ନାହିଁ। ଅସୁବିଧା ହେତୁ ବଗଡ଼କୁ ଜଗି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ବଗଡ଼ରେ ଥିବା ପାଚିଲା କାଙ୍ଗୁ ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ଖାଇଗଲେ। ସନାଇତି ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଆଠ ନଅ ମାସ ହୋଇଛି। ସ୍ୱାମୀ ସମନ୍ କୁଲି ମଜୁରୀ କରି ଯାହା ଆଣେ ସେଥିରେ ବି ନିଅଣ୍ଟ।

ଦିନକର ଘଟଣା ସେହି ଗାଁର ଯୁବତୀ ମାନେ ପୁରୁଷ ବଗଡ଼କୁ ଯାଇ ପାଚିଲା ବୁଦୁକା ଫଳ ଆଣିବା ପାଇଁ କଥା ହେଲେ। ପଡ଼ିଶା ଘରର ଝିଅମାନେ ପରସ୍ପର କଥା ବାର୍ତ୍ତା ହେବା ଶୁଣି ସନାଇତି ମଧ୍ୟ ଯିବାକୁ ଇଛା କଲା। ଯୁବତୀ ଦଳ ଡଲା ଗୁଲି ଧରି ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ। ସନାଇତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲା। ପୁରିଶା ବଗଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲେ ଯେ ବଗଡ଼ରେ ବୁଦୁକା ଫଳ କଞ୍ଚା ପାଚିଲା ପୁରି ରହିଛି। ଯିଏ ଯେତିକି ପାରିଲେ ତୋଳିଲେ। ଯୁବତୀ ମାନେ ଶିଘ୍ର ତୋଳି ଯିଏ ଯାହା ସୁବିଧା ଦେଖି ପଳାଇ ଆସିଲେ। ସନାଇତି ଲୋଭରେ ବହୁତ ଗୋଟାଇଛି। ମୁଣ୍ଡରେ ବୋହିବା ପାଇଁ ଟେକୁଛି ମାତ୍ର ପାରି ପାରୁ ନାହିଁ। ଜୋର୍ ଜବରଦସ୍ତ ବୋହିଲା ବେଳେ ସେହିକ୍ଷଣି ପ୍ରସବ ବେଦନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲା।

ସେ ଭାବିଲା ମୁଁ ମୋ ଛୁଆଙ୍କୁ ନେବି ନା ବୁଦୁକା ନେବି। ଛୁଆକୁ ନେବି ନା ବୁଦୁକା ନେବି। ଏମିତି ଭାବି ଭାବି ଶେଷରେ ନିଷ୍ପତି କଲେ। ଆଜି ମୋ ଘରେ ଖାଇବାକୁ ନାହିଁ। ଏଣୁ ପ୍ରଥମେ ବୁଦକା ନେଇ ଘରେ ଛାଡ଼ି ଆସିବି। ତାପରେ ମୋ ପୁଅକୁ ଆଣି ଆସିବି। ସତକୁ ସତ ପୁଅକୁ ଗୋଟିଏ ଗୁମ୍ଫାରେ ବଣ ହଳଦି ପତ୍ର ବିଛାଇ ତା ପୁଅକୁ ଶୋଆଇଲା ତା ଉପରେ ଖଣ୍ଡେ ପତ୍ର ଘୋଡ଼ାଇ ବୁଦକା ଧରି ଗାଁ କୁ ଗଲା।

କିଛି ସମୟ ପରେ ନବଜାତ ଶିଶୁ କୂଆଁ କୁଆଁ ହୋଇ କାନ୍ଦିଲା। ଶିଶୁର କାନ୍ଦଣା ଶୁଣି ସେ ଗୁମ୍ଫାରୁ ଏକ କାକ୍ (କାଳକୁଟ) ବାହାରିଲା।

ଦେଖିଲା ନବଯାତ ଶିଶୁ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ରକ୍ତରେ ଟୁଙ୍ଗୁହହୁ ଜଣ ହଳତି ପତ୍ରରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଗୁମ୍ଫାରେ ଶୋଆଇ ଦିଆଯାଇଛି। ସେ କିଛି ନ ବିଗୁରି ଚ୍ଚଟ୍ କିନା ପାଟୀରେ ଧରି ଗୁମ୍ଫା ଭିତରକୁ ନେଇଗଲା।

ଗାଁ କୁ ବୁଦକା ନେଇ ସନାଇତି ଗୁମ୍ଫାକୁ ଆସି ତାର ପୁଅକୁ ଦେଖିଲା ପୁଅଟି ନାହିଁ।କଣ କରିବି ଉପାୟ୍ ନାହିଁ। ମୋ ପେଟ ପାଟଣା ପାଇଁ ଓ ବଗଡ଼କୁ ଆସି ପୁଅ ଜନ୍ମ କରି ଗୁମ୍ଫାରେ ଶୁଆଇ ବୁଦକା ନେଇ ଆସିଲା ବେଳେ ମୋ ପୁଅ ନାହିଁ।କି ବୁଦ୍ଧି କରିବି ଆହେ ବିଧାତା ବୋଲି କାନ୍ଦିଲା।

ଉକ୍ତ ଶିଶୁର ଅତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ଯେତେ ନବଜାତ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ କନ୍ଦାଇ ହଇରାଣ ହରକ କଲା। ଶିଶୁ ମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଦେହ ଝଡ଼ିଗଲା ପୁରଣୀ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଗୁରିଲେ। ସେହି ଶିଶୁର ଆତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା କହିଲା-ମୋ ମାଁ ଏଡ଼େ ନିଷ୍ଠୁର ମୋତେ ଜନ୍ମ କରି ଗୁମ୍ଫାରେ ଶୋଆଇଲା। ମୋତେ କାଳ ସର୍ପ ନେଇଗଲା। ମୁଁ ଯେମିତି କାନ୍ଦିଲି ସମସ୍ତ ପିଲାଙ୍କୁ କନ୍ଦାଇବି। କୁକୁଡ଼ା ଦେଇ ପୂଜା କଲେ ମୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବି। ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କନ୍ଦାଇବି ନାହିଁ।

ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ପିଲା ବେଶୀ କାନ୍ଦିଲେ ଆଡୁସିସୁମ ବୋଲି ପୂଜାକଲେ ।

କିନାଡାନ୍‌ଜି ଆଯୁନ୍‌ଯୁନ୍‌ବଇ

ଡୃଙ୍ଗ୍‌ଡୁଙ୍ଗ୍‌ଯୁଙ୍ଗ ଆକିନାଡାନ୍‌ଜି ବୃବବୁବ୍‌ଯୁଙ୍ଗ ଇଯୃଲେ ସେରାମ ନେଜି। ଡ଼ାଙ୍ଗ୍‌ଡ଼ାନ୍, ଆ ଉଆୟ୍ଯୃଙ୍ଗନ୍‌ଜି, ଆସିଙ୍ଗ।

କୃଇଙ୍ଗାନ୍ ଗିଜାନ୍ ଗିଲଙ୍ଗ୍ଲେ ରଡ୍‌ସୁମ୍ ଲେ ଆଲି ଗାଲେଜି। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ଆତାମ୍ ଆନସଇଜାନ୍ ଆମ୍ରିଜ୍ ଗର୍ଜାଙ୍ଗାନ୍ ଆଡାନେ ମାରଞ୍ଜି ଗ୍ଲାଂଙ୍ଗଞ୍ଜି, ମଂଡଲାଞ୍ଜି, ଦଲ୍‌ବେରାଞ୍ଜି, ବାରିକିଞ୍ଜି ବାଉି ପାଙ୍ଗସାଲାନ୍ ଆସାନ

ଗାବ୍‌ରିଲେଜି। କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍ ୩୦ ଗ୍ରିଣ୍ଡା ପାଡ୍ ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଗ୍ରିଲି। ଆବାସାଲାନ୍ ୧୫ ଗ୍ରିଣ୍ଡା ଡ ସିଣ୍ଡିନ୍‌ଡ ଆରା ସାଲାନ୍ ୧୫ ଗ୍ରିଣ୍ଡା ବାର ତାଙ୍ଗାନ୍ ୩୦ ତାଙ୍ଗା ଗାମ୍‌ଲେ ଗ୍ରିଲି।

ଡାଙଡ଼ିନ୍ ଆ ମାରାଙ୍ ଲିନ୍ ସିକଇଜା ଡିରର୍ଗାଡ଼ିର୍‌ଗାଲେ ପାଙଲେ ତାବ୍‌କୁଡ୍‌ଲେଜି। ତାବ୍ କୁଡ୍ ସେଙାନ୍ ଆଡ୍ ନାଙ୍ଗ ଜିତାଙ୍ଗାନ୍ ଡେ-ଏତି ଗାମ୍ ଲେ ବାଗୁନ୍ ଆସିଂ ମାରାଞ୍ଜି ଆର୍ ବିର ଡାଲେଜି। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଙ ଡାଙଡ଼ାନ୍ ଆଗର୍ଜାଙ କାଡ୍‌ଜି ବଇବଇ ମାନଇଞାଁନ୍ ବାତ୍ତି, ରାନାଇଜାନ୍ ତିରୁଡୁଜାନ୍ ସାନାର୍‌ଡିଙାନ୍ ପାପାଡୁସାଲାନ୍ ବାତ୍ତି ଡେବ୍‌ଲେ ତଙଲେଜି। ସ୍ରିତିନ୍ନା ଜିତାଙ୍ଗାନ୍ ଜ୍ନାଙ୍‌ଜିଲେ ୟିରେଜି।

ଆଙାନ୍ତି ତାବ୍ କୁଡ୍ ସେଙାନ୍ ଡ୍ ଜିତାଙ୍ଗାନ୍ ତାକୁଡ୍ ଲି ଡାଙ୍ଗଡ଼ି କାଡାନ୍ ଆଉଆ ଜ୍ନାଙ୍ ଆ ପାଇସାନ୍(ସମନ୍ଧି) ଆଡଙ୍ ଗାଡ୍‌ଲାମେତିନ୍। ସଇତି ଆଙାଇଡେନ୍ ଡାଆନ୍ ଆଞାଁଡ୍‌ତି ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍, ପଗୁନ ଆଙ୍ଗାଇ ପୁନିୟ୍ନାନ୍ ଆୟୁନ୍ ୟୁନ୍ ତାଇ ଗାମ୍ ଲେଜି। ଆ ପାଇସାନ୍ ଜ୍ନାଙ କାନ୍ ଆବିର୍ନା ଆମୁନ୍‌ୟୁନ୍‌ତାଇ ଗାମ୍‌ଲେଜି । ଆ ପାଇସାନ୍ ଜ୍ନାଙ୍ କାନ ଆବିର୍‌ନା ଅଡ଼ିଏତିନ୍। ଆଗାନାବ୍‌ରିଡ଼ିନ୍ନା ୟୁଗାନ୍ ଆଡୁ ଆଇତିନ୍। ବୃବବୁବ୍‌ୟୁଙ ଆ କିନାଡାଞ୍ଜି।

ୟୁନ୍‌ୟୁନ୍ ବଇଲିଞ୍ଜି । ଡାଙଡ଼ି କାଡ଼ାନ୍ ମାଡ୍ ଡ ଲାଡି ବଇବଇ ବାନୁଡ଼ି ଡାକୁଲି। ଡିଲେ ସିଙାନ ଗାନ୍‌ଲେ ଗାନ୍‌ଲେ ଅଲଡେଂତିଞ୍ଜି। ଆମ୍ ଜୁଡ୍ ସିଙାନ୍ ଅରୁବଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ୟିରାତା ୟିରାତା ତୁଙାରଗଡ୍ ଅରୁବଲେ ତଗଲେଜି। ତିତିନ୍ ଆବଇ ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନଆ ଅନ୍‌ସିଡଂ ଡାକୁଲି।

କିନାଡାନ୍‌ଜି ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ଆଡଙ୍ ଗାମ୍‌ଲେଜି ୟୁୟୁଙ୍ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଜୁଡ୍‌ଜୁଡ୍‌ୟୁଙ ବାଇଜି ଆୟୁନ୍ ୟୁନ୍ ବଇତିନାଇ ଡ ଅରୁବ୍ ଲାଲେନ୍। ସିଡ୍‌ନାମ୍ ଆସୁଇ ଡାରିମାଡ୍‌ନାନ୍ ତିଲ୍‌ଲେନ୍। ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ କିନାଡାଞ୍ଜି ଆଡଙ୍ ଆବଇ

ଡ୍ରା-ଆବା ସେଡ୍ଡାନ୍ ଆବସୁ ଜେତିଞ୍ଜି କନେ ଗାନ୍‌ବା ଉଡ୍‌ଲେଙ୍ଗ୍‌ଜି ଆମ୍ବିତ ଡା-ଆ ମାର୍‌ଜି ଗାମେତିନ୍। କୁଡା ଡୁବାନ୍‌ଜି ଡ୍ରା-ଆବା ସେଡ୍‌ଲିଡ୍ଡାନ୍ ଗାନ୍‌ଲେଜି। ବିଣ୍ଡୁ ଆବଇ ଗାଡ଼େକାଡାନ୍ ଡାଙ୍କିନ୍ ରାବ୍‌ତିଆଡ୍ ଡାଇଜେଡ୍ଡା ଆସାମ୍ବି ସେଡଂବାନ୍ ଡାକୁନେତିନ୍ ଆଡ୍ଡାନ୍ତି କୁଡୁବ୍ କିନାଡାନ୍‌ଜି ଡ୍ରାଆବା ସେଡଂ ଲିଡ୍ଡାନ୍ ଗାନ୍‌ଲେଜି। ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ କୁଡ୍ରାଲିଡ୍ଡାନ୍ ତାବ୍‌ରିଙ୍ଗ୍‌ଲେ ବାସିଡ୍ ମାରିଚ ପିଡ୍‌ଲେ ତାମ୍‌ପାଗାଲ୍ ଯୁମେତିନ୍। କୁନ୍ ଆ ଡାନାଡ୍ଡାଡାନ୍ ଗାଡ଼େ କାଡାନ୍ ଗିଜେତିନ୍। ଆଡ୍ଡାନ୍ତି ଡୁକ୍ରିବଇଜାନ୍ ବଡାଙ୍କିନ୍ ଆ କିନାଡ୍ ଯୁମ୍‌ଲେ ମିବ୍‌ମିବ୍‌ଡାଲି ଲୁଡେତିନ। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଡ୍ଂ ଗାଡ଼େ କାଡାନ୍ ଆ ତନ୍ତେନ ବାଓ୍ଵି ଡୁକ୍ରି ବଇଜେନ୍ ଆ ମାର୍‌ଡୁକା ସାକାବ୍‌ଲେ। କୁନ୍‌ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ କାଞ୍ଜିଡ୍ ଲି। କୁନ୍ ସ୍ରିଡ୍ଂ କିନାଡାନ୍‌ଜି ଅଡ଼ି ମାନ୍‌ରାଞ୍ଜି ଯୁନ୍‌ଯୁନ୍‌ବଜାନ୍ ଆୟାମ୍ ତୁଡ୍ଡାର୍ ଗଡ୍‌ଆଡ୍ ଡିମାନେଜି କୁନ୍‌ଆନସଇ ନାମିତାନ୍ ସିକଇଜା ଡାକୁ।

କଙ୍କଡ଼ା ବିବାହ

ପୂର୍ବ ଦିଗର କଙ୍କଡା ମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ଯାଇ ସେରାମ କଲେ। ସମନ୍ଧି, ଜୁଇଁକୁ ପସନ୍ଦ କରି ସେରାମ୍ ମଦ ପିଇଲେ। ସେମାନଙ୍କର ରୀତି ମତେ ଗାଁର ଗମାଙ୍ଗ, ମଣ୍ଡଳ, ଦଳବେହେରା, ବାରିକ ନେଇ ବଚ଼ନ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି। ବଚ଼ନ କାର୍ଯ୍ୟର ମୋଟ ୩୦ ହାଣ୍ଡି ମଦ ନେବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ସଲପମଦ ୧୫ ହାଣ୍ଡି ଓ ମହୁଲ ମଦ ୧୫ ହାଣ୍ଡି ଓ ଟଙ୍କା ୩୦ ଟି।

କନ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ପୂର୍ବ ଦିନରେ କଙ୍କଡ଼ା ମାନେ ମଦ ନେଇ ନେଇ ସମାପ୍ତ କଲେ। ଯେଉଦିନ ସମାପ୍ତ କଲେ ସେହି ଦିନ ମହା ସମାରୋହର ସହିତ ନେଇ କନ୍ୟା ମାସୁଲ ୩୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧି ଆସିଲେ। ମାଘ, ଫଗୁଣ ମାସ। ପାଣି ଗ୍ରିଆଡ଼େ ଶୁଖି ଯାଇଛି ବୋଲି

କନ୍ୟା ଘରେ ମଧ୍ୟ କାଳ ବିଲମ୍ବ ନ କରି କନ୍ୟା ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦିନବାର ସ୍ଥିର କଲେ। ଫଗୁଣ ମାସର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ପ୍ରଥମ ସୋମବାର ସ୍ଥିର କଲେ। ତାଙ୍କର ନିଷ୍ପତି ଅନୁସାରେ ସମୟ ଦିନ ପରେ ଦିନ୍ ବିତିଯାଇ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା। ପଶ୍ଚିମ ଦିଗର କଙ୍କଡ଼ା ମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ କନ୍ୟା ଛାଡ଼ି ଗଲେ। କନ୍ୟା କଙ୍କଡ଼ା ତଉଲ ତାଉଲ ଚେହେରା। ଗାଁ ରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପାତ୍ର ଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଘରେ ଘରେ ପଶି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂଖୋଳିଲା।ସେହି ସମୟରେ ଗାଁର ଯୁବକ ମାନେ ଧୁମ ନାଚିଲେ। ଘରୁକନ୍ୟା ବାହାରିବା ଡ଼େରି ହେଲା। ଯାଉ ଯାଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାରୁ ବାଟରେ ଗୋଟିଏ ବୁଢ଼ୀର କୁଡ଼ିଆରେ ଯାଇ ରହିଲେ।

ବୁଢ଼ୀ, କଙ୍କଡ଼ା ମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପାଣି ହାଣ୍ଡି ଦେଖାଇ ଦେଲା। କହିଲା-ନାରୀମାନେ ତୁମେ ତ ପାଣି ବିନା ରହି ପାରିବନାହିଁ। ଏହି ପାଣି ହାଣ୍ଡିରେ ସମସ୍ତେ ପଶିଯାଅ। ବୁଢ଼ୀର କଥା ଶୁଣି କଙ୍କଡା ମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପାଣିହାଣ୍ଡିରେ ପଶିଗଲେ। ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଛୁଟା କଙ୍କଡ଼ା ହାଣ୍ଡି ଚଢ଼ି ନ ପାରି, ହାଣ୍ଡି ପଛପଟ ଲୁଚିରହିଲା। ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ କଙ୍କଡା ହାଣ୍ଡିରେ ପଶିଗଲେ ; ବୁଢ଼ୀ ସେହି ହାଣ୍ଡି ଚୁଲିରେ ବସାଇ ଦେଲା। ଲୁଣ, ଲଙ୍କା, ହଳଦି, ଦେଇ ସିଝାଇ ଦେଲା। ସିଝିଲା ପରେ ବୁଢ଼ୀ ରାତିସାରା କଙ୍କଡ଼ା ଖାଇଲା। ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଛୁଟା କଙ୍କଡ଼ା ଦେଖୁଥିଲା ମାତ୍ର ଭୟରେ କିଛି କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ବୁଢ଼ୀ କଙ୍କଡ଼ା ପେଟେ ଖାଇ ଦେଇଛି ପାହାନ୍ତି ହୋଇ ଆସୁଥାଏ ନିଘୁଡ଼ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି। ଛୋଟ କଙ୍କଡ଼ା ଭାବିଲା ମୋର ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ଖାଇ ଦେଇଛି ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କଲା। ଧୀରେ ଧୀରେ ଯାଇ ତା ନାଉଡ଼ରେ ବୁଢ଼ୀର ବେକକୁ ଚିପି ଦେଲା ବୁଢ଼ୀ ଛଟ ପଟ ହୋଇ ମରିଗଲା।

ପଥିକ ମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଗ୍ରର କରିଥିବାରୁ ଭଗବାନ୍ ସହିଲା ନାହଁ। ଛୁଟା ହେଲେ କଣ ହେବ। ଛୁଟାର ହାତରେ ହିଁ ବୁଢ଼ୀର ଜୀବନ ଗଲା।

ଆଣ୍ଡାରାଇଜାନ୍ ଡ ଆୟାଙ୍ଗ୍ଇମାନ୍ ଆକାତାବିର୍

ଆବଇ ଆଣ୍ଡାରାଇ ନିବ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆୟାଙ୍ଗ ଇମାନ୍ ଆଡ୍‌ରେନେତିନ୍। ଆଡ୍‌ରେନେତିନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ଆ ସେସେତିନ୍ ସିକଇ ଆଣ୍ଡାରାଇଜାନ୍ ଆୟାଙ୍ଗଇମାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଗାମେତିନ୍ ଉଡ୍‌ଲେଙ୍ଗ ଙ୍ଗେଁନ୍ ଗୁ-ଉର୍‌ଲିଙ୍ଗୁଁ ବଡିନ୍ନା ଗ୍ଲୁତିଙ୍ଗୁଁ।ଆମାନ୍ ଡ ଅନ୍ ନାମ୍‌ଜି ତିଡ୍ ନେ ସ୍ରିଙ୍ଗ ଡେଡ୍‌ନାବା। ଇଜାଡେନ୍ ଙ୍ଗେଁନ୍ ଆଙ୍ଗାନ୍ତି ଗ୍ଲୁତିଙ୍ଗୁଁ ସ୍ରିତି କାଙ୍ଗିଁଡ୍ ତାବିନ୍। ଆଣ୍ଡାରଇଜାନ୍ ଆବିରନା ଇର୍ ଡିର୍ ଲିନବି କାନ୍‌ସିମାନ୍ ଡୁମ୍‌ଡୁମ୍‌ଅନ୍‌ଲିନ ଡାକୁନେତିନ୍ ଆନ୍ତା ଆୟାମ୍ ଲିଙ୍ଗ ଆଣ୍ଡାରାଇଜାନ୍ ଗୁ-ଉର୍ ଲେ ଗ୍ଲୁଲି। ଡ ଆୟାଙ୍ଗିମାନ୍ କାଙ୍ଗିଁଡ୍‌ଲି। ଆ ଅନିମାନ୍‌ଜି ପିଆବ୍ ଲଗି ଗୁଲେ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି।

କୁନ୍ ଆୟାମ୍ ଆବଇ ବୁଡ଼ାନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙ୍ଗଲେ ଆ-ଅନ୍ ନିମାନ୍‌ଜି ଆମାଡଙ୍ଗ ଇୟଲେ ଗାମେତିଞ୍ଜି ଇତିନ୍ ଉଡ୍‌ଲେଡଙ୍ଗଜି ଡେତବିନ୍? ଆ-ଆନିମାନଞ୍ଜି ଗାମେଲେଜି-ୟାଙ୍ଗ ଲେନ୍‌କାଙ୍ଗିଁଡ୍ ଲି ଡ ବାଲ୍ ବାଲ୍ ଲାଙ୍ଗ୍ ମାର୍ ତିଡ୍ ଅଡ଼ି ତିଲ୍ ତିଲ୍ ଲାଡଙ୍ଗମାରାତିଡ୍ ୟାନ୍ ଆବମେନାଇ ? ବୁଡ଼ାନ ଗାମେତିନ୍-ଙ୍ଗେଁନ୍ ଡେ-ଓ ଡେନ୍ ଆମନ୍‌ସିଲଜି ୟାଙ୍ଗ ବିନ୍ ଇୟତେ ବାଲନାଇ, ତିଲ୍‌ନାଇ। ଆ-ଅନିମାନଞ୍ଜି ଗାମ୍ ଲେଜି ଆଡ୍ ସୁନ୍ ମାମାଡଙ୍ଗ ଆମାନ୍ନା ଇବାଲା, ଇତିଲା। ବୁଡ଼ାନ୍ ଆସୁଇ ସାଙ୍ଗଇ ପାଙ୍ଗ୍ ଲେ ଆବ୍ ବି-ଇ ଯୁମ୍ ଲେ ୟିରାଇତିନ୍। ଆ-ଆନିମାନ୍‌ଜି ଆଡଙ୍ଗ୍ ଗାମେତିନ ଆମନ୍‌ସିଲ୍‌ଜି ନାମ ଉଆନ୍ ଆ ଲୁଡ୍‌ତେ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ ଲେଜି-କୁଡ଼ାନ୍ ଆଲୁଡ୍ ତାଇ ମାମାଡଙ୍ଗ । କୁଡ଼ାନ୍ ଇର୍ ଲୁଡ୍ ଲବି ଆ-ଅନି ମାନ୍‌ଜି ରାଣ୍ଡାନ୍ ଡିମାଡ୍ ଲିନ୍‌ଜି। ବୁଡ଼ାନ୍ ୟିରାନ୍ ୟିରେ କୁଡ଼ାନ୍

ଡୁବ୍ ଡୁବ୍ ଆବ୍ ମେଏତିନ୍ ବୁଡ଼ାନ୍ ଆସି ତାଗିଲି। ଆନ୍ତା ଆଡ଼୍ନାଡଂ ଆଅନିମାଞ୍ଜି ରାଣ୍ଡାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ପୁର୍ଏଡଂଲେଜି। ଅକିଜ୍ ବଡିନ୍ନା ଗାମେତିନ୍ ଆମ୍ସିଲ୍ଜି ବାଡଂସାପ? ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ ଲେଜି ବାଡଂ ଯା ଡେ-ଏ ମାମାଡଂ ଡ ଡୁଲାଇଜାନ୍ ଡେ-ଏ। ବୁଡ଼ାନ୍ ଯ୍ୟନ୍ତି ଆବ୍ ମେବି ଆମନ୍ସିଲ୍ ନାମିଆତି ଉଆନ୍ ଆଲୁଡ୍ ତେ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ ଲେଜି-ରାଣ୍ଡାନ୍ଡେ ଆଲୁଡ୍ ତାଇ ମା ମାଙ୍ଗ୍। ଆ-ଅନିମାନ୍ଜି ରାଣ୍ଡାନ୍ ଇର୍ ଲୁଡ୍ ଲ ମାଡ଼ାନ୍ ଲୁଡ୍ ଲେଜି। ବୁଡ଼ାନ୍ ଲଇଁଲେ ଯିରାନ୍ ଯିରେ ରାଣ୍ଡାନ୍ ଲିଙ୍ଖାନ୍ ସୁ ଡୁବ୍ ତାଇ ଗାମେତିନ୍ କୁନ୍ ଆୟ୍ୟମ୍ ବୁଡ଼ାନ୍ ରାଣ୍ଡା ଉରାନ୍ ତାଙ୍ଖାଡ୍ ଲେ ଆବଇ ଆମାଡାନ୍ ପାତାଇଲି। କୁନ୍ ସ୍ରିଡଂ ବୁଡ଼ାନ୍ ଆଉର୍ ବାରାବ୍ଲି କୁଡୁବାନ୍ଜି ଯ୍ୟନ୍ ଗାମ୍ ଲେ ଞାଁଙ୍ଗତାଇ ଗାମଲେ ଆଗାଣ୍ଡି ଏତିନ୍।

ଅକିଜ୍ ବଡିନ୍ନା ବୁଡ଼ାନ ଆ-ଅନିମାଞ୍ଜି ଆମାଡଂ ଇୟେତିନ୍। ବାଡଂସାପ ଆମନ୍ସିଲ୍ଜି ଇୟେତିନ୍ ଗାମେ ଆନିଞ୍ଜି ବାଡଂସାଗାମ୍ଲେଜି। ବୁଡ଼ାନ ଆକାଡୁଲିନ୍ ଆତି ଗଜାନ୍ ଗିଜ୍ ଲେ ଗାମ୍ ଲେଜି ମାମାଡଂ ମାଡ୍ ନାମ ଇତିନ ଡେଲାମ୍ ବୁଡ଼ା ଗାମେତିନ୍ ଆସୁମାଡ୍ ତିଞ୍ଜୁଁଲା ଆନ୍ ସିଲ୍ଜି ବିଣ୍ଡ ବୁଡ଼ା ରାଣ୍ଡା ଉରାନ୍ ତାଙ୍ଖାଡ୍ ଲେ କାଡ଼ୁମାଡ୍ ଲି। ଅକିଜ୍ ଗାମେତିନ୍ ନାମି ଆତି ଉଆନ୍ ଆ ଲୁଡ୍ ତେ ଆମନ୍ ସିଲଜି ଆନିଜି ଗାମ୍ ଲେଜି ମାଡ଼ାନ୍ ଆଲୁଡ୍ ତାଇ ମାମାଡଂ। ବିଣ୍ଡମାଡ଼ ଇର୍ଲୁଡ୍ଲବି ଆବଇ ତୁମ୍ବାଲିଙ୍ଖାନ୍ ଗାନ୍ଲେଡିମାଡ୍ଲିନ୍ଜି। ଆଙ୍ଖାନ୍ତି ବୁଡ଼ାନ ଯିରାଇତି ସ୍ରିତିନ୍ ଆର୍ ଞାଁକିଡଂ ଲେଜି। ଆବଇ ଆ-ଅନିମାନ୍ ପିୟ୍ୟବ୍ ଗାମ୍ଲେ ଗୁଏତିନ୍। ସ୍ରିତିନ୍ ବୁଡ଼ାନ୍ ତୁମ୍ବା ଲିଙ୍ଖାନ୍ ଆ ଅନିମାଞ୍ଜି ଡାକୁ ଗାମ୍ ଲେ ଗାଲାମଲେ। ଆନିନ ତୁମ୍ବାନ୍ଡୁବ୍ଡୁବ୍ଲେ ପାଙ୍ଖାନ୍ ପାଡଂଲେ ଆବଇ ଯାଲେଡଂ ଲିଙ୍ଖାନ୍ ତାବାଡ୍ ଲେ। କୁଡୁବ୍ ଆ-ଅନିମ୍ମାନ୍ଞ୍ଜି ଏଡଂଲେ ଲୁ-ଉଲେଜି।

ବାଇଗଣ ଓ କୁକୁଡ଼ାର କାହାଣୀ

ଗୋଟିଏ ବାଇଗଣ ଗଛ ମୂଳେ କୁକୁଡ଼ା ଟିଏ ଅଣ୍ଡାଦେଲା। ଅଣ୍ଡା ଦେବା ଦିନଠାରୁ ଛୁଆ ଫୁଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଇଗଣ କୁକୁଡ଼ାକୁ କହୁଥିଲା। ମୁହିଁ ପାକଳ ହେଲି ପାଚି ମୁଁ ଝଡ଼ିଯିବି। ଆଉ ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ ମରିବ ଏଣୁ ଏଠୁ ଘୁଞ୍ଚିଯା। ବାଇଗଣର କଥା ଶୁଣିବା ସତ୍ୱେ କୁକୁଡ଼ା ଘୁଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ। ସତକୁ ସତ ବାଇଗଣ ପାଚି ଝଡ଼ି କୁକୁଡ଼ା ଉପରେ ପଡ଼ିଲା। ବିଚରା କୁକୁଡ଼ା ମରିଗଲା କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ କାନ୍ଦିଲେ।

କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କର କାନ୍ଦ ଶୁଣି ବିଲ ପ୍ରଧାନୀ ବିଲୁଆ ନନା ଆସି କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ କହିଲା-ଆରେ ଘଟଣା କଣ ତୁମର ନନା ଥାଉ ଥାଉ ଏତେ ଚିନ୍ତା କାହିଁକି ? କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆମାନେ କହିଲେ କଣ କହିବୁ ନନା ଏବାଘଧରା ବାଇଗଣ ପରା ପାଚି ଝଡ଼ି ଆମ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ଯେ, ମା ମରିଗଲେ। ବିଲୁଆ କହିଲା -ହୋ ହୋ କି ଦୁଃଖର ବିଷୟ, ଆଗ ତୁମର ମାଙ୍କ ସତ୍କାର କରିବା ପଛେ ଅନ୍ୟ କଥା ହେବା। ତୁମେ ତୁମର ମାଁଙ୍କୁ ବୋହି ପାରିବ ନାହିଁ କି ଧରି ପାରିବ ନାହିଁ। ଏଣୁ ମୁଁ ଏକା ନେଇ ତୁମ ମାଁଙ୍କୁ ପୋଡ଼ି ଦେଇ ଆସିବି। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ରାଜି ହେଲେ। ବିଲୁଆ ନନା ମା କୁକୁଡ଼ାକୁ ଅନତି ଦୂରକୁ ନେଇ ହାଡ଼ ଗୋଡ଼ ଅନ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ସ୍ୱାହା କରିଦେଲା। ଆର ଦିନ ସକାଳ ଆସି କହିଲା ଭାଣିଜି ମାନେ ଭଲକି? ହଁ ନନା ଆମେ ଭଲଅଛୁ। ଆରେ ତୁମ ମାଁ ସିନା ମୋତେ ନନା ବୋଲି ଡାକୁଥିଲା ପୁଣି ତୁମେ ମୋତେ ନନା ବୋଲି ଡ଼ାକୁଛ । କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ କହିଲେ ଏଥର କଣ ବୋଲି ଡ଼ାକିବ? ବୁଝିଲ ପିଲେ ଆଜିଠାରୁ ମୋତେ ମାମୁଁ ବୋଲି ଡ଼ାକିବ ତୁମ ମାଁ ସିନା ମଲା ମୁଁ ତ ଅଛି। ମୁଁ ତୁମର ଦୁଃଖ ସୁଖ ବୁଝିବି। ଏତିକି କହି କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦେଖି ଟପ୍ ଟପ୍ ଲାଳ ଗଳାଇ ଦେଲା। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ସେହି

ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଡରିଗଲେ। ମାମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ନୃଶଂସ ହୋଇଥିବେ। ଜାଣି ପାରିଲେ। ବିଲୁଆ କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ ପଗ୍ଚରିଲା - ଭଣଜା ଭାଣିଜି ମାନେ ଆଜି କୋଉଠି ଶୋଇବ ? କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ କହିଲେ ଚୂଲିରେ। ମାତ୍ର କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ଚୂଲିରେ ନ ଶୋଇ ମଞ୍ଚାରେ ଶୋଇଲେ। ଯେତେ ବେଳେ ବିଲୁଆ ଚୁଲିରେ ଅଣ୍ଡାଳିଲା ମଞ୍ଚାରୁ ସମସ୍ତେ ଉଡ଼ିଗଲେ।

ପୁଣି ସକାଳେ ଆସି କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆଙ୍କୁ ପଗ୍ଚରିଲା -ଭଣଜା ଭାଣିଜି ମାନେ ଆଜି କୋଉଠି ଶୋଇବ ମାମୁଁ ଆମେ ସବୁ ଦିନ ମଞ୍ଚାରେ ଶୋଉଛୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହିଠି ଶୋଇବୁ ବିଲୁଆ ରାତିରେ ଆସି ମଞ୍ଚାରେ ଅଣ୍ଡାଳିଲା ବେଳେ ଅନ୍ଧାର ମଞ୍ଚାରେ ଲାଗି ଥିବା ବାଉଁଶ ବିଲୁଆ ଆଖିରେ ବାଜି ଫୁଟିଗଲା। ମାତ୍ର କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ମଞ୍ଚାରେ ବିଲୁଆ ଅଣ୍ଡାଳିଲା ବେଳେ ଯିଏ ଯିଏ ଉଡ଼ିଗଲେ।

ପୁଣି ସକାଳେ ଆସି କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ ପଗ୍ଚରିଲା ଆଜି କୋଉଠି ଶୋଇବ? କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ କହିଲେ ଆମେ ଗ୍ଚଳରେ ଶୋଇବୁ। ସେମାନେ ଗ୍ଚଳରେ ନ ଶୋଇ ଗୋଟିଏ ତୁମ୍ବା ଭିତରେ ଶୋଇଲେ। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ଛୁଟା ଥିଲା। ତୁମ୍ବା ଭିତରେ ଶୋଇଲା ବେଳେ ଛୁଟା ଗୋଡ଼ କୁଦି ଦେଲେ। ଆସମ୍ଭାଳ ହୋଇ ପିଅଁ ପିଆଁ କଲା। ବିଲୁଆ ଏହା ଶୁଣି ଜାଣି ପାଲିଲା। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ଏହି ତୁମ୍ବାରେ ଶୋଇଛନ୍ତି। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମାଡ଼ରେ ମାରିବି। ଭାବିଲା। ତୁମ୍ବାକୁ ବଡ଼ ଛଅଡ଼ ପଥରରେ ଛେଛିଲା । ତୁମ୍ବା ଭାଙ୍ଗିଲା। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ଉଡ଼ିଲେ ସମସ୍ତେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ।

ସାକାଇବିରାନ୍ ରାନାବ୍ରାବାନ୍ ଡାକୁ

କୁରାବ୍ ଆର୍ଗଜାଡଂ ଝିଁବାରୀ ଗାମ୍ଲେ ଆବ ଡୁକ୍ରିବଇଜାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆବଆଡ୍ୟଇ ଲିଡଅନ୍ ଆଡାଡଡ୍ଡା ଅନାନ୍ ଡ ଅକୟିନାନ୍ ଗଣ୍ଡେଲିଜି। ଆଡା ଡଡ୍ଡା

ଅନାନ୍ ଆଅନ୍ ବଆନ୍ସର ବଅଡେଂର୍ ଡାକୁଲିଜି। ବଇ ବଇ ବ୍ନାଗି ବାଡିବାନ୍ ଆଇବିନ୍ ରାନାବ୍ ତି ଆଗାସା। ଗାର୍ଗାରନାବିନ୍ ଆସାନ୍ ଗାନ୍ ରଇ। ତଇତଇସିଡଂମାରାନ୍ଞ୍ଜି ଆଡ୍ଙାଆଡ୍ଙା ରୁଙ୍କୁନ୍ ତିଯ୍ଲେନ୍ଜିଡେନ୍ ଆଉଡ୍ ଲେଡ୍ଙାନ୍ ଜିତାବ୍ଗିଲେ ତୟେତିନ୍। ଇଜାଡେନ୍ ଆଡ୍ଙା ଆଡ୍ଙା ଆନୁମ୍ ଲିନ୍ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି।

ଆସୁଇ ଆସୁଇ ସ୍ନାୟିମାନ୍ ଆଞ୍ଜାଡଂବିନ୍ ଆସାନ୍ ଆବଇ ବାଗୁ କାନ୍ସିମାନ୍ ଲୁଏତିନ୍। କାନ୍ସିମାନ୍ ଆତେଡଂଡାମ୍ ଡେଲି। କାଣ୍ଡୁଡଂସିଡଂ ମାୟ୍ସିଡଂ କୁକୁ ଡାଲାଇଗି ଡେଲି। କାନ୍ସିମାନ୍ ତିମ୍ଲେ ଆ ଉଡ୍ଲେଡ୍ଙାନ୍ଜି ଯବ୍ରିନ୍ଡ ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ ସିନ୍ ରି ଜାଙ୍କାବ୍ ଞ୍ଜୁଁଲେତିୟେତିନ୍। ପାତନ୍ ଜାନାଡଂ ଆବ୍ଞ୍ଜାଁଡଂ ନା ଏତିନ୍ କାନ୍ସିମାନ୍ ବାତ୍ତି ଆସୁଇ ସ୍ନାୟିମାନ୍ ଞ୍ଜାଁଡଂଲେଜି।

ବଡିନ୍ନା ମିଣ୍ଡ ଲାବାରାନ୍ ବାତ୍ତି ଆବଇ ତାଡାରିମାନ୍ ଆବାବ୍ ତୁଇଞ୍ଜୁଁଲେ ସିଡେତିନ୍। ତାଡାରିମାନ୍ ପାଡ଼ାର୍ ପାଡ଼ାର୍ ଡେଆନ୍ ଡେଲେ କାଞ୍ଜିଁଡ୍ ଲି। କୁନ୍ ଆଡ୍ନାଡଂ ଯବ୍ରି ଗିଜେତିନ୍। ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଯବ୍ରି କାକିଡଂ ୟୁୟୁଲେନ୍ ଆଡଡଂ ଅବ୍ପୋଡଂଡଡଂ ଆମନ୍ ଇତିନ୍ତି ଗାମ୍ ତେ ଞ୍ଜେଁନ୍ ବିର୍ ନାଞ୍ଜେଁନ୍ ଆଡ୍ ନାମଡାଙେ ସ୍ରିତିନ୍ ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ କାନ୍ସିମାନ୍ ତୁଞ୍ଜେଁତିନ୍ ଗାମ୍ଲେ ୟୁୟୁ ଅବ୍ପୋଡଂତାଇ କୁନ୍ ଆସିନିବ୍ଡାଇଜ୍ ବିରାନ୍ ଆମ୍ବିଜ୍ ଯବ୍ରିନ୍ ଆଉବାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବିରନାନ୍ ଆବ୍ପୋଡଂଲେ। ଆଡ୍ଙାଆଡ୍ଙା ଆୟୁୟୁ ଡ୍ନାମ୍ ୟୁମାନ୍ ସ୍ରିଗଇ ବାନ୍ତିଲେ ତିୟେତିନ୍ ଡେନ୍ ଯବ୍ରିନ୍ ଗାମେ ତୁବ୍ ନାମ୍ ସ୍ରିଡଂ ଆସୁଇତିଞ୍ଜୁଁ। ଇଜାଡେନ୍ ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ ତାଡାରିମା ତୁଞ୍ଜେଁତିନ୍ ଗାମ୍ତାଇ। କାନ୍ଆମ୍ବରିଜ୍ ଯବ୍ରିନ୍ ଆଉବାନ୍ ଆଡଡଂ ଡାଆବାନ୍, ତାଡଂଡ଼ିଞ୍ଜାଁନ୍, ତୁଡ୍ଙାଲ୍ତୁଡାନ୍, ଡିଞ୍ଜୁଁଡ଼ିଞ୍ଜୁଁନାମ ଆଡ୍ଙାଆଡ୍ଙା ଲାବାଡ୍ ସିନ୍ଲାବ୍ ବାଡ୍ଜିଡ୍ଙାନ୍ ଆଉବାନ୍ ଆଡଡଂ ବାଞ୍ଜେଁତିନ୍। ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ ଆଡିର୍ ନେତିନ୍ ଡେନ୍ ୟୁୟୁନ୍ ଅବ୍ପୋଡଂତାଇ ଗାମ୍ଲେ ବାତ୍ତ୍ଡଂ ଡେଂତିନ୍।ମିଣ୍ଡ୍ରନ ଆଡ୍ଙା ଆଡ୍ଙା ଆଉଆ ଯ୍ୟଡ୍ଙାନ୍ଜି ଅଗାଣ୍ଡିଲେ ଏଡାନେତିନ୍ ଗାଗାନାନ୍ ବାଡଂସାଲେ ଆଡ୍ ଗାଏଡ୍। ଡିର୍ଗା ଡିର୍ଗାଲେ ବାଗିଲି।

ବଡିନ୍ନା ଝିଁବାରୀନ୍ ମିଣ୍ଡନ୍ ଆଡ-ଅଙ୍ଗ୍ ଗୁଡିଙ୍ଗ ଲେ ଗାମେଡିନ୍-ଉଡ୍ଲେଙ୍ଗ ଆମାନ୍ ଇଡିନ ଡ ବାଗିତାମ୍ କୁଡୁନ୍ ଆଡ୍ଗାଏପ ଆମାନ୍ ସଇବିଞ୍ଜ ଆବାତେଙ୍ଗ ଡାମାନ୍। ଆବ୍ ମାଙ୍ଗ ପ୍ନାଙ୍ଗ ଆନୁମ୍ ଲିନ୍ ବି ନାମି ଆଡି କୁଡୁଲେ ଉଆବ୍ଲେ ଆଗାଡାବିନ୍ ଉଡ୍ଲେଙ୍ଗ୍। ମିଣ୍ଡନ୍ ଆଜରଡ୍ ଆମାଡ୍ ଡାନ୍ ଆୟୁୟୁନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଙ୍ଗେଁନ୍ଆବଇ ତାଡାରିମାନ୍ ଲାବାରାନ୍ ବାତ୍ତି ତୁଞ୍ଜଁଲୋକାବ୍ଞ୍ଜିଁଡ୍ଲାଇ। କୁନ୍ଆଡ୍ନାଙ୍ଗ ଯବ୍ରିନ୍ ଗିଜିଞ୍ଜଁଡିନ୍। ୟୁୟୁ ଆବ୍ ପୋଙ୍ଗ ଡଙ୍ଗ ଇଡିନ୍ତି ଗାମ୍ତେ ଡିରଡିନାଗାଇ ଗାମ୍ଲାଇ। କୁନ୍ସ୍ରିଙ୍ଗ ନାମିସିକଇ ନିବ୍ଙ୍ଗେଁନ୍ସ୍ରିଙ୍ଗ ଜବ୍ରିନ୍ ଗାର୍ତିଞ୍ଜଁ। ଆବାରାନ୍ ଜାନାଙ୍ଗ ଆମାନ୍ଲୁମାଗାମ୍ଡିଞ୍ଜ। ଆଡ୍ଲୁମ୍ ଲେନଡେନ୍ ୟୁୟୁନ୍ ଅବପୋଙ୍ଗତାଇ ଗାମ୍ଲେ ବଡ୍ଡଙ୍ଗ ଡିଞ୍ଜଁ।

ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ ତାନାଙ୍ଗ ଡାନ୍ଗାଲାମ୍ ଲେ ଗାମେଡିନ୍-କୁଡୁବାନ୍ ଆମାନ୍ ଆଡ। ଯବ୍ରିନ୍ ଆଡିଡିଡ୍ ଆବଇ ପ୍ନାଙ୍ଗ ତୁଆବ୍ ଲେ ଅକିନ ଡାକୁ ଙ୍ଗେଁନ୍ ତାବ୍ ମାଡ୍ ଲାମ୍ ଅକିଜ୍ ଇଡିନ୍ତି ଗାମ୍ତେ ଡିର୍ଡଙ୍ଗନେ।

ସତ କହିଲେ ମୁକ୍ତି ଅଛି

କୁରାବ୍ ଗ୍ରାମରେ ନିବାରୀ ନାମକ ବୁଢ଼ୀ ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କୁ ଧରି ବାସ କରୁଥିଲା। ପୁଅ ବୋହୂ ମାସକ ଭିତରେ ଜଣଙ୍କ ପରେ ଜଣେ ଯେତେବେଳେ ଆର ପାରିକି ଚାଲି ଗଲେ। କାମ କରିବା ପାଇଁ ବଳ ନାହିଁ, ଭିକ୍ଷା ବୃତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଲାଜ। ବୁଢ଼ୀ କଣ କରିବ, ସାହି ପଡ଼ିଶାରେ କିଛି ଚାଉଳ କି ଡ଼ାଲି, କି ପରିବା ଦେଲେ ଚଳିଯାଏ କେବେ କେବେ ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରୁ ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କୁ ଗଣ୍ଡେ ଦେଇ ଉପବାସରେ ରହନ୍ତି।

ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧାରୁ କିଛି ସୁବିଧା ପାଇବା ପାଇଁ ଗୋଡ଼ିଏ କୁକୁଡ଼ା ପାଳିଲେ। ସେହି କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଡା ବିକି ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କ ଲୁଗାପଟା ସହିତ ପାଠ

ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉପକାର ହେଲା । କୁକୁଡ଼ା ପୋଷିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଢ଼ୀ ଓ ତାଙ୍କ ନାତି ନାତୁଣୀର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥା ସବୁ ବଦଳିଗଲା । ତିନି ପ୍ରାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲରେ ଚଳିଲେ ।

ଦିନେ ନାତିଆ ବାଟୁଳି ଧରି ବିଭିନ୍ନ ଗଛ ପତ୍ରକୁ ଲାଖ ମାରୁ ମାରୁ ଗୋଟିଏ ଗଞ୍ଜା କୁକୁଡ଼ାକୁ ମାରି ଦେଲା । ସେତେବେଳେ ତା ଅପା ଦେଖୁଥିଲା ଆଉ ସେ ଲୁଚାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ତହୁଁ ଅପାକୁ କହିଲା ଅପା ମୁଁ ଲାଖ ମାରୁ ମାରୁ ଗଞ୍ଜାକୁ ମାରି ଦେଲି । ଏ ବିଷୟ଼ ଆଇଙ୍କୁ କହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯାହା ମୋତେ କହିବ ତାହା ମୁଁ ଶୁଣିବି । ଭାଇ ଭଉଣୀ ଦୁଇ ମଲା ଗଞ୍ଜାକୁ ମାଟି ଖୋଳି ପୋତି ଦେଲେ । ବୁଢ଼ୀ ଭାବିଲା ବିଲୁଆ କି କଟାସ ନେଇଥିବା ମାତ୍ର ଭାଇର କାଳ ସେହିଠୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ଦିନେ ଅପା ଭାଇକୁ କହିଲା-ମୋ ଗୋଡ଼ ହାତ ମାଲିସ କରି ଦିଅ । ଭାଇ କହିଲା ନା । ଅପା କହିଲା କୁକୁଡ଼ା- ହଁ ଅପା ମାଲିସ୍ କରିଦେବି । ତହିଁ ଆର ଦିନ ଅପା କହିଲା । ମୋ ଡ୍ରେସ୍ ସଫା କରି ଦେ, ଭାଇ କହିଲା ନା, ଅପା ଭାଇକୁ କହିଲା କୁକୁଡା । ଭାଇ ଲାଖ ମାରୁ ମାରୁ କୁକୁଡ଼ା ମାରି ଦେଲା । ଆଇ ଗାଳି କରିବ ବୋଲି ଡ଼ରି ଅପାର ସମସ୍ତ କାମ କଲା । ମାତ୍ର ଏହା ଭାଇକୁ ବହୁତ ବାଧିଲା ।

ଦିନେ ଭାଇ ଅନୁତାପ କରି ନିଜ ଭୁଲ ବୁଝି କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଆଇଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲା । ଆଇ ବୁଢ଼ୀ ଦୟାରେ ପିଠିକୁ ଆଉଁସି ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ କହିଲା ମୋତେ ଡରି ଅପାର ସବୁ କାମ କଲ । ସେ ତୁମକୁ ନିଜ ଅଧୀନରେ ରଖିଲା । ଚିନ୍ତା କରିବୁ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସିନା ମାରିଛି ଅନେକ ଅଛି । ତୁ ଅପାକୁ ଡରିବୁ ନାହିଁ । ତୁ ଆଜି ସତ କହିବାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲୁ ।

ଇର୍ସୁଆଡୁଡାନ୍

ଆବଇ ଗର୍ଜାଙ ଲିଙାନ୍ ଆବଇ ଇର୍ ସୁଆ ଡୁଡାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ବୁତିଜା ଆଡ-ଅଙଆଡ୍ଗାରେ। ଅଡ଼ି ଅନିନ୍ ବୁତିଜା ଆଡ-ଅଙ ଆଡ୍ ତିୟେ଼ା ଇତିନ୍ତି ସ୍ନାଇସାଇ ଆନିନ୍ ଡାମାନ୍ ଇତିନ୍ତି ଡାକୁ, କୁନ୍ ବାତ୍ତି ଯାଡ୍ ୟିମ୍ ଡାମ୍ ତିନ୍ ଆସିଂଙ୍ଲିଙାନ୍କି ଆସୁରାଙା ଡେଲିନ୍ଜି ଡେନ୍ ବୁତିଜା ଆଡ-ଅଙ ଆଡ୍ ପୋରେଡ୍ ଆଡ୍ଲାଙଡେଡ୍। ଗିଜାତା ଗିଜାତା ଆତାନଙବାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଡ୍ଲି! ଡାଜଙଡିନ୍ନା ଆତିକି ଅକିଜ୍ ଆଡାଙଡ଼ା ଅନାନ୍ ଡ ଆ କୟିନାନ କାଞ୍ଜିଁଡଲିଜି। ଆଙାଆଙା ଗର୍ଜାଙ ମାରାନ୍ଜି ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ଆଡ-ଅଙ ଆଇର୍ସୁଆନ୍ ଆସାନ୍ ଆବ୍ବିଇଲାମାନ୍ ଆସାନ ତାନଙବାନାମ୍ ଡାଙଡ଼ା ଅନ୍ନାମ, କୟିନ୍ନାମ୍ ୟୁମ୍ଲେ ଗାମ୍ଲେଜି। ଆଜାଡ଼ିନ୍ନା କୁତିଜା ଆଡ-ଅଙ ଆଡ୍ ପୁରେଡ୍ ଆଡ୍ ଲାଙେଡ୍ ଅଡ଼ି ତେଡୁଙସିଙଜା ଆଡ୍ ନିୟେ଼ଡ୍। ଇର୍ସୁଆଲିଙ୍ନାମ୍ ଆଙାନ୍ତି ଆମାନ୍ଡାମ୍ କାଞ୍ଜିଁଡ୍ତାମ୍ ଗାମ୍ଲେଜି।

କୁନ୍ ଆବିର୍ନା ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ମାଡ୍ଡ ଆସୁ-ଡାଲି। ଉ-ଉନା ବିତିନ୍ ଡାକୁଆତା ବୁତିଜା ଆଡ୍ ଇର୍ସାଗାଲ୍। କୁଡ୍ଡୁବାନ୍ଜି କାଞ୍ଜିଁଡ୍ଲେଜି। ନାମିସ୍ରିଙ ଆସୁଇ ଆସୁୟିମ୍ ତାନିୟାବ୍ ତିୟ଼ତାଇ ଗାମ୍ଲେ ଗାବରିଜି-ଇନେତିନ୍। ଡେଲି ଜ୍ନାଙ ଆଇର୍ ସୁଆନ୍ ଆଡ୍ତାବ୍ମାଡେଡ୍।

ବଡିନ୍ନା ଆବଇ ଗାର୍ଗାର୍ମାରନ୍ ଆଗାରାନ୍ନାବା ୟିରାଇତିନ୍। ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ଆଡଙ ଗାରେତିନ୍। ବିଣ୍ତୁ ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ଗାର୍ ଗାର୍ ମାରାନ୍ ଆଡଅଙ ଆ ବୁଡ୍ବୁଡ୍ ସାନାନ୍ ତିୟେ଼ତିନ୍। ଆନିନ୍ ଆମେଙ ମାଡ୍ତାନ୍ ସିକଇଜା ବୁତିଜା ଆଡଙ ଆବାଙସା ଜ୍ନାବାନ୍ ଆଡ୍ତିୟେ଼ଡ୍।

ଡାଜିଙତି ଆୟାମ୍ ଆତିକି ଡୁକ୍ରିବଇଜାନ୍ ଜ୍ନାଙକାଞ୍ଜିଡ୍ଲି। କିତୁଙାନ୍ ଆକୁଲ୍ମାନ୍ ଆଡଙ ତୁଙଜିଙବିନ୍ ଆସାନ୍ ଅୟରାଇ ଡିସାନ୍ ଲିଙାନ୍

ଆବଇଜାନ୍ ନଙ୍ଗାନ୍ ଆବ୍ସୁଇଲେ ଗାମେତିନ୍। ନା କାନି ରଗନ୍ ଇଗୁଆ ଗାମ୍ଲେ ତିୟେ୍ତିନ୍। ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ରଗନ ଗୁଏତିନ୍। ବିଣ୍ଡ କିତୁଙ୍ଗାନ୍ ଆବୁଡ୍ ବୁଡ୍ ସାନାନ ତିୟେ୍ତିନ୍। ଜାବମଲାନ୍ ଜାନଡଂ ଆବୁଡ୍ ବୁଡାନ୍ ଆତି ତିୟେ୍ତିନ୍। ଜାନ୍ରୁମାନ୍ବାଡଂସା ଗାଡିଲ୍ଲି ରଗନ୍ ଆସାର୍ଲି, ସ୍ରନ୍ ଗୁ-ଉର୍ଲି। ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ରଗନ୍ ରୁଲେ ଆବୁଡ୍ ବୁଡାନ୍ ତୁମ। ସ୍ରନ୍ ଗାଡ୍ ଲେ ଡ ସ୍ରନ୍ ଜାନାଡଂ ଆବୁଡ୍ବୁଡାନ୍ ତୁମ୍। ଡୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ତାଣ୍ଡୁର୍ ବାବ୍ ଲିନ୍ କୁଡିଲିନ୍ ଡାକୁନେତିନ୍।

ଞାଁଡାବ୍ କୁନ୍ଆୟ୍ୟମ୍ କିତୁଙ୍ଗାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଆମାନ୍ ଅଡ଼ାରାନ୍ ଆଡାକୁଲିନାନ୍ ଆଡ୍ ନା୍ଡଂ ବାଡଂସା ବାରାନ୍ ଆଡ୍ଲୁମେଡ୍ ପ ଇତିନ୍ଡ ରଗନ୍ ଆ ବୁଡ୍ ବୁଡାନ୍ ତୁମ୍ ସ୍ରନ କ୍ନାଡଂ ଆବୁଡ୍ ବୁଡାନ୍ ତୁମ୍। କିତୁଙ୍ଗନ୍ କୁନ୍ ଆଡ୍ନାଡଂ ଗାମେତିନ୍ ଆମାନ୍ ଅଡ଼ାର ଲିଙ୍ଗନ୍ ଆଡାକୁ ଲିନାନ୍ ଆଡ୍ ନାଡଂ ମାନ୍ରା ଞେଁନଜି ଆଡଡଂ ଆବୁଡ୍ବୁଡ୍ସାନାନ ଆବୁଡ୍ବୁଡ୍ରୁଙ୍ଗନ୍ ତିୟ୍ଲେ। ଅଡ଼ାରଲିଙ୍ଗଂନ୍ ଇତିନ୍ତି ଆବାରା ଲୁମ୍ଲେ ନାମି ତିଡ୍ନେ ଗ୍ନିତାନ୍ତେତି। କାନ୍ଆତି ଆତାମ୍ ବାରାନାମ୍ ଆଜ-ଅ ଞାଁଡଂଲେ। ଗାମଲେ କିତୁଙ୍ଗନ୍ ଡୁକ୍ରି ବାଇଜାନ୍ ଆଡଡଂ ଅବ୍ପୋଡଂଲେ।

କୃପଣ ବୁଢ଼ୀର ପରିଣାମ୍

ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ଗୋଟିଏ ବୁଢ଼ୀ ଥିଲା। ସେ କାହାକୁ ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ। କି କିଏ ମାଗିଲେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ଯାହା ଦରକାର ନିଜର ଯେତିକି ଅଛି ସେତିକିରେ ଚଳିଯାଏ। ଘରେ ମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟଥା ହେଲେ କାହାକୁ ପୂଜା ପୂଜି କଲା ନାହିଁ କି କାହାକୁ ଝଡ଼ା ପୂଙ୍କା କଲା ନାହି। ଏମିତି ଦେଖୁ ଦେଖୁ ତାର ସ୍ୱାମୀ ମରିଗଲା। କିଛି ଦିନ ପରେ ପୁଅ ବୋହୁ ମଧ୍ୟ ମରିଗଲେ। ଗାଁର ସାହି ପଡ଼ିଶା ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ବାଧିଲା ଭଳିଆ କଥା କହିଲେ। ଅଲକ୍ଷଣୀ ବୁଢ଼ୀ ପେଟ ନ ପୁରିବାରୁ ତୋ ସ୍ୱାମୀ ଖାଇଲୁ। ତୋ ବୋଉଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲୁ। ତୁ ମରି ଥିଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା। କାହାକୁ ପୂଜା କଲୁ ନାହିଁ କି ଝଡ଼ା ଫୁଙ୍କା

କଲୁନାହିଁ। ଲୋଭରେ କାହାକୁ କିଛି କହୁ ନାହିଁ। ଆଜି ଠାରୁ ଦାନ ଧର୍ମ କରେ ନ ହେଲେ ତୁ ମଧ୍ୟ ମରିବୁ।

ଏହି କଥାରେ ବୁଢ଼ୀକୁ ବହୁତ ବାଧିଲା ସତରେ ମୁଁ ମୋର ସଂପତ୍ତି ଥାଉ ଥାଉ କାହାର ଯତ୍ନ କଲି ନାହିଁ। ଶେଷରେ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ମଲା। ପୁଣି ମୋ ପୁଅ ବୋଉ ମଧ୍ୟ ମଲେ। ଏଥର ମୁଁ କିଛି ପୂଣ୍ୟ କାମ କରିବି ବୋଲି ମନସ୍ଥ କଲା। ମାତ୍ର ମନରୁ ଲୋଭ ଛାଡ଼ି ନ ଥିଲା। ଦିନେ ଭିକାରୀଟିଏ ଭିକ ମାଗୁ ମାଗୁ ତା ଦ୍ୱାରକୁ ପହଞ୍ଚିଲା। ବୁଢ଼ୀଙ୍କୁ ଭିକ ମାଗିଲା । ମାତ୍ର ବୁଢ଼ୀର ଲୋଭ ଛାଡିନି ଭଲ ଚାଉଳ ଭଲ କାନ୍ଦୁଲ ନ ଦେଇ ପୋକରା ଚାଉଳ, ପୋକରା କାନ୍ଦୁଲ ଭିକାରୀଙ୍କୁ ଦେଲା। ତା ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକୁ ଦେଲା ଭଲ ଜିନିଷ ନ ଦେଇ ଖରାପ ଜିନିଷ ଦେଲା।

କାଳକ୍ରମେ ବୁଢ଼ୀ ମଧ୍ୟ ମଲା ବିଧାତା ତାର ପ୍ରେତ୍ମାଙ୍କୁ ପରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରେତ ପୁରୀରେ କ୍ଷେତ ଦେଖାଇ ପୋକଡ଼ା ବିହନ ଦେଲା। ଭଲ ଫଳ ଧରିଲା। ପାଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁସିରେ ଅପେକ୍ଷା କଲା।

ସମୟ ଆସିଲା। କାନ୍ଦୁଲ ଶୁଖିଛି ଧାନ ମଧ୍ୟ ପାଚି ଯାଇଛି। ଧାନ ସବୁ ପୋକଡ଼ା। ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ମାରି ବୁଢ଼ୀ ଚିନ୍ତା କଲା। ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ବିଧାତା କହିଲା ତୁ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଥିଲା ବେଳେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଛୁ । ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଜିନିଷ ନ ଦେଇ ପୋକଡ଼ା ଜିନିଷ ଦେବାରୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ପୋକଡ଼ା ଜିନିଷ ଦେଲି। ଏହା ହିଁ ତୁମର କର୍ମର ଫଳ। ଜଗତରେ ଯାହା କରିଥିଲ । ତାହା ଏବେ ଏଠି ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କୃପଣ ବୁଢ଼ୀ ପ୍ରେତ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଦୁଃଖରେ ରହିଲା।

ଇରିବଜାନ୍-ଆକାତାବିର

ଡାଜଡଂତି ଡିନ୍ନା ଆବ୍ମାଡଂ ଆବିର୍ ନା। ପାଡଂରୁଡଂ ଆଗର୍ଜାଡଂ ସେମାନ୍ନା ଗାମଲେ ଆବଇମାନ୍ରାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆସାନ୍ନା ତନାନାନ୍ ଆକୁଇ ଆ ତାକୁଡ଼ିଲନ୍ ସିଡଂ ଆଭଆନ୍ ଆୟ୍ୟଡଂାନ୍ ଆସିଡଂ ବଇଜାନ୍ ମାଇଲିନ୍ ଉଞ୍ଜି ପ୍ରାଡ଼ା ଡେଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ବଇବଇ ମାନଞ୍ଜାଁନ୍ ବାଭି ଡାକୁଲିନ୍ଜି। ସ୍ରବାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଆସୁଇ ବାରୁନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଆସୁଇ ଆଞ୍ଜାଁଡଂ ଲେନ୍ଜି ଆଜାନ୍ ରୁମ୍ଗାନ୍ରା ବାଭି ତୁଲାଲିଜି।

ମାଢାନ୍ ଆଡଂାଇ ଆନ୍ରେଡଂ ରଗନ୍ ବାଡଂସେଡ଼ି ଆଇଜ୍ ଲି। ଗର୍ଜାଡଂାନ୍ ଆଗ୍ଣାଂ ମଂଡଲ, ବୁୟ୍ୟ ବାରିକନ୍ଜି ଆବ୍ ଡୁରନା ବା ଗାମ୍ଲେ ଗାବ୍ରିଲେଜି। ବିଣ୍ତୁ ସେମାନ୍ନା ଆନ୍ସଲ ଡାସୁନୀ କୁଡ୍କୁଡନ୍ଲିନ୍ ଆନିନ୍ ଆବଇ ଅଡେଂର୍ସିଜାନ୍ କୁଡ଼େତିନ। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଅଡେଂରନାନ୍ ଆ ଞାଁଡଂଲେ ମାଡ୍ଡମଇଞ୍ଜଁଲି। ବିଣ୍ତୁ ରଗନ୍ ଆବଡୁର୍ ଆସାନ୍ ୟ୍ୟନ୍ ଆବ୍ମେନାଇ ଗାମ୍ଲେ ଆଜିଇନ୍ ଗେଗେଡାଲି। ବୁତିନ୍ ଜଡାସିଂନେ, ବୁତିନ୍ ତୁବ୍ଡାକାବ୍ ନେ। ୟ୍ୟଙ୍ଗ୍ ଞେଁନ୍ ଡୁକ୍ରି ବଇଜ୍ଲି ଉଆଞେଁନ୍ ତାଲାଇବାଲି ୟ୍ୟନ୍ତୁବ୍ନାଇ।

ସେମାନ୍ନା ଆକୁନେ ପିନାନ୍ ଗବ୍ଲେ ଆଗାଣ୍ତିଲେ। ରଗନ୍ ଆବ୍ଡୁର୍ଆଡ୍ନାଡଂ ଡୟ୍ୟଲ୍ କୁଲାମାନ୍ଜି ୟିର୍ ତାଇଜି। ସିଡଂକୁଡଂ ଆଜାନଡାତିଡ୍ ଆଜାନିଲିଡ୍ତିଡ୍ ଡ ସିନରିଜାଡଂକାବ୍ ଆ ତାନୁବ୍ ଡାତିଡ୍। ଡୟ୍ୟଲାନ୍ଜି ୟ୍ୟନ୍ ଆଗାନ୍ ରଇ ଅଲଡଂାଇଜି ଗାମ୍ଲେ ଅଗାଣ୍ତିଲେ। ବିଣ୍ତୁ ଆନିନ୍ ଆ ବୁଡିନ୍ ଆଡ୍ରାବଡେଂ।

କୁନ୍ ଆଡ୍ନନାଡଂ ଡାସୁନୀନ୍ ଗାମେତିନ୍-ଏଉବା ଆଉ। ଇତିନ୍ ଡ କୁଡିଲିନ୍ ଡାକୁତିନ୍ ବୁଲ୍ ମାଇ ଞେଁନ୍ଜି ୟ୍ୟଗି ଡାକୁ ସାନ୍ ଲା-ଆଜି। ବାରାନ୍ ଡାକୁଲି ଜ୍ନାଡଂଡେନ୍ ଉଆଗନ୍ ଇଆଡ୍ପୋଡଂା। ଆନିନ୍ବମାନ୍ରାଆବ୍ ପାଇତାଇ।

ବମାନ୍‌ରା ଆୟିଝେଁନ୍‌ଜି ୟିରାଇଙ୍ଝେଁନ୍‌ଜି ଡେନ୍ ସିଙ୍ଗାନ୍ ଜଡାତେଜି। ବାର୍ ସ୍ରିନ୍ ରିନ୍ ତୁବ୍‌ଡାତେଜି। ଆନ୍‌ସାରିଙ୍ଗ୍ ଡୟାଲ୍ କୁଲାମ୍ ରାବ୍‌ତି ଅଲଙ୍ଗତାବି।

ସେମାନ୍ନାନ୍ ତାଗାଲ୍‌ଡାନ୍ ଡିଲିନ୍ ଆକୁଞାଁର୍ ସିଙ୍ଗାନ୍ ୟିରେତିନ୍। ଆକୁଞାଁରାନ୍, ଆକିନାରାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବିରନାନ୍ ଗାଡ୍‌ଲାମେତିନ୍ ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆକୁଞାଁର୍ ଗାମେତିନ୍ ବୟାଗିନ୍ ଇରିବଇନାମ୍‌ଜି ଉରୁଙ୍ଗାଜିନାଙ୍ଗ। ଆଇରିବଇଜାନ୍‌ଜି ସ୍ରିଙ୍ଗ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଝେଁନ୍ ୟିତେ ଗାମେତିନ୍। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆବାଉସିଂଙ୍ଗାନ୍ ଆଡ଼ୁଆନ୍ ଅଡ଼ୁଲେ ଜଡାସିଂ, ଜିଲିଡ୍ ସିଂ ଡିଞ୍ଜଁକାବ୍ ତୁବ୍‌ଡା କାବ୍ କୁଡ୍ ଡୁବ୍ ରେଙ୍ଗଲେ ଆନାବ୍ ବିୟ ସା-ଆର୍ ଲିନ୍ ଡେନ୍ ଆବ୍‌ଡୁରାନ ଡେତି ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଆବ୍‌ଡୁରିଙ୍ଗାନ୍ ସିଙ୍ଗଲେନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ଡୟାଲାନ୍ ଆବଡ଼ାକିନ୍ ଆଲିନ୍ ଆଡ୍ ଡେ-ଏ ।

ଡ୍ରାକ୍‌କୁ ସାଲାନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ବ ବିଡ଼ାର ବତିଙ୍ଗ ବାବ୍‌ଆଲିନ୍ ପାଙ୍ଗବିନ୍ ଡେତି। ଆଲିବାନ୍ ବାଗୁ ତାଙ୍ଗର ଇୟଲେନ୍ ତାମ୍ବାତିଞ୍ଜ ଡାସୁନୀନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଆୟିଲେନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଉରୁଙ୍ଗା। ଆମାନ୍ ବିଡ଼ାର୍‌ନା ୟାୟିନ୍ ବଡାଙ୍ଗ ତିଙ୍ଗେତି। ଆନ୍ତି ସ୍ରିଙ୍ଗ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଡ ସେମାନ୍ନାନ୍ ତ୍ରଇଗାବାନ୍ ଆଲିନ୍ ଆପାଙ୍ଗ ବିନ୍ ୟିରେଜି। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆସିଙ୍ଗବଇ କୁଡ୍‌ଲେ ଆସୁଇ ରାଙ୍କା ରାବଡ଼ମ୍‌ଗି ଡେଲି କଡି ଆଇରିବଇଜାନ୍ ଆଡ୍ଡୁଙ୍ଗ ଡାଙ୍ଗଡ଼ି। ଆଇରିବଇଜାନ୍ ଆମାଙ୍ଗ ଆସୁଇ ଆଜିଇନ୍ ତିୟେତିନ୍। ବିଣ୍ତ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଡ୍‌ଗାଲାମେଡ୍ ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆଇରିବଇଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଆରାଗାଲ୍ ସାଲାନ୍ ତିୟେତିନ୍‌ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆସାଲି ଡେଲି ଜ୍ନାଙ୍ଗ ସେମାନ୍ନାନ୍ ବାଲାମାନ୍‌ତାମ୍ ଗାଆ ଗାମେତିନ୍। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆରାଗାଲ୍ ସାଲାନ୍ ବ କୁଉଗାଲେ ଆତିକି ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଆରାଗାଲ୍ ସାୟାନ୍ ତିୟେତିନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆସାଲି ଡେଲି ଜ୍ନାଙ୍ଗ ସେମାନ୍ନାନ୍ ବାଲାମାନ୍‌ତାମ୍ ଗଆଗାମେତିନ୍। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆରାଗାଲ୍ ସାଲାନ୍ ବ କୁ-ଉଗାଲେ ଆତିକି ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍

ଆଡଡଙ ଆ-ସାଡଙ ସାଲାନ୍ ବକୁ-ଉ ତିୟ୍ଲେ ଅକିଜ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍‌ଗାଲେ ଅନ୍‌ସାରିଡଙ ଗଇତ୍ରିନ୍ ତାଡାଇଲି।

ଗଇତ୍ରିନ୍ ତାଡାଇଲି ରାବ୍‌ତି ଆଡ୍‌ଗାଲାମ ଡାମ୍‌ନେଡ୍ ଅକିଜ୍ ଆସାଙ୍ଗ୍ ସାଲାନ୍ ବକୁ-ଉ ତିୟେତିନ୍ ଆନ୍ତିଡାମ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଗାଲେ। ଗଇତ୍ରିନ୍ କାର୍‌ରାନ୍ ତାଡାଇଲି। ଆ ସାମିଜ୍‌ଆଗମିଜ୍ କାୟ୍‌ତଡଙ ଡିମାଡ୍ ନେତିନ୍। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆଇରିବଇଜାନ୍ ଆଡୁଡଙ ଡାଙଡ଼ି ଗିଜାନ୍‌ଗିଜ୍‌ଲେ ଆଡ୍‌ଲାଡ୍ ମାଡାଏଡେ। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆଇରିବଇଜାନ୍ ବାତ୍ତି ତୁମ୍‌ନେତିନ୍। ଅକିଜ୍ ଗଇତ୍ରିଂନ୍ ଆଡ୍‌ମାଡିମାଡେଡ୍।

ଡାଜିଡଙ ତି ଆୟ୍‌ାମ୍ ଆତିକି ଗଇତ୍ରିନ୍ ତାନାଡାଇୟ୍‌ାନ୍ ସ୍ରିଡଙ ମାଡ଼ିମାଡ୍‌ଲି। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଗାଲାମେତିନ୍ ଆତାଡାଇ ଲିଞ୍ଚେଁନ୍ ଆଡ୍ ନା ଡଙ ବାଉଞ୍ଚେଁନ୍ ଡାକୁଇଞ୍ଚଁତିନ୍ ଇତିନ୍ ଆସାନ୍ ଗାମ୍ ଲେନ ଡ଼େନ୍ କୁନ୍ ଆବ୍ ମାଙ୍ଗ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ବୁତିଜା ଆ ମାନ୍ ରା ବାତ୍ତି ଆଡ୍ ତୁମ୍ ନେଡ୍। ଆନିନ୍ ଆବ୍ ସେଲେ ବଇ ବଇ ଗ୍ରରଇ ଡାଗି ଆବିର୍ ନା। ବିଣ୍ତ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆ ବାଉନ୍ ଇତିଜା ଆଡ୍ ଗାମେଡ୍। ଗଇତ୍ରିନ୍ ବଡାଙ୍କି ଆଲିନ୍ ତିଙ୍ଗ୍ ଲେ ସେ ମାନ୍ନାନ୍ ବ ବିଡ଼ାର ଆଲିନ୍ ତାମ୍ ମ୍ବେଡ୍ ଲେ ଗର୍ଜାଙ୍ଗନ୍ ୟିରାଇଜି।

ଆଙ୍ଗନ୍ତି ଗର୍ଜାଙ୍ଗନ୍ ଆଡୁଲାଇଜି। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଲି ଡାଙ୍ଗନ୍ ପିଡ୍ ଲିନ୍ ଆକାକିନ୍ ଡାସୁନୀନ୍ ଆଜିଡଙ ଞ୍ଜାଁମ୍ ଲେ ଏଡାନେତିନ୍। ବାଉଞ୍ଚେଁନ୍ ଞ୍ଜାଁମିଞ୍ଚଁତିନ୍ ଇତିନ ଆଗାନରଇଞ୍ଚେନ୍ ସିଙ୍ଗନ୍‌ୟ୍‌ର୍‌ନେ ୟ୍‌ନ୍‌ଗାମ୍‌ଲେ ୟ୍‌ଡାଙ୍ଗନ୍ ଉଆନ୍ ଆମୁକା ଇୟେ ଗିଜ୍ ନାଇ ଞ୍ଚେଁନ୍ ଗଇତିଞ୍ଚଁ। କାକିଡଙ ଆମାନ୍ ତିଡିଞ୍ଚଁ କାବ୍‌ଞ୍ଚଁଡିଞ୍ଚଁ ଞ୍ଚେଁନ୍‌ଆଡ୍‌ୟିରେ।

ଡାସୁନୀନ୍ ଗାମେତିନ୍ ୟ୍ୟି ନାମି ଆବ୍ ଡୁରାନ୍ ଡାକୁ। କାନ୍ ଆବିର୍‌ନା ବିୟ୍ କୁଞ୍ଜାଁର୍‌ଞ୍ଚେଁନ୍ ଡକିନାରଞ୍ଚେଁନ୍‌ଆପୋଡଙତାଇ ଗାମେତିନ୍।

କୁନ୍‌ଆବିର୍‌ନା ଆନାବ୍‌ବିୟ୍ ଗର୍ଜାଙ୍ଗନ୍ ଆଗ୍ଲାଂ, ବୁୟ୍ୟା, ବାରିକିନ୍‌ଜି ଗବ୍‌ଲେ ସେମାନ୍ନାନ୍ ଡ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଅବ୍‌ପୋଙ୍ଗଲେଜି। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଅବ୍‌ପୋଙ୍ଗଲେଜି ପୂର୍ବାନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ବାଗୁ ବଇଜାନ୍ ଆଗାସା ନାମିୟ୍ୟାନ୍‌ଗାମ୍‌ଲେ କାନ୍ ଆବାରା ଢ଼େ-ଏ ଗାମ୍‌ଲେଜି ।

ବିଣ୍ଣ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ବାଲାମାନ୍‌ତାମ୍ ୟିରା ଆଗାମ୍ ଲେନ୍‌ଡେନ୍ ୟିର୍‌ତେଡ ତୁଙ୍ଗର୍‌ଗଡ୍ ଇୟ୍ୟତେ କାବ୍‌ଞ୍ଜିଁଡ୍‌ଡାମ୍‌ନାଇ। ଗର୍ଜାଙ୍ଗନ୍ ଆ ସୁଢ଼ା ମାର୍‌ଜି ଗାମ୍‌ଲେଜି-ୟ୍ୟାନ୍‌ଗାଇ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଡାମ୍‌ପଡାକୁତେ ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଡୁସାଲିଞ୍ଜିଁ ଆଡ୍‌ସୁନ୍ ଡାକୁତାଇ। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଡାକୁଏତିନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ବାନିନ୍‌ରାଡାନ୍ ସୁସୁନାନ୍‌ଡେଲି।

ଶାଳୀର କାହାଣୀ

ଅନେକ ଦିନ ତଳର କଥା। ପାଣ୍ଡୁରୁଙ୍ଗ ଗ୍ରାମରେ ସେମାନ୍ନା ନାମକ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲା। ସାନ ଭଉଣୀଙ୍କ ଘରେ ବାପା,ମାଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଡାସୁନୀ ମିଶି ଚ୍ରରି ପ୍ରାଣୀ ଖୁସିରେ ରହୁଥିଲେ। ବଗଡ଼ରୁ ଓ ଜମିରୁ ଯାହା ଆଦାୟ କରୁଥିଲେ, ସେତିକିରେ ଚ଼ଳିଯାଉଥିଲେ।

ମାଘ ମାସର କଥା । ଗାଁରେ କାନ୍ଦୁଲ ନୂଆଁ ଖିଆ ପର୍ବ କରିବା ପାଇଁ ଗାଁର ଗମାଙ୍ଗ, ମଣ୍ଡଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର ହୋଇଛି। ମାତ୍ର ସେମାନ୍ନାର ସ୍ତ୍ରୀ ଡାସୁନୀ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିଛି। ସେ ମାନ୍ନାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁଅ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ବୋଲି ଯେତିକି ଖୁସି। ନୂଆ ଖିଆ ପର୍ବ ପାଇଁ ସେତିକି ବ୍ୟସ୍ତ। ଘର କିଏ ଲିପାପୋଛା କରିବ ଲୁଗା କିଏ ସଫାସୁତୁରା କରିବ । ମାଁ ବୁଢ଼ୀ ଘର ଲିପା ପୋଛା କରିବା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ କି ତୁଠ କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ।

ସେମାନ୍ନା ସ୍ଥିର ଚିତ୍ତରେ ବସି ଚିନ୍ତା କରୁଛି କାନ୍ଦୁଲ ନୂଆ ଖିଆ ପର୍ବରେ ମୋ ଘରେ କେତେ କୁଣିଆ ମୈତ୍ର ଆସିବେ। କେତେ ଭଦ୍ରଲୋକ ଆସିବେ। ଘରେ ଲିପା ପୋଛା ନ ହେଲେ କି ଅବା ଆମ ଘରର ଲୁଗା ପଟା ସଫାସୁତୁରା ନ ଥିଲେ କେମିତି ଭଦ୍ରଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବସି ପାରିବି ବୋଲି ବହୁତ ଚିନ୍ତା କରୁଛି ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଉପାୟ୍ ଦିଶୁ ନ ଥିଲା।

ଡାସୁନୀ କହିଲା ଏତେ ଚିନ୍ତା । ମୋ ଭଉଣୀ ମାନେ ଘରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ମାନଙ୍କର କାମ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତିନି ତିନି ଜଣ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣ। ମୋ ଭଉଣୀ ଆସିଲେ ଘର ଲିପି ପୁଣି ଲୁଗା କାଚିବ। ପର୍ବ ଦିନ ଆସିଲେ କୁଣିଆ ମୈତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆତିଥ୍ୟ କରି ହେବ।

ସେମାନ୍ନା ସକାଳୁ ଉଠି ଶୁଶୁର ଘରକୁ ଗଲା। ଶାଶୁ ଶୁଶୁରଙ୍କୁ ସବୁକଥା କହିଲା। ଶୁଶୁର ବୁଢ଼ା ରାଜି ହୋଇ ଭିଣୋଇ ସହିତ ଗଇତ୍ରିଙ୍କୁ ଯିବାକୁ କହିଲା। ଗଇତ୍ରି ବାପାର କଥା ଶୁଣି ଭିଣୋଇ ସହିତ ଗଲା। ଭିଣୋଇ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଯେତିକ କାମ ଥିଲା ସେ ସବୁ ସାରି ଦେଲା। ସକାଳ ପାହିଲେ କାନ୍ଦୁଲ ନୂଆ ଖିଆ ପର୍ବ ହେବ ।

ସେମାନ୍ନା କହିଲା ପର୍ବ ଦିନ ଆମ ଘରେ ବହୁତ ଲୋକେ ଆସନ୍ତି। ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଜଣେ ମଦ ବସାରୁ ମଦ ଆଣି ପାରିବି ନାହିଁ। ପୁଣି ଦୁର ବାଟ ଯିବାକୁ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ। ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ ହେବ କଣ କରିବା। ଡାସୁନୀ କହିଲା ଆମ ଭଉଣୀ ଗଇତ୍ରି ଅଛି ସାଙ୍ଗରେ ନିଅ। ସେ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡି ଓ ତୁମେ ଦୁଇ ହାଣ୍ଡି ଭାର କରି ଆଣ। ତିନି ହାଣ୍ଡି ମଦ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇ ହେବ। ସତକୁ ସତ ସେମାନ୍ନା ଓ ଗଇତ୍ରି ମଦ ଆଣିବା ପାଇଁ ମଦ ବସାକୁ ଗଲେ। ସେମାନ୍ନାର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବ କରିଛି ଏଣେ ଶାଳୀ ପ୍ରତି ଟିକିଏ ଆସକ୍ତ ହେଲା। ମାତ୍ର ଗଇତ୍ରି କିଛି ବି ଜାଣି ପାରିଲା ନାହିଁ। ଶାଳୀଙ୍କୁ ମଧୁର

ମଦ ଯାଚିଲା। ଶାଳୀ ମନା କଲେ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର କହିବାରୁ ଗଇତ୍ରି ଭିଣୋଇ ହାତରୁ ଗୋଟିଏ ଡଙ୍କା ପିଇଲା। ଗଇତ୍ରି ମଧୁର ମଦ ପିଇବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଲା। ସେମାନ୍ନା ପୁଣି ଗୋଟେ ଡଙ୍କା ଶାଳୀଙ୍କୁ ବଳାଇ ଦେଲା ଗଇତ୍ରି ଭଲ ଲାଗୁଛି ବୋଲି ପିଇଦେଲା। ଧିରେ ଧିରେ ଗଇତ୍ରିଙ୍କୁ ନିଶା ଧରିଲା ଜାଣି ପାରିଲା ନାହିଁ। ପୁଣି ତୃତୀୟ ଥର ପିତା ମଦ ଶାଳୀଙ୍କୁ ଦେଲା। ଗଇତ୍ରି କିଛି ନ ଭାବି ସେତକ ମଧ୍ୟ ଢ଼ୋକି ଦେଲା। ଗଇତ୍ରିଙ୍କୁ ଜୋର୍ ରେ ନିଶା ଧରିଲା। ଚ଼ଲିବାର ବଳ ନାହିଁ। ହେତୁ ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଡ଼ ହାତ ଚ଼ଳୁନି ସେ ଶୋଇବାକୁ ଇଛା କଲା। ଶୋଉ ଶୋଉ ବିବସ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲା। ସେମାନ୍ନା ଶାଳୀର ଉଚ୍ଛଳା ଯୌବନ ଦେଖି ସହି ପାରିଲା ନାହିଁ। ଶାଳୀକୁ ନିଶା ଅବସ୍ଥାରେ ସହବାସ କଲା।

କିଛି ସମୟ ପରେ ଗଇତ୍ରିର ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ନିଶା ଛାଡ଼ିଲା। ନିଶା ଅବସ୍ଥାରେ ଭିଣୋଇ ସହବାସ କରିଛି। ତା ପୂର୍ବରୁ ଗଇତ୍ରି କୌଣସି ପୁରୁଷର ପରିଚ଼ୟ ପାଇ ନ ଥିଲା। ତାହା ପାଇଁ ବହୁତ ଅପମାନିତ ଦେଲ। ମଦଭାର ଥୋଇଲା। ଗଇତ୍ରି ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡି ମଦ ବୋହି ଘରକୁ ଆସିଲା । ଗଇତ୍ରି ନିଜ ଅପା ଡାସୁନୀ ଗୋଡ଼ ଧରି କାନ୍ଦିଲା। ସବୁ କଥା କହିଲା।

ଶେଷରେ କହିଲା ଭିଣୋଇ ମୋତେ ଅପମାନ କରିଛି କୋଉ ଲାଜରେ ଘରକୁ ଯିବି କେମିତି ବାପା ମାଆଁଙ୍କୁ ମୁହଁ ଦେଖାଇବି। ମାର ପିଟ ମୁଁ ଏଠୁ ଯାଇ ପାରିବି ନାହିଁ। ବୋଲି କହିଲା।

ସେହି କଥା ଡାସୁନୀ ଶାଶୁ ଶୁଶୁରଙ୍କୁ କହିଲା। ଶୁଶୁର ବୁଢ଼ା ଗାଁର ଗମାଙ୍ଗ, ମଣ୍ଡଳ, ଦଳବେହାରା ଓ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ନ୍ୟାୟ ନିଷ୍ପତି କଲେ। ଗଇତ୍ରି ଯିବାକୁ ନାସ୍ତି କଲା। ଯଦି ମୋତେ ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛ ମୁଁ ଗାଁକୁ ନ ପହଞ୍ଚି ଅଧା ବାଟରେ ଆତ୍ମ ହତ୍ୟା କରିବି ବୋଲି କହିଲା। ଗାଁ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି

ମାନେ ସେମାନ୍ନାକୁ କହିଲେ। ତୁ କରିଥିବା କର୍ମ ତୁହିଁ ଭୋଗିବୁ ଗଇତ୍ରିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର। ସେହିଦିନ ଠାରୁ ସେମାନ୍ନା ଗଇତ୍ରିଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲା ତା ପୂର୍ବ ସଉରା ଜାତିରେ ସଉତୁଣୀ ନ ଥିଲା ଏବଂ ସେହିଦିନ ଠାରୁ ସଉତୁଣୀ ପ୍ରଥା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ବାଗୁଆର୍ ଗାଡ଼ି ବଜାନ୍‌ଜି

ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ବାଗୁଞ୍ଜି ଆନିଞ୍ଜି ଅଡ଼ାଇଜୁଲ୍ ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗ ବାସୁଲେଜି। ବଡିନ୍ନା ଆତରତଇ ସିଙ୍ଗ ବଇଜାନ୍ ଜି କୁଡ୍ କୁଡନ୍ ଲିନ୍। ଆକୁଡେତିନ୍ ଆଡ୍ ନାଙ୍ଗ ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରୀନ୍ ଇୟ୍ଲେ ଗିଜେଜି। କୁଡ୍ କୁଡନ୍ ବଇଜାନ୍ ଆନୁସୁଡା ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ ଲେ ଗାମ୍ ଲେଜି-ଗାଡ଼ିଙ୍ଗ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆଡ୍‌ସିଡ୍‌ରୁଙ୍ଗନାବି ଅଡ଼ି ପାସିଜାନ୍ ଆଡ୍‌କୁଡ୍‌ବି । ପାସିଜାନ୍ କୁଡ୍ ଲେକୁଡ୍‌ଲେ ଆନାସୁଡାନ୍ ଡାଜିଙ୍ଗାନ୍ ସାୟିବି। ମା ଆୟିରେ ବୁତିକା ଆଙ୍ଗକା ଆଗିଜେଡାନ୍ ଆଡିଶା, ତିତ୍‌ତିୟିରେ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆବାସୁନାଇ।

ଆଜାଡ଼ିନେନ୍ ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ବୁତିକା ଆଡ୍ ଗିଜେଡାନ୍‌ଜି ଆଡିଶା ୟିରେ ବାସୁଲେଜି। କୁନ୍ ଆଡିଶା ଲିଙ୍ଗ୍ ବାସୁଲେ ସାଲ୍ ଲ ଲିନ୍‌ଜି ଗୁଡ୍ ଲଲିନ୍‌ଜି। ତାଙ୍ଗ ଲିୟ୍, ବଙ୍ଗତେଲ୍, କିମେଡ, କାନ୍‌ସିମ୍, କାନ୍‌ବୁନ୍, ଲୁଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ମାଡଡ୍ ଗ୍ମାଂଲିଜି ଇରାବ୍ ମୁଇ ଡାକୁଲିନ୍‌ଞ୍ଜି। ଆର୍ ଗାଡ଼ିଞ୍ଜି କୁଡ୍ କୁଡନାନ୍ ଆବାନ୍‌ତଙ୍ଗ ଆସାନ୍ ୟିରେଜି। ବିଣ୍ଡ ମାନ୍‌ରାନ୍ ବାତ୍ତି ତୁମ୍‌ଲିନ୍ ବିନାନ୍ ଡେନ୍ ପାଙ୍ଗରନ୍ ତିମ୍ବିକାନ୍ ଆତି ଆନିଞ୍ଜି ଆଡ୍‌ଗାଲାମେଡ୍‌ଜି।

ବଡିନ୍ନା ଆବଇ ବିନ୍ତା ମାରନ୍ ଆକିନ୍ ସଡାନ୍ ବାତ୍ତି ତୁଲାବାନ୍ ଏଣ୍ଡୁଙ୍ଗତା ଏଣ୍ଡୁଙ୍ଗତା ଅରୁବ୍ ଲିଜି। ଆନିନ୍ ଆରିଙ୍ଗ ରିଙ୍ଗ କାମାଡ଼ାନ ଆଡ଼ଡ୍‌ଲିନ୍ ଆସାନ୍ କାଲାଇ ବିଲାଇଗି ଡେଲି। ବିଣ୍ଡ କିନ୍‌ସଡାନ୍ କନେ ସିଙ୍ଗାନ୍ ଡାକୁ ଗାମ୍‌ଲେ ଗାଲାମେତିନ୍। କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଝୁଁଲେଝୁଁଲେ ସିଂବାନ୍ ୟିରେତିନ୍।

ଆଡ୍ଆନ୍ତି କିନ୍ସଡାନ୍ ପଇତାରୀନ୍ ଡ ସିପାରୀନ୍ ଆସିଙବାୟିୃରେତିନ୍। ଆନିଞ୍ଜି କିନ୍ସଡାନ୍ ଆଡଡଙ ଡାରାଇଜାନ୍ ରୁଲେଜି। କିନ୍ସଡାନ୍ ଆରାଡ଼ି ଡାରାନ୍ ଗାଆନ୍ ଗାଲେ ଅକୁମାଡାରାନ୍ ଆ ମାନ୍ରାନ୍ ଆମା ଙବା ପାଙେତିନ୍। ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଆକିନ୍ସଡାନ୍ ଆତଅଡ୍ଲିଙ ଆକୁପାଡାରାନ୍ ଆପାକୁବ୍ ଗିଜେତିନ୍। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ ବିନ୍ତାମାରାନ୍ ଗାଲାମେତିନ୍ କାନ୍ ଆଡାମ୍ବା ଗର୍ଜାଡ୍ଆନ୍ ଡାକୁ। ଆକୁପାଡାରାନ୍ ମାନରାନ୍ ଡ କିନ୍ ସଡାନ୍ ବାନ୍ତିଲିନ୍ ଗାଲେଜି। କିନ୍ସଡାନ୍ ଝୁଁଡ୍ଝୁଁଡ୍ ଲଗି ଗୁଲେ ଆବ୍ମାଙ ନେତିନ୍, ମାନ୍ରାନ୍ ସାଣ୍ଟୁଙ ସାଣ୍ଟୁଙଲେ ଯିୃରେତିନ୍।

ଡାଜିଙ୍ତି ସାଡ୍ଆଇ ଯିୃରେରେଞ୍ଜି ଆତିକି ମାନ୍ରାନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ଜଡ଼ାନ୍ ଆଡାମ୍ବା ଆବଇ ସିଡ୍ଆନ୍ ଡାକୁ ଡ ଗୁନ୍ ଗୁସିଙ ଡ ଜ୍ନାଙ ଡାକୁ। ତିଡ୍ତି ଲିଡ୍ଆନ୍ ତାଙଲିୟୃ, ବଙତେଲ, କିମେଡ୍, କାନ୍ବୁନାନ୍ ଡାକୁ । ଆନିନ୍ ଯିୃରେ ଡେବ୍ଡେବ୍ ସାଙଲେ ଗୁଡ଼ି ଙେତିନ୍ଜି। ଡାଜିଙ ଆୟୃମ୍ ଆତିକି ଆନିନ୍ଜି ବିଗାଡ଼ା ମାରାନ୍ ଆସାରାଙ୍ଗ୍ ଆମ୍ଡାଙଲେଜି। ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ସାନାଡ୍ଆନ୍ ରିଲେଜି। ଆବଇ ଅଙ୍ଗେରମାର୍ ଡ ଆ କିନ୍ସଡାନ୍ ଜ୍ନାଙ ଆଡାମ୍ବାନ୍ ଡାକୁ । ଆନିନ୍ ଝାଁଡ୍ଆନ୍ ଡ ଏଞ୍ଜୁମାନ୍ ଆଡନ୍ସି। ଆଡଡ୍ଆନ୍ ଉଆଲ୍ଲେଜି। ଆମାନ୍ ଉଆନ୍ ଇୟୃଲାଇ ଉଆନ୍ ଗର୍ଜାଙନାମ୍ ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବିରନାନ୍ ରଜଲ୍ଗି ଅବଲିଙେତିନ୍ । ଗାଗାନା ଯୁମ୍ଯୁମନା ତିୟାନ୍ତିୟୃଲେ ଜିରା ଙାନ୍ ଆବ୍ଲୁଡ୍ଲୁଡ୍ଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ସିଡ୍ଆନ୍ ଡିମାଡ୍ଲିନ୍ଜି।

କାନ୍ସିମୁଲାନ୍ ଆଡ୍ ନାଙ ଆନିଞ୍ଜି ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଆଡଡଙ ସିଡ୍ଆନ୍ ଗୁଡ଼ିଙ ଲେ ଗାମ୍ଲେଜି। ଆମାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବାରାନ୍ ଗଇତେ ପ ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଗାମ୍ ଲେ ଉ-ଉ ପଇତାରିନ୍ ଡ ସିପାରିନ୍ ଗାମ୍ଲେଜି ଅକିଜ ଗାମ୍ଲେଜି ସାବିଞ୍ଜୁଁ ଡିନା ଆମାନ୍ ଆନ୍ଲେନ୍ ଆମ୍ବ୍ରା ଡାକୁତିନ୍ ପ ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍

ଊ-ଊ। ଆନ୍ ସାରିଡଂ ଆ ନୁଡୁମ୍ବା ସାଲାନ୍ ତିୟ୍‌ଲେଜି। ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ତଡଡଂ ଆୟ୍‌ମ୍ ଆସାନ୍ ଡାକୁନେତିନ୍।

ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଡିଲେ ଡିନ୍ନା ଅର-ର ବାନ୍ ୟିରେ ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ଆର୍ ପାଡ଼ୂ ପାଡ଼ୂ ୟୁନ୍‌ଡାରାନ୍ ପାଙଂଲେଜି । ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ସାଡ୍ ଅରଲେ ସିପାରିନ୍ ଆମୁକାବାନ୍ ପୁତାଲିନ୍ ଉବ୍‌ମାଲିନ୍। ଆତିକି ଆ ପାଙ୍ଖଇତିନ୍ ଆକୁଡ଼ୂ ଗାଲେ। ଆନାବ୍ ବିୟ୍ ପଇତାରିନ୍ ୟୁନ୍‌ଡାରାନ୍ ପାଙଂଲେ ଆନିନ୍ ଆମୁକାବାନ୍ ଜ୍ନାଙ ପୁତାଲିନ୍ ଉଡ୍‌ମାଲିନ୍ ଆତିକି ଆପଙ୍ଖଇତିନ୍ ଆକୁଡ଼ୂ ଗାଲେ। ଡାଜିଡଂ ତି ଡିନ୍ନା ଆତିକି ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଆତ୍ରାମ୍ ତାମ୍ ଗିଲ୍ଲେ ସିପାରିନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ଆନଗିର୍ ଜି-ଇନ୍ ଡେଲିଜି। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ ଡିର୍‌ଗାଡିର୍ ଗାଲେ ଆବଜି-ଇନ୍ ଡେଆନ୍ ଡେଲେ ତୁମ୍‌ନା ଜାବ୍‌ନାଡେଲିଜ।

ଡାଜିଡଂତି ଡିନ୍ନା ଆତିକି ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ଆ ପାଙଂରନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଇମ୍‌ଲିନ୍‌ଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଗାମଲେଜି ଇତିନ୍ ଡ ଆମାନ୍ ବୁକାଇଲଲେନ୍। କୁକୁଡନାନ୍ ଆବାନ୍‌ତଡଂ ଆସାନ୍ ବିରିଣ୍ଡା ଲେଞ୍ଜି ଆମ୍‌ଡାଲେ ଆୟିରାଇ ନାମି ତିଡ୍‌ନେ କୁକୁଡନ୍ ଆସୁଡାନ୍ ଆ ଝୁଁଙ୍ଗାଇ। ତିଡ୍‌ନେ ଆ ଏଡାଲିନାଇ ଜ୍ନାଙ ବୁତିନ୍ ଏଡାନାଲେନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙେ। ସାତ୍‌ତା ଆରାକୁଡିଡଂ ଆମଡାଙ ତେଜି। ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଲୁଆମାନ୍ ଗୁଲେ ଆଡ୍‌ତାନ୍‌ରାଞ୍ଝଁଲବିନ୍‌ଆଜଏ। ଆନ୍‌ସଲନ୍ ଅଙେରାନ୍ ବାତ୍ତି ଆଡ୍‌ତୁମ୍‌ନେତିନ୍ ପାର୍‌ଜାନ୍ ଆଡ୍‌ଡେଏ ଆନ୍ ସଲନ୍‌ଜି କୁକୁଡନାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ, ଆସୁଡାତିଜି ବିଣ୍ଡ ପାସିଜାନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେନ୍‌ଜି ଡେନ୍ ଆନାସୁଡାନ୍ କାରିଡାତିଜ।

ଦୁଇ ସାଙ୍ଗର ମଜା କଥା

ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ। ସେମାନେ ଅଡ଼ଇଜୁଲ୍ ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ବାସ କଲେ। ଦିନେ ସାହି ପଡ଼ିଶାର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବ କଲା। ପ୍ରସବ

ସମୟରେ ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁ ଥିଲେ। ପ୍ରସୁତୀ ସ୍ତ୍ରୀର ବେଦନା ଦେଖି ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ କଥା ହେଲେ ସାଙ୍ଗ ଆମେ କଳା ବାଇଗଣ ଖାଇବା ନାହିଁ। କି ନର ମୁହଁ ଗୃହିଁବା ନାହିଁ। ବିବାହ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରସବ ବେଦନା କେତେ ସହିବା। ଆମେ ଏକ ଅଜଣା ରାଇଜକୁ ଯାଇ ଯେଉଁଠି କି କେହି କେବେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି କି ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଏମିତି ରାଇଜରେ ଯାଇ ବାସ କରିବା ।

ଯତକୁ ସତ ସିପାରୀ ଓ ପିତାରୀ ଗାଁରେ କାହାକୁ ନ ଜଣାଇ ଏକ ଅଜଣା ଅଶୁଣା ରାଇଜରେ ଯାଇ ବାସ କଲେ। ସେହିଠି ସେମାନେ ଗୃଷବାସ କଲେ। ଗୋରୁ, ଗାଈ, ଛେଳି, ମେଣ୍ଢା, ପାଳି ବହୁତ ଆରାମରେ ରହିଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରସବ ବେଦନାର ଭୟ ହେତୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ମାତ୍ର ସହ ବାସ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୁଏ। ଗର୍ଭ ଧାରଣ ପରେ ପ୍ରସବ ହୁଏ। ଏ ବିଷୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ।

ଦିନେ ଗୋଟିଏ ଶିକାରୀ ତା କୁକୁର ସହିତ ଜଙ୍ଗଲରେ ବୁଲୁ ବୁଲୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା। ସେ ଦିଗ ହରା ହୋଇ ଘୋର ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲା। ମାତ୍ର କୁକୁର ଦୂର ବସ୍ତିର ନିଦର୍ଶନ ଜାଣି ପାରି ଶୁଙ୍ଘି ଶୁଙ୍ଘି ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ର ଘର ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିଲା। ସେମାନେ କୁକୁର କୁ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୁକୁରକୁ ଭାତ ଦେଲେ କୁକୁର ଅଳ୍ପ ଖାଇ ଭାତ ଟେଳା ନିଜ ମାଲିକ ପାଖକୁ ପାଟିରେ ଧରିଗଲା। ଶିକାରୀ ନିଜ କୁକୁର ପାଟିରେ ଭାତ ଟେଳା ଦେଖି ଜାଣି ପାରିଲେ। ନିଶ୍ଚୟ ଏ ନିକଟରେ ଗାଁ ବସ୍ତି ରହିଛି। କୁକୁର ଆଣିଥିବା ଭାତ ଦୁଇ ଭାଗ କରି କୁକୁର ସହିତ ଖାଇଲେ । ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ କୁକୁର ପଛେ ପଛେ ଯାଇ କିଛି ବାଟ ପରେ ଗୋଟି ଝରଣା ପାଖରେ କୁଡ଼ିଆ ଅଛି ଦେଖିଲା ସେହିଠି ଗାଈ, ଗୋରୁ, ଛେଳି ମେଣ୍ଢା ଅଛି। ଦ୍ୱାର ମାରି ଡ଼ାକିଲା। ବହୁତ ଦିନ ପରେ ଅନ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ

ଉଠି କବାଟ ଖୋଲିଲେ । ହାତରେ ଧନୁଶର, କାନ୍ଧରେ ଟାଙ୍ଗିଆ ଧରି ଶିକାରୀଟିଏ ଠିଆ ହୋଇଛି ତା ସହିତ ନିଜର କୁକୁର ଅଛି।

ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ଶିକାରୀଙ୍କୁ ପଗ୍ଚରିଲେ ତୁମେ କୁଆଡ଼େ ଆସିଲ ତୁମେ କେଉଁ ଗାଁର ଲୋକ ଶିକାରୀ ସବୁ କଥା ସଫା ସଫା କରି କହିଲା। ତାକୁ ଖାଇବାକୁ ପିଇବାକୁ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଗୁହାଳର ମଞ୍ଚା ଉପରେ ଶୋଇବାକୁ ଦେଲେ। ଓ ସେମାନେ ଘର ଭିତରେ ଶୋଇଲେ। କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ମଞ୍ଚାରୁ ଘରକୁ ଡାକିଲେ ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ । ସବୁ କାମ ବିଷୟରେ କହିଲେ । ସେ ସବୁ କାମ ବୁଝୁଛି ବୋଲି କହିଲା। ପଇତାରୀ ଓ ସିପାରୀ ଶିକାରୀଙ୍କୁ ସବୁ ଦିନ ପାଇ ଘରେ ରହିବାକୁ କହିଲେ। ଶିକାରୀ ମଧ୍ୟ ରହିବା ପାଇଁ ରାଜି ପଡ଼ିଗଲା।

ଶିକାରୀ ପ୍ରତି ଦିନ ଗୃଷ କରିବାକୁ ଗଲା ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ପାଳି କ୍ରମେ ଘୋଟଣା ଦେଇ ଦେଲେ। ଶିକାରୀ ନ ଗାଧୋଇଲେ ସେ ଖାଇବ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମ ପାଳି ସିପାରୀ ଘୋଟଣା ଦେଲା। ଶିକାରୀ ସିପାରୀ ଆଗରେ ସଉରା ମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇ ଗାଧୋଇଲା। ତହୁଁ ସିପାରୀ ଆଣି ଥିବା ଘୋଟଣା ଖାଇଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ପଇତାରି ଘୋଟଣା ଦେଇ ଦେଲା। ଶିକାରୀ ସିପାରି ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇ ଗାଧୋଇଲା ତହୁଁ ଆଣିଥିବା ଘୋଟଣା ଖାଇଲା।

ଏମିତି କେତେ ଦିନ ପରେ ସିପାରୀ କାମନାର ଉଦ୍ରେକ ହୋଇ ଶିକାରୀ ବଶରେ ପଡ଼ି ପ୍ରେମାସକ୍ତ ହେଲା ମାତ୍ର ପଇତାରୀକୁ ଏ କଥା କହିଲା ନାହିଁ। ପଇତାରୀ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାର କାମନାର୍ ଉଦ୍ରେକ୍ ହୋଇ ଶିକାରୀର ବସରେ ପଡ଼ି ପ୍ରେମାସକ୍ତ ହେଲ। କେତେ ଦିନ ପରେ ସେମାନେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ପାରିଲେ।ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ଶିକାରୀକୁ କହିଲେ କିହେତୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କଲୁ। ପ୍ରସବର ଅସହ୍ୟ ବେଦନା ଡରି ନିଜର

ଜାତି କୁଟୁମ୍ବ ଛାଡ଼ି ଏଠାକୁ ଆସିଲୁ। ମାତ୍ର ତୁ ଆମକୁ ଏ ଘୋର ଅରଣ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରସବର ଦଶା ଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଲୁ ।

ଏଠି ଆମେ କାନ୍ଦିଲେ ଏବନ, ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ, ଗଛ,ପତ୍ର, ଛଡ଼ା କିଏ ଶୁଣିବ । ଶିକାରୀ କହିଲା ଝଟା କି ବାଡ଼ିରେ ପୋତି ରଞ୍ଜନ ଦେଲେ କଣ ଫଳିବ । ନା ସ୍ତ୍ରୀ କି ପୁରୁଷ ସହିତ ସହବାସ କରି ସନ୍ତାନ ଯାତ ନ କଲେ ମାନବ ସମାଜ ରହିବ।

କିନ୍ତଲଙାନ୍

ପୂର୍ବାନ୍ ସାତାରା ଆଗର୍ଜାଙ ଗାମ୍‌ଲେ ଆବଇ ମାନ୍‌ରାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ବାଗୁ ଆଡାଙ୍ଗଡ଼ା ଅନାନ୍ ଡ ଆବଇ ଆଡାଙଡ଼ି ଅନାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ବାଜି ସାଡିନ୍ ପାଙଲେ ଆସିଂ ମାରାଞ୍ଜି ରୁଯୁମ୍‌ଲେ ଇରାବ୍ ମୁଇ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି। ଆନିନ୍ ବ୍ନାଗି କ୍ନାଙ ଡେନ୍ ଆଡାଙ୍ଗଡ଼ା ଅନାଞ୍ଜି ଆଡାଙଡ଼ି ଅନାନ୍ ବଇବଇ ତିମ୍ ୟିମ୍ ମେତିନ୍। ଉଆନ୍ତି ଇୟେତିନ୍ ଡେନ୍ ଆ ଅନାଞ୍ଜି ବମାନ୍ ରା ଉରୁଙ୍ଗେତିନ୍।

ବଡିନ୍ନା କୁନ୍ ଆଗର୍ଜାଙ ଲିଙାନ୍ ଆବଇ ତାଲାଇବା ମାରାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଡ୍‌ଲି। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ ପେଡ୍‌ଡି ଇମାନୀ ସାଡ୍ ଲୁମାନ୍ ଡେଲି। କାଞ୍ଜିଁଡାନ୍ ଆସାନ୍ ବାଡ଼ାନ୍ ସୟାତା ସୟାତା ମାନ୍ ରାଞ୍ଜି ଆରୁକୁ ଲିନାଞ୍ଜି ଆନ୍‌ରେଙ ଅରୁବ୍‌ଲି। ଆଙ୍ଗଲ୍‌ବାନ୍ ଇୟୁଲେ ସିଆନ୍ ତୁମ୍‌ଲେ ମାଡ଼ୂନ୍ ଆମ୍‌ଡୁଙ ସିଙଲେନ୍‌ଜି ଅରୁବ୍‌ଲି। ମାଡ଼ୂନ୍ ରାଙଲେ ଆ ଅଇବାଲେଞ୍ଜି ଡାଙାଲି। ଆକୁଲାମ୍ ବଇଜାନ୍‌ଜି ଆରାସୁୟିମ୍ ଡାଗି ଆଏଡାନା, ଡ଼ କାଡ଼ିଙ, ତୁଡୁମାନ୍, ତ୍ରେତେନ୍, ସୁରାକମ୍‌ପେଡାନ, ଆସାନାଡ୍‌ଡାନ୍ ବାଓି କିନ୍ତଲଡାନ୍ ୟୁରକିଲ୍‌ଲି। ଡାଜିଙତି ମାନ୍‌ରା ଆଲିଗାଲେ ତାଡ୍‌ଗାଲ୍‌ଲେଜି। ବୁତି ଡେବଡିଙଲିନ୍, ବୁତି ପେଡ୍

ସାଙ୍ଗଲିନ୍ ବାରଅକିନ୍ ବୁତିନ୍ ଡିମାଡ୍ଲିନ୍। କୁନ୍ଆଡ୍ ନାଡଂବୁଡୁନ୍ ଜ୍ନାଡଂ ଆବଇ କୁଡ୍ରାବ୍ବାବ୍ଲିଙ୍ଗନ୍। ଡିମାଡ୍ଲିନ୍। ତାଲାଇବାନ୍ ଆ ତାଡ୍ଗାଲ୍ଲିନ୍ ଆସାନ୍ ଆଅନାନ୍ ବୁଡୁନ୍ ଆଡଡଂ ଆଡ୍ନାୟିମେଡ୍ ମାଡୂନ୍ ରାସେଲି କିନ୍ତଲଡାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ତାର୍ଡ଼ାମ୍ ତାର୍ଡାମ୍ ସିଡଂ ବାନ୍ ୟିରେଜି। ବିଣ୍ତ ବୁଡୁନ୍କୁଡ୍ରାବ୍ବାବ୍ଲିଙ୍ଗନ୍ ଡିମାଡ୍ନେତିନ୍। ବୁତିଜା ରାବ୍ତି ଆଡ୍ଗିଜେଡ୍ଜି।

କିନ୍ତଲଙ୍ଗନ୍ ରି୍ଡଂରିଡଂଲି। କୁନ୍ଆଡ୍ନାଡଂ କୁଡ୍ଡୁବ୍ କୁଲମାନ୍ଜି ୟିରାଇଜି। ବୁତି କୁମାବାନ୍ ଜାଲ୍ଲେ ବୁଡି ଆଜାଙ୍ଗନ୍ ରାମ୍ଲେ। କୁଲମାନ୍ଜିଅ ରାଜା ଆକୁରୁତାମାନ୍ ଏଡେଡ୍ଲେ ଗବେତିନ୍।

ବିଣ୍ତ କୁଲ୍ମାଞ୍ଜି ବୁଡୁନ୍ ଆଡଅଡଂ ରାବ୍ତି ଆଡ୍ ଗିଜେଡ୍ଜି। ଇତିନ୍ ଆସାନ୍ ଗାମ୍ଲେନ୍ଡେନ୍ ମାଡୂନ୍ ଆଡାମ୍ବାୟିନି ଗାମ୍ଲେ ଜିର୍ଗାଞ୍ଜି ମାଡୂନ୍ ଆଡଡଂ ସିପ୍ଲେ ପାଲେୟୁମ୍ତେଜି। କୁନ୍ଆମ୍ବିଜ୍ ଆରୁଇ ଆର୍ତାଡ୍ଲେ ଆସାଇଜାନ୍ କୁମାବାନ୍ ଜାଲ୍ଲେଜି।

କୁନ୍ ଆୟିମାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଡ୍ ତାଲାଇବାନ୍ ଆକୁଲ୍ମା ବୁଡୁନ୍ ଆଡଡଂ ଆବ୍ଡିଲେ ଗାମେତିନ୍ ଉଡ୍ଲେଡଂ ଙ୍ଗେଁନ୍ ପ୍ନାଡଂ ୟୁମ୍ଲିଞ୍ଜିଁଞ୍ଜି ଗାଲିଞ୍ଜିଁଞ୍ଜି ଆମାନ୍ ଇତିନ୍ଲୁମ୍ତେ ତିଡ୍ନେ। ଉମେଡଂ ଡିନ୍ନା ୟିରା। ବୁଡୁନ୍ ଡିଆନ୍ ଡିଲିନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ଆବ୍ମାଡଂ ଆମ୍ବରିଜ୍ ମାନ୍ରାନ୍ ଆବ୍ରିଜ୍ ଡାକୁ । କାନ୍ଆନିଞ୍ଜି ମାନ୍ରାଜିତିଡ୍ କୁଲ୍ମା ଗାମ୍ଲେ ଆଡ୍ଗାଲାମେଡ୍। ବାଡଂସାଲେ ପଡ୍ରାଡ୍ମାଡ୍ଲିନ୍ ଆ ଗିନେତିନ୍ କୁଲାମାନ୍ଜି ଆରାଜା ଆକୁରୁତାମାନ୍ ସାଏଡ୍ ଲେଗବେତି ଆଡଙ୍ଗନ୍ ଆବ୍ୟୁମ୍ତେଜି। ଉଗାଇ ୟିନ୍ ଆ ବାନ୍ତିଡିଂଜ୍ ଡାଗି ଗାମଲେ ଲଞ୍ଜିଁଲେ ସିଙ୍ଗନ୍ ଇର୍ଲେ ୟିରାଇତିନ୍। ଆନିନ୍ ଆସିଡଂ ମାରାଞ୍ଜି ଆଡଡଂ ଡେବ୍ସାଡଂଲେ। ବିଣ୍ତ ବୁତିଜା ସାନାଙ୍ଗନ୍ ଅଡ୍ ରିଏଡ୍ଜି। ବୁଡୁନ ଏଡାଲିନ୍ ଗୁଗୁଡ଼ିଡଂ ନେତିନ୍ଆନ୍ ସ୍ରିଡଂ ରିଲେଜି। କିନ୍ତଲଡ୍ ଲିଙ୍ଗନ୍ ଇତିନ୍ତି ଗିଜେତିନ୍ କୁଡ୍ ଡୁବ୍ ଅବଲିଡେଂତିନ୍।

କୁନ୍‌ଆଡିନ୍ନା ସ୍ରିଙ୍ଗ ପାସିଜାନ୍‌ଞ୍ଜି କିନ୍ତଲଡାନ୍ ଆୟିବିନ୍ ଆସାନ୍ ଡାଙ୍ଗଡାଙ୍ଗଲେଜି। କୁନ୍ ଆବିରନ୍ନା କୁଡ୍‌ଡୁବମାନ୍‌ରାନ୍ ଆମାଡ୍‌ବାନ୍ ଆଡୁଏତିନ୍। ଉଗାଇ ଏନେଗାମ୍‌ଲେପ ଗାମ୍‌ଲେ କିନ୍ତଲଡାନ୍ ପାସିଜାନ୍‌ଞ୍ଜି ଆଡ୍‌ନିୟେଜି ।

ମଶାଣୀ

ବହୁତ ବର୍ଷ ତଳର କଥା। ସାତାରା ଗ୍ରାମରେ ବୁଡୁକ ନାମକ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲା। ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଥିଲା। କୁଲି ମଜୁରୀ ଆଣି ନିଜର ପରିବାରକୁ ପ୍ରତି ପୋଷଣ କରି ଆସୁଥିଲା। ଚଳିବାର କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପୁଅ ଝିଅ ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଆଦର କରୁଥିଲା। ସେ ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଗଲା କେହିନା କେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ନେଉଥିଲା।

ଦିନେ ସେହି ଗାଁର ଗୋଟଏ ବୁଢ଼ା ଲୋକଟି ମଲା। ସେତେବେଳେ ସମୟ ପ୍ରାୟ ୩.୩୦ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିବ। ମରଣ ସଙ୍କେତ ବାଣ ଫୁଟାଉ ଫୁଟାଉ ଆଖ ପାଖ ଗାଁରୁ ଜମା ହେଲା ଭିତରେ ସମୟ ଗଡିଗଲାଣି। କାଠକୁ ଯାଇ ରଇ ସଜାଇଲା ବେଳେ ସଞ୍ଜ ହେଲାଣି । ବହୁତ ଭଲ ସଜା ହୋଇଛି ମଢ଼ ବାହାର କରି ଆଣି ରଇ ଉପରେ ଥୋଇ ମୂଖାଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କଲେ। ସେତିକି ଭିତରେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ମାନଙ୍କର କରୁଣ କ୍ରନ୍ଦନ, ଡାମ୍ପ ଟାମକ ତୂରୀ ଭେରୀର ମହା ଶବ୍ଦରେ ମଶାଣିଟି କମ୍ପି ଉଠୁ ଥାଏ। ବୁଢ଼ାକୁ ତା ପୁଅ ବୁଢ଼ୁକୁ ଧରି ମଶାଣିକୁ ଗଲା। ମଶାଣିରେ ମଦ ପିଇ ପିଇ ବାଜା ବଜାଇବା ଲୋକ ବାଜା ବଜାଇଲେ। କାନ୍ଦିବା ଲୋକ କନ୍ଦିଲେ। କିଏତ ନିଶା ବୁଦ୍ଧିରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି ସେହି ପରସ୍ଥିତିରେ ବୁଢ଼ୁ ଗୋଟିଏ ବୁଦା ତଳେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି। ବୁଢ଼ା ମଦ ପିଇ ପିଇ ନିଶା ହୋଇ ପୁଅ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ। ଶବସତ୍କାର ସରିଲା । ସମସ୍ତେ ମଶାଣିରୁ ଯିଏ ଯାହା ଘରେ ପଳାଇଗଲେ ମାତ୍ର ବୁଡୁ ବୁଦା ତଳେ ପଡ଼ିଛି କାହାର ନଜର ନାହିଁ।

ମଶାଣି, ଶୁନ୍ ଶାନ୍ ହେବାରୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଭୂତ, ପ୍ରେତ, ଡାହାଣି, ପିଶାଚ୍ ଆସି କିଏତ ପାଉଁଶକୁ ଗୁଟୁଛିତ ଆଉ କିଏ ହାଡ଼ ଗ୍ରେବାଉଛି। ମାତ୍ର ଭୂତ ମାନେ ବୁଢ଼ୂ ପ୍ରତି କାହାର ନଜର ନାହିଁ। ମଡ଼ ପଡ଼ିଗଲେ ଚିଲ ଶାଗୁଣା ମାନେ ରାମ୍ପି କୁମ୍ପି ଯେମିତି ଖାଆନ୍ତି, ସେମିତି ସେତେବେଳେ ସେହି ମଶାଣିର ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା।

ମଲା ବୁଢ଼ାର ପ୍ରେତାତ୍ମା, ଧୀରେ ଯାଇ ବୁଢ଼ୂକୁ ଉଠାଇଲା। ବୁଢ଼ୂ ଉଠି ଦେଖିଲା ମାଶାଣିରେ ପୂର୍ବ ପରି ଲୋକ ଗହଳି ଅଛି। ମାତ୍ର ଭୂତ ମାନଙ୍କର ଗହଳି ବୋଲି ସେ ଜାଣି ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ଭଲ ଭାବରେ ଆଖି ଖୋଲି ଦେଖିଲା ଯେ ଭୂତ ମାନଙ୍କର ରାଜା ନିଜର ଦାଢ଼ି ଗୁଡାଇ କରି ତା ଉପରେ ବସିଛି। ଅନ୍ୟ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ ସେ ଖାଉଛି। ଏ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଧୀରେ ଧୀରେ ଲୁଚି ଲୁଚି ଯାଇ ଦୂରକୁ ଗଲା ପରେ ଘରକୁ ଧାଇଁ ପଳାଇଲା।

କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଡ କାମ୍ଦୁନାନ୍ ଆକାତିବିର୍

ରଇସାନନ୍ ଆଗର୍ଜାଡ଼ଂ ଇଲାସିଡଂ । ଆନିନ୍ ଆବଇ କିନ୍‌ସଡାନ୍ .ଡ ଆବଇ କାମ୍ଦୁନାନ୍ ଲୁଏତିନ୍। ଆନିନ୍ କୁନ୍ ବାଗୁନଜି ଆଡଡଂ ସାରିଗଇ ତିୟୁଲେ ରୁକୁମେତିନ୍‌ଜି । ବୁତିଜା ଆଡଡଂ ଆଡ୍‌ନାବାତେଡେଡ୍ ଅଢ଼ି ବୁତିଜା ଆଡଡଂ ଆଡ୍ ନାବାସୁକେଡ୍।

ଆନିନ୍ ବଡିନ୍ନା ବାଗୁଞ୍ଜି ଜାନଡାନ୍ ଅର-ର ବାନ୍ ଆବ୍ ପାୟେତିନ୍। କାମ୍ଦୁନାନ୍ ଆସୁଲିତାମାନ୍ ବାଓି ସିଲେ, ମୁର୍‌ଲେ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍‌ଜାନ୍ ନଡାନ୍‌ସିଏତିନ୍। କୁନ୍ ଆଡ୍ ନାଡଂ କିନ୍‌ସଡାନ୍ ପାଢ଼ିନ୍ ଗବ୍‌ଲେ ସିଡେତିନ୍। ଆଡାନ୍ତି କାମ୍ଦୁନାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଜାନ୍‌ନଡାନ୍ ସିଲେମୁର୍‌ଲେ ରେଡେଁତିନ୍। ଆନିନ୍ ତାଡଂସୁରାନ୍ ଉବ୍‌ମାନାବାନ୍ ୟିରେତିନ୍। କୁନ୍‌ଆୟାମ୍ କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଜବାସଲଲିଡାନ୍ ଗଡଂ ସାଢ଼ାଇଲିନ ଆ ଗ୍ଣଡାନ୍ ଆମାଡଂ ୟିରେତିନ୍। ଆନିନ୍

ଇୟେତିନ୍ ଗାମେ ଏ ଗ୍ଣାଂ ଆନସଇ ଞେଁନ୍ ଜାନଂଲିଡ୍ୟନ୍ ଆନ୍ ସଇଞେଁନ୍ ବାରା ଲିନାଇ। ଡ କାମ୍ବୁନାନ୍ ପାଡ଼ିନ୍ ଗବ୍ଲେ ଗିଜ୍ଗିଜ୍ଲେ ସିଡିଞ୍ଜଁନ୍ତିନ୍।

ଡାଜିଡ୍ତି ଆୟ୍ରିମ୍ ଆତିକି କାମ୍ବୁନାନ୍ ଉମାଲିନ୍ ରାଇଡାଲିନ୍ ମାରିଡ୍ ଆବ୍ମେଲିନ୍ ୟିରେତିନ୍। ଗ୍ଣାଂଡ୍ୟନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ଆଜାଡ଼ିତିନ୍ନା କାମ୍ବୁନାନ୍ ଆଡଙ ଲିଙଜାବାସଲାନ୍ ଆଗାସା। ବିଣ୍ତୁ କିନ୍ସଡାନ୍ ଆଡଙ ଲିଙ ଜବାନ୍ ଲାତେରାନ୍ ଡାକୁ। ରସାନନ୍ ଆନଗାଣ୍ତି ଆଜାଡ଼ିନା କାମ୍ବୁନାନ୍ ଆଡ୍ ବାରାନେଡ୍। କାନ୍ ସତ୍ତା କିନ୍ସଡାନ୍ ଆନସନ୍ ବାରାନେତିନ୍ ଗାମ୍ଲେ ଆଗାଣ୍ତି ଏତିନ୍। ରଇସାନନ୍ କାମ୍ବୁନାନ୍ ଆଡଙ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ଲେ ବାନ୍ ରାବାନ୍ରାମ୍ ଡାଜି ନେତିନ୍। ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଏ ଆଡ଼ାସା ସୁଲିତାମ୍ ବୁନ୍ ଇତିନ୍ ଅବ୍ପୋଡଂଲାମ୍ ଇତିନ୍ ଡ ବିର୍ନାଞେଁନ୍ ଆବ୍ମାନିଏଡ୍। ଆମାନ୍ ଡଡଂଞେଁ ଡଲ୍ଡଲିଞ୍ଜଁ। ଜାନ୍ନଡଂ ଲିଙ ଞେଁନ୍ଆନ୍ସାନ୍ କିନସଡ୍ୟନ୍ ଆଡଅଙ୍ଗ ବାରାନ୍ ବାଞ୍ଜଁଲେ। ଡ ଆମାନ୍ ପାଡ଼ିନ୍ ଗବ୍ଲେ ସିଡାନ୍ ସିଡ୍ଲେ ନାମି ଞେଁନ୍ ୟିର୍ତାଇପ।

ଅକିଜ୍ କାମ୍ବୁନାନ୍ ବ୍ରିର୍ ନାନ୍ ଆଡ୍ ଞାଁଡେଂଡ କ୍ଲୁଇଜ୍ ଲଗି ସାତ୍ତା ଆମାଡାନ୍ ଗିଜ୍ ଗଜେତିନ୍। ରସାନନ୍ ଗାମେତିନ୍-ନାମି ସ୍ରିଙ ଆମାନ୍ ଆଜାନାଡ୍ଡାନ୍ ଆସଅକୁଲାନ୍ କିନାମାନ୍ ତିୟ୍ତାମ୍। ଆମାନ୍ ଡଡଂଞେଁନ୍ ବୁକାଇଲିଞ୍ଜଁ। ବିଣ୍ତୁ କିନ୍ସଡ୍ ଞେଁନ୍ଆଡଙ ଞେଁନ୍ ଇତିନ୍ ତି ୟୁମ୍ ତାଇ ଆନ୍ତାତି ତିୟ୍ତାଇ ଆଜାଡ଼ିନ୍ନା କିନ୍ସଡାନ୍ ଆଡଙ ଡାରାଇଜାନ୍, ଜେଲୁନ୍, ଆୟ୍ନ୍, ପୁପୁନ୍ ତିୟେତିନ୍। ବିଣ୍ତୁ କୁମ୍ବୁନାନ୍ ଆଡଙ ଆଜାନାଡ୍ ଡାନ୍, ଆ ସଅକୁଲାନ୍, କିନାମାନ୍ ତିୟେତିନ୍।

କୁନ୍ ଆଡିନ୍ନା ସ୍ରିଙ କିନ୍ ସଡ୍ୟନ୍ ସିଡ୍ୟନ୍ ସାଣ୍ତିନ୍ ଆଜଇତା ଲୁଡ୍ତେ। ଆ ଗ୍ଣାଂଡ୍ୟନ୍ ଇତିନ୍ତି ୟୁମ୍ ତେ ଆନିନ୍ ୟୁମ୍ତେ। ବିଣ୍ତୁ କାମ୍ବୁନାନ୍ ସିଡ୍ୟନ୍ ଆବାୟିରା ଡିମାଡ୍ତିନ୍। ଆସଡ୍ୟନ୍, ଆଜାନାଡ୍ ଡାନ୍ ଆସ ଅ କୁଲାନ୍ ଗାତେ। ଜବା ଲିଡ୍ୟନ୍ ତିଲ୍ଲିନ୍ ଅକିଜ ଆଡ୍ନୁମାନେ।

କୁକୁର ଓ ଘୁଷୁରୀ ର କାହାଣୀ

ଇଲାସିଂ ଗ୍ରାମରେ ରଇସାନ ନାମକ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲା। ସେ କୁକୁରଟିଏ ଓ ଘୁଷୁରୀ ଟିଏ ପାଳି ଥିଲା। ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ଖାଇବାକୁ ପିଇବାକୁ ଦେଇ ରଖୁଥିଲା। କିଏ କାହାକୁ ଊଣା ଅଧିକ ଦେଲା ନାହିଁ। ଦିନକର ଘଟଣା, କୁକୁର ଓ ଘୁଷୁରୀ ଦୁହିଙ୍କୁ ଚ୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପଠାଇଲା। ଘୁଷୁରୀ ନିଜ ଥୋମଣୀର ସମସ୍ତ ବିଲ ଖୋଳି ଦେଲା। କୁକୁର ହୁଡ଼ାରେ ବସି ଦେଖୁଥିଲା। ଘୁଷୁରୀ ଖୋଳି ସାରି ତେଣ୍ଡା କରି ଗାଧୋଇବାକୁ ଗଲା। ଠିକ୍ ସେତିକି ଭିତରେ କୁକୁର କାଦୁଅରେ ଓଲିଟି ନିଜ ମାଲିକ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା-ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଜମି ମୁଁ ଏକା ଚ୍ଷ କଲି। ଆଉ ଘୁଷୁରୀ ହୁଡ଼ାରେ ବସି ଦେଖୁ ଥିଲା। ରଇସାନ୍ ରାଗରେ ଜର୍ଜରିତ ହୋଇ ଘୁଷୁରୀ ଆସିବା ବାଟକୁ ଅନାଇ ରହିଲା।

କିଛି ସମୟ ପରେ ଘୁଷୁରୀ ଗାଧୋଇ ପାଧୋଇ ହୋଇ ନିର୍ମଳ ଭାବରେ ଚିକଣ ଚାକଣ ହୋଇ ଆସିଲା। ମାଲିକ ଦେଖିଲା ପ୍ରକୃତରେ ଘୁଷୁରୀର ଦେହରେ କାଦୁଅ ଲାଗିନି। ମାତ୍ର କୁକୁରର ଦେହରେ ଜମିର କାଦ ଲାଗିଛି। ଘୁଷୁରୀକୁ ଦେଖି ରଇସାନର ଆଖିରୁ ନିଆ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା। କହିଲା ରେ ଅଳସୁଆ ଘୁଷୁରୀ ମୋ କଥା ଅମାନ୍ୟ କରି କୁକୁର ଚ୍ଷ କଲା ବେଳେ ହୁଡ଼ାରେ ବସି ଦେଖୁଥିଲୁ, ଠିକ୍ ଅଛି ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରତାରଣା କରିବାରୁ ତୁମକୁ କୁଣ୍ଡା ଓ ପେଜ ଦେବି। ପୁଣି ତୁମେ ଅଳିଆ ଅବର୍ଜନାରେ ଶୋଇବ।

ମାତ୍ର କୁକୁର ମୋ କଥା ଶୁଣୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭାତ ଦେବି। ଏବଂ ମୋ ପ୍ରିୟ କୁକୁରକୁ ଭାତ ମାଂସ ଦେବି ଓ ସବୁବେଳେ ମୋ ପାଖରେ ଶୋଇବ। ଘୁଷୁରୀ ଦୁଃଖରେ କହିଲା-ଆଜିର ନ୍ୟାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ। ମୋର ହାରି ଗୁହାରି କିଏ ଶୁଣିବ।

ସେହି ଦିନ ଠାରୁ କୁକୁର ଘରେ ରହୁଛି। ସାହୁକାର ଯାହା ଖାଇବ ତାହା ହିଁ ଅଳ୍ପ କି ବହୁତ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଖୁସିରେ ଖାଏ। ଏବଂ ଘୁଷୁରୀ କୁଣ୍ଡା ,ତୋରଣି ଖାଏ।

ଲାଙ୍ଗାଉଲ ଆକାତାବିର୍

ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗ ମାଙ୍କୁଗାମ୍‌ଲେ ଆବଇ ମାନ୍‌ରା ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ଆନ୍ ସଲନ୍ ବାର୍ ବାଗୁ ଆଡାଙ୍ଗ୍‌ଡ଼ି ଅନାନ୍‌ଜି ଆମ୍ମ୍ରା ଡାକୁଲିନ୍‌ଜି। କିନାନ୍ କମ୍ମୁଡାନ୍(ସାଲୁନ୍) ରା-ଆନ୍ ଆବାନ୍ତଙ୍ଗ ଆସାନ୍ ଗର୍ଜାଙ୍ଗାନ୍ ଅମଡାଲେ ୟିରେଜି। ବିଣ୍ତ ମାଙ୍କୁ ଡାଲାଇବାନ୍ ସ୍ରବାନ୍, ଜାନ୍‌ନଙ୍ଗାନ୍, ଡାଙ୍ଗଲିୟ୍, ବଙ୍ଗତେଲ୍ କିମେଡନ୍ ଅମ୍‌ରେଲ୍‌ଲେ ଆୟିର୍‌ବିନ୍ ଡାଙ୍ଗର୍‌ଡିଡ୍ ଅରାଇଲେ ଗାଣ୍ଡିନ୍ ବାସୁଏତିନ୍।

ଡାଜଙ୍ଗତି ଡିନ୍ନା ଆଡିକି ମାଙ୍କୁନ୍ ଗଣ୍ଡେଲି। ମାଙ୍କୁନ୍ ଆକାର ଝିଡ୍ ଅଗାଣ୍ଡି ଅଗାଣ୍ଡିଲେ ଆସି ବଇଜାନ୍ ଜ୍ନାଙ୍ଗ କାଞ୍ଜିଡ୍ ସିଂଙ୍ଗଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆରବୁଲ ମାଇୟ୍‌ନଜି ସାଡ୍‌ତା । ଗର୍ଜାଙ୍ଗଲିଙ୍ଗାନ୍ ଅକିଜ୍ ବୁଡିଜା ଆଗାସା । ଅଙ୍ଗଜା ଆୟିରବିନ୍ ଆସାନ ଡାଙ୍ଗର୍‌ଡିଡ୍। ଡାମ୍ବାନ୍ ବାରାନ୍ ଆନଗାଣ୍ଡି। ଡଗାଲାନ୍ କିନାନ୍ କାମ୍ମୁଡାନ(ସାଲୁଆନ୍) ରା-ଆନ୍ ସନୁମାନ୍ କୁଲ୍‌ମାନ୍‌ଆ ବାନ୍ ଡଙ୍ଗ୍। ଡେଲି ଜ୍ନାଙ୍ଗ ମାଙ୍କୁନ୍ ଡାଙ୍ଗ୍‌ଡ଼ି ଆ ଅନ୍‌ଜି ପଲିନ୍ ଡ ତୁଲିନ୍ ଇର୍‌ବାନ୍ ଡଙ୍ଗଲିନ୍ ବି ଡାକୁଲିନ୍‌ଜି।

ଡାଜିଙ୍ଗତିଡିନ୍ନା ଆଡିକି ଲାଡି ଅଲିଙ୍ଗାର୍ ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ ସ୍ରିଙ୍ଗ, ରାମ୍ କୁଜଜଇ ଡ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଜଇ ଲୁଆଡାନ୍ ଆସାଇବିନ୍, ଆବାଡା ସିଣ୍ଟୁବା, ଅଞ୍ଜାର୍‌ସିଂ, କିଜାଙ୍ଗ, କୁଡିଙ୍ଗ, ଡା ଡଲାଙ୍ଗଉଲ୍ ଆ ମାନେଙ୍ଗ ଗଉଡ୍‌ଗରଡ୍‌ଲେ ଆଡ୍ଡ଼ୁଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଅଙ୍ଗଜା ଲୁଆଡାନ୍ ଆଡ୍‌ଞାଁଡେଙ୍ଗ୍‌ଜି। ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଆ ମାନେଙ୍ଗନ୍ ସୁସୁବ୍ରିଆଙ୍ଗନ୍ ଆମ୍ବ୍ରିଜ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିଞ୍ଜି ଲୁଆଡାନ୍ ସାଇଜାତା ସାଇଜାତା ଡାଙ୍ଗାଲ୍‌ଲେଡି। ସାଙ୍ଗାଇ ସ୍ରିଙ୍ଗ ଆବଇ ଉଲ୍‌ଉଲ୍‌ଲିମାନ୍ ଆମ୍

ଡାଙ୍ଗଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି କନେ ତୁୟ୍ନ ଗର୍ଜାଙ୍ଗାନ୍ ଡାକୁ ଗାମ୍ଲେ ଗାମ୍ଲେଜି। ମାଙ୍କୁନ୍ ଆଡାଙ୍ଗ୍ଡ଼ି ଅନ୍ଞ୍ଜି ପଲିନ୍ ଡ ତୁଲିନ୍ ଡ କିନାନାନ ସାଲୁଆ, ରାଆନ୍ ଆବାନ୍ ତଙ୍ଗ ଆସାନ ରଣ୍ଡିଡ଼ି (ରଣ୍ତାଡ଼ା) ଲିଙ୍ଗାନ୍ ତଗିନ୍ ସଇଲେଜି। କୁନ୍ ଆତଗି ରାମକୁ ଜଜଇ ଡସିଙ୍ଗଙ୍ଗ ଜବଇ ଗିଜ୍ଲେଜି। ଡ ଆନିଞ୍ଜି କୁନ୍ ତଗିନ୍ ଆଡାମ୍ବା ୟିରେଜି। କୁନ୍ ଆତଗି ଆଡାମ୍ବା ଆବଇ ସିଂଙ୍ଗାନ୍ ଡାକୁ। ବାର୍ ଗୁଙ୍ଗୁସିଙ୍ଗାନ୍ ଜ୍ନାନାଙ୍ଗ ଡାକୁ। ବାର୍ ଡାଜିଙ୍ଗ ତି ଆପିଙ୍ଗ୍ ସିଙ୍ଗାନ୍ ଡାକୁ। ଆନିଞ୍ଜି କୁନ୍ସିଙ୍ଗାନ୍ ଆସାନାଙ୍ଗ ଡେବ୍ସାଙ୍ଗଲେ ଗୁଡିଙ୍ଗ୍ଲେଜି। ମାନ୍ରାନ୍ ଆସାରାଙ୍ଗ ଆମ୍ଡାଙ୍ଗାନ୍ ଆମ୍ଡାଙ୍ଗଲେ ସାନାଙ୍ଗାନ୍ ରିଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଗିଜ୍ଲେ ବାଗୁ ମାନ୍ରା। ଲୁଆଡାନ୍ ଆଇଗୁଡ୍ ତାଙ୍ଗବଂଇ ଆଙ୍ଗିନ୍ ଆଡନ୍ସି। ଉଆଲ୍ଲେ ଗାମଲେଜି କାକୁଙ୍ଗ୍ଜି ଆମ୍ବିନ୍ ଉଆନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ଲେଜି ଆନ୍ଲେନ୍ ଲାଡି ଅଲିଙ୍ଗାର୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ । କାକୁଙ୍ଗଜି ଗାନ୍ନାଇବା ଗାମ୍ଲେ ଗୁଡିଙ୍ଗ୍ଲେଜି। ଆର୍ବିରାତା ଆର୍ବିରାତା ଲାଡି ଅଲିଙ୍ଗାର୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଲୁଆଡ୍ବାନ୍ ସିଣ୍ଟୁବା, ଆବାଡା, ଅଞ୍ଜର୍ସିଙ୍ଗ, କିଜାଙ୍ଗ, କୁଡିଙ୍ଗ୍ଡା, ସାନ୍ଲେ ୟିରାଇଜି। କୁନ୍ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ପଲିନ୍ଡ ତୁଲିନ୍ କୁନ୍ ବାଗୁ ମାନ୍ରାଞ୍ଜି ଆଡଙ୍ଗ୍ ଆନୁଡୁମ୍ବା ସାଲାନ୍ ତାଙ୍ଗ୍ ବଜାରି ତିୟ୍ଲେଜି।

ରାମକୁ ଜଜଇ ଡ ସିଡ଼ଙ୍ଗ୍ ଜଜଇଜ୍ନାଙ୍ଗ୍ ଆଡଙ୍ଗାନ୍ଜି ଉଆଲ୍ଲେଜି। ଆମ୍ବିନ୍ ବୁତିନ୍ ଆ ଡାଙ୍ଗ୍ଡ଼ି ଅନ୍ ଉଆବିନ୍ ଉଆନ୍ ଡାକୁ। ପଲିନ୍ ଡ ତୁଲିନ୍ ଗାମ୍ଲେଜି ଆନ୍ଲେନ୍ ମାଙ୍କୁନ୍ ଆଡାଙ୍ଗ୍ଡ଼ି ଅନ୍ଞ୍ଜି। ଉଆଲେନ୍ ଆକାଞ୍ଚିଁଡ୍ ଲିନ୍ ସିଙ୍ଗ୍ ୟ୍ନଙ୍ଗ୍ଲେନ୍ ଜାନାଙ୍ଗ୍ କାଞ୍ଚିଁଡ୍ଲି କୁନ୍ ଆଡିନ୍ନା ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ନାମିନ୍ତାନ୍ ସିକଇଜା। କାନ୍ ଅଗର୍ଜାଙ୍ଗ୍ ଆରବୁଲ ମାଇଲେନ୍ ସାଙ୍ଗ୍ତା ଆବାସୁତାଇ। ରାମକୁ ଜଜଇଡ ସିଡ଼ଙ୍ଗଜଜଇ ଗାମ୍ଲେଜି ଆୟିଙ୍ଗ୍ ଜି ଆମ୍ବିନ୍ ଆଡ୍ ବାତଙ୍ଗ୍ ବିନ୍ ପ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ଲେଜି-ବାତଙ୍ଗ୍ ଲାଲେନ୍ ଜ୍ନାଙ୍ଗ ଡେନ୍ ୟ୍ନନ୍ ଆବମେନାଇ, ଉଆନ୍ ଅକିନ୍ ଆୟିରେ। କାଞ୍ଚିଁଡ୍ ଲାଲେନ୍ଜା ମେଏଙ୍ଗ୍ଲା ଲେନ୍ଜା ଉଆନ୍ତି ବିତିଲେନ୍ ତିଁଊି ଆଡାକୁତିନାଇ।

କାକୁଞ୍ଜି ଆମ୍ବିନ୍ ଲୁଆଡାନ୍ ସାକାତା ସାକାତା ବୟିସିଡ୍ୟାନ୍ ଆଡୁଲେକ୍ ଜାବା କାଣ୍ଡେ ତାବ୍ ମେ ବୋରାନ୍ଡ ଆତୁଡ୍ୟାନ୍ ଆଯାଉଲାଇ। ମାନେଡ୍ୟାଲାନ୍ ଆତାବାଡ୍ଂ ଆସୁଇ ଆଡିଞ୍ଜୁଁଲାଇଆର୍ ସୁଇ ଆର୍ ସୁଇ ଗାବା। ରାମ୍‌କୁଡ ସିଡଂଡ଼ାଡଂନ୍ ଆବ୍‌ବିଇ, ବିଇ ଗାଲେଗାମ୍‌ଲେଜି। ମାଡ୍‌ଡ ମାନ୍ନାଗାମ୍‌ଲେ ଆଡଡ୍ୟାନ୍‌ଜି ସିନ୍‌ଲେଜି।

ଆନିଞ୍ଜି ଆତେଡ୍ଂ ଆୟ୍ୟମ୍ ଆର୍ ବିରାତା ଆର୍ ବିରାତା ରାମ୍ କୁନ୍ ଡ ସିଡ଼ାନ୍ ଆଡଡଂ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆମ୍ପ୍ରା ତଡ଼ଡଂ ଆଡାକୁନାବା ଗାମ୍‌ଲେ ଅବ୍‌ପୋଡଂଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି କ୍ନାଡ୍ଂ ଆନିଞ୍ଜି ଆମ୍ପ୍ରା ଆଡାକୁନାବିନ୍ ଅଡ଼ିଲେଜି। କୁନ୍ ସ୍ରିଡ୍ଂ ଆସୁଡ଼ା ମାର୍ ରାମ୍ କୁ ଜଜଜାନ୍ ପଲିବାତ୍ତି ସିଡ଼ଡଂ ଜଜଜାନ୍ ତୁଲି ବାତ୍ତି ଆର୍ ଡେଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଆତେଡ୍ଂ ଆୟ୍ୟମ୍ ଆବାସୁଲେନ୍‌ଜି ଆତିକି ଆତେଡ୍ଂ ବିରିଣ୍ଡାନ୍ ଡେଲିଜି। ବ୍ରାରାନ୍ ଆସାନ୍ ଆସୁଡ଼ା ମାର୍ ରାମ୍ କୁ ଜଜଇ ତୁଣ୍ଟୁରେବ୍ ଇୟ୍ୟଲେ ବାସୁଏ। ଡ ଆସାନ୍ନାମାର୍ ସିଡ଼ଡ୍ଂ ଜଜଇ ଲାଡ୍ୟା ଉଲ୍ ଲିଡ୍ୟାନ୍ ବାସୁଲେ। କୁନ୍ ଆ ଲାଡ୍ୟାଉଲ୍ ନାମି ଲୁଆଡ୍ୟାର୍ ଗାମ୍‌ଲେ ପିମିଡ୍ଂ ତି। ଲୁଆଡ୍ୟାର୍ ଆଞ୍ଜୁଁମାନ୍ ଆତି ନୂଆଗଡ଼ା ଗଡ୍‌ଡାକୁ । ଇତିନ୍ ଆସାନ୍ ଲୁଆଡ୍ୟାର୍ ଡେଲି କାନ୍ ଆ କାତାବିର୍ ଡାକୁ ।

କୁନ୍‌ଆଲାଡ୍ୟା ଉଲ୍ ବାଇଜି ନାମି ଲୁଆଡଂର୍ ବାଇଜ। ଆନିଞ୍ଜି ଅର୍‌ର ବାରା ମାରାଞ୍ଜି ଆଞ୍ଜୁଁଙ୍ଗ୍‌ମାର୍। ତାବ୍-ଅଡ଼ାନ୍, ସାନ୍‌ଲନ୍ ଗୁଡ୍‌ଲନ୍ ଆପ୍ ସେଲେ କ୍ନାଙ୍ଗ ଆତେଙ୍ଗ୍ ବୂଡିନ୍‌ଡାକୁ। କବିନ୍, ତମାତନ୍ ମୂଡ଼ାନ୍, ଡାଗା ଡାଇଜାନ୍ ଆଗ୍ନୁଗୁ ସ୍ନୁକ୍ ସୁବ୍ ଆନିଞ୍ଜି ବାଙ୍ଗସାଲେ ଗଇତେଜି। ଲୁଆଡ୍ୟାର୍ ବାଇଜି ଆମଡ୍ୟ ସ୍ରିଡ୍ଂ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ମାନ୍‌ରା କୁନ୍‌ଆବାରା ଞ୍ଜୁଁଡଂଲିନ୍‌ଜି। ଡାଗାଗାଜାନ୍ ଆଗ୍ନୁଗୁସ୍ନୁବ୍ ସୁବ୍‌ଲାଆଡ୍ୟାର୍ ବାଇଜି ଆବ୍‌ସୁଇଗଡ୍‌ମାର୍।

ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଗ୍ରାମର କାହାଣୀ

ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଗ୍ରାମରେ ମାଙ୍ଗ୍‌କୁ ନାମକ ବୁଢ଼ା ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଇ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଧରି ବାସ କରୁଥିଲେ। ବାଘ, ଭାଲୁ ହାତୀ ଭୟରେ ସେହି ଗ୍ରାମର ଲୋକେ ଗାଁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ପଡାକୁ ପଳାଇ ଗଲେ। ମାତ୍ର ମାଙ୍ଗ୍ କୁ ବୁଢ଼ାର ଜମି ଜମା ଅଛି, ଗାଈ, ଗୋରୁ, ଛେଳି, ମେଣ୍ଢା ଅଛି ସେ ତାର ସଂପତ୍ତି ଛାଡ଼ି କୁଆଡ଼େ ଗଲା ନାହିଁ। ଜୀବନକୁ ପାଣି ଛଡ଼ାଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଭୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବସା ବାନ୍ଧି ରହୁଥିଲା। କିଛି ଦିନ ପରେ ବୁଢ଼ା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆଖି ବୁଜି ଦେଲା। ବୁଢ଼ୀ ବୁଢ଼ାଙ୍କ ମରଣରେ ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଆର ପାରିକି ଗ୍ଲି ଗଲା। ଘରେ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଛାଡ଼ି କେହି ନାହିଁ। କି ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ କେହି ନାହାନ୍ତି। ଦିନରେ କାମ ଧାମର ଚିନ୍ତା ରାତିରେ ବାଘ, ଭାଲୁ, ହାତୀ ଓ ସେହି ଗାଁରେ ଆଗରୁ ମରିଥିବା ଅତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ଏବଂ ବାପା ମାଁଙ୍କର ଅତୃପ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ରଡ଼ି। ସେହି ଭୟଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ପଲି ଓ ତୁଲି ସାହାସ ବାନ୍ଧି ରହୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୋଉଠି ଯିବା ପାଇଁ ସୁବିଧା ନ ଥିଲା।

କିଛି ଦିନ ପରେ ଲାଡ଼ି ଅଲିଙ୍ଗାର ଗ୍ରାମରୁ ରାମକ ଜଇଜଇ ଓ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଆବାଡ଼ା, ଅଞ୍ଜରସିଂ, କିଜାଙ୍ଗ୍, କୁଡ଼ିଙ୍ଗ୍ ବୁଲି ବୁଲି ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ କୋଉଠି କିଛି ଦଉଡ଼ି ପାଇଲେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏମିତି ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ଥିଲା ଯେ ଗୁଳୁଞ୍ଚ ମାଳ ଯେମିତି ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ମଧ୍ୟ ସେମିତି ଥିଲା। ଦଉଡ଼ି କାଟୁ କାଟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୟ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବଣରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା। ସେମାନଙ୍କର ଉପାୟ ନାହିଁ। କରିବେ କଣ ଦୂରରୁ ଗୋଟିଏ ଗଞ୍ଜାର ଡ଼ାକ ଶୁଭିଲା। ମଙ୍ଗଲ ଓ ମାଲିଙ୍ଗା ଜାଣିଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଏ ନିକଟରେ କେହି ନା କେହି

ଅଛନ୍ତି । ବାଘ, ଭାଲୁ ,ହାତୀ ଓ ଡୁମ୍ବା ଭୂତପ୍ରେତର ଭୟ ହେତୁ ଦାଣ୍ଡରେ ନିଆଁ ଜାଳିଲେ । ସେହି ନିଆଁ ରାମକୁ ଓ ସିଡ଼ଙ୍ଗଜଇଜଇ ଦେଖି ନିଆଁ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ଯେତେବେଳ ନିଆଁ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଗୋଟିଏ ଘର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଘରକୁ ଯାଇ ସେମାନେ କବାଟ ମାରି ଡାକିଲେ । ଡ଼ାକଶୁଣି ପଲି ଓ ତୁଲି କବାଟ ଖୋଲି ଦେଖିଲେ । କାନ୍ଧରେ ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍ଗି । ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଡ଼ାକି ପ୍ରଥମେ ପୁଲି ମଦ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଝରି ଦେଇ କହିଲେ ତୁମେ ମାନେ କିଏ? କେଉଁଠୁ ଆସିଲ? ରାମ କୁଜଜଇ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଜଇ କହିଲେ ଆମେ ଲାଡ଼ି ଇଲିଙ୍ଗାର ଲୋକ । ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ପାଇଁ ଆବଡ଼ା ସିନ୍ଦୁବା, ଅଞ୍ଜରସିଂ, କିଜାଙ୍ଗ୍ ବୁଲି ବୁଲି କିଛି ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ଏହିଠି ଆମକୁ ଟିକିଏ ଦଉଡ଼ି ମିଳିଲା ବୋଲି କହିଲେ । ରାମ ଜଇଜଇ ସିଡ଼ିଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ମଧ୍ୟ ପଲି ଓ ତୁଲିଙ୍କୁ ପଚ୍ଚରିଲେ । ତୁମ୍ଭେ ମାନେ କାହାର କନ୍ୟା ତୁମର ବାପା ମାଁ କାହାନ୍ତି? ପଲି ଓ ତୁଲି ଆମେ ମାଙ୍କର ଝିଅ । ବାପଙ୍କର ମରଣ ପରେ ପରେ ମାଁ ମଧ୍ୟ ମରିଗଲେ । ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଦୁହେଁ ଏହି ଗାଁରେ ରହି ଆସିଛୁ ରାମକୁ ଜଇଜଇ ଓ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ପଲି ଓ ତୁଲିଙ୍କୁ ପଚ୍ଚରିଲେ-ଏତେ ଭୟଙ୍କର ପରିବେଶରେ ତୁମକୁ ଭୟ ଲାଗୁନାହିଁ ? ପଲି ଓ ତୁଲି କହିଲେ-ଆରେ ବାବୁ ଆମକୁ ଭୟ ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟଠିକୁ ଯିବାକୁ ଉପାୟ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଆମ ସଂପତ୍ତି ଯେଉଁଠି ସେଇଠି ଆମେ ମରୁ କିମ୍ବା ବଞ୍ଚୁ ବୋଲି ରହିଲୁ । ପଲି ଓ ତୁଲି କହିଲେ ହଉ ନନା ମାନେ ତୁମେ ଆସୁ ଆସୁ ବହୁତ ହାଲିଆ ହୋଇଛ । ଏଠି ନୂଆକାଙ୍ଗୁ ଗୁଉଳ, ବୋଇତାଲୁ ସହିତ କାଞ୍ଜି କରିଛୁ । ତୁଣ କିଛି ନାହିଁ । କରଡ଼ି ଗଣ୍ଡେ ରାନ୍ଧୁଛୁ ଟିକେ ଟିକେ ଖାଅ । ରାମକୁ ଜଜଜଇ ସିଡ଼ଙ୍ଗ୍ ଜଇଜଇ ଦିନ ଯାକର ଭୋକ । ଯାହା ବାଡ଼ିଦେଲେ ମନ ଫୂର୍ତ୍ତିରେ ଖାଇଲେ । ରନ୍ଧା ବହୁତ ବଢ଼ିଆ ହୋଇଛି ବୋଲି ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରସଂଶା କଲେ ।

କଥା ହେଉ ହେଉ ବଡ଼ ଭାଇ ରାମକୁ ଜଇଜଇ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ପଲି ସହିତ ଶୋଇଲା। ସାନ ଭାଇ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ଭଉଣୀ ତୁଲି ସହିତ ଶୋଇଲା। ସେମାନେ ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ଅନେକ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଯାତ କଲେ। ବହୁ ବଂଶ ହେବାରୁ ବଡ଼ ଭାଇ ରାମକୁ ଜଇଜଇ ତୁଣ୍ଡେରିରେ ଯାଇ ରହିଲା। ସାନ ଭାଇ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ଲାଙ୍ଗା ଉଲ୍‌ରେ ବାସ କରିଲା।

ସେହି ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଗ୍ରାମ ଅପଭ୍ରଂଶ ହୋଇ ଲୁହାଙ୍ଗର୍ ନାମରେ ପରିଚିତ। ସେହି ଗ୍ରାମର ଲୋକେ ଗୃଷ କାମରେ, ପନିପରିବା ଗୃଷରେ ସଉରା ମାନଙ୍କରୁ ଆଦି ଗୁରୁ। ପନିପରିବା ଗୃଷ ଲୁଆଙ୍ଗର ଗ୍ରାମର ଲୋକ ମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ ସଉରାମାନେ ଶିଖିଲେ। ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ପରିବା ଗୃଷ ହେଉଛି। ଏହା ଲୁହାଙ୍ଗ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଦାନ।

ଲୁହାଙ୍ଗର ଅର୍ଥ-ଲୁହାର ପଥର, ଗୋଟିଏ ଗୃଅ୍ଡ଼ାରେ ସିଆଳି ମଞ୍ଜି ପୋଡ଼ିଲେ। ସେହି ଗୃଆଡ଼ାରୁ ଲୁହା ତରଳି ବାହାରିଲା। ସେହି ପଥର ଲୂହାଙ୍ଗର ନୂଆଗଡ଼ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ଅଛି।